

188

184

HARI KHAMIS

20 DISEMBER 1990

LAPORAN PERSIDANGAN

OFFICIAL REPORT

DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG

YANG KELAPAN

EIGHTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

PENGGAL YANG PERTAMA

FIRST SESSION

MESYUARAT YANG KEDUA

SECOND MEETING

ISSN 0304-1697

HARI KHAMIS

20 DISEMBER, 1990

LAPORAN PERSIDANGAN

OFFICIAL REPORT

**DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KELAPAN**

EIGHTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

**PENGGAL YANG PERTAMA
FIRST SESSION**

**MESYUARAT YANG KEDUA
SECOND MEETING**

Kandungan

Mukasurat

PERBAHASAN DIATAS RANG UNDANG-UNDANG
PERBEKALAN (1991) 1990 (SAMB.)

**LAPORAN PERSIDANGAN DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KELAPAN, MESYUARAT YANG KEDUA
BAGI PENGGAL YANG PERTAMA.**

HARI KHAMIS 20 DISEMBER, 1990

HADIR:

- Yang Berhormat Datuk Speaker (Datuk Haji Abdul Rahman bin Haji Abbas, DMPN., DJN. – Ahli Kawasan Bertam)
- Yang Amat Berhormat Ketua Menteri (Dr. Koh Tsu Koon – Ahli Kawasan Tanjong Bungah)
- Yang Berhormat Penasihat Undang-undang Negeri (Encik Hashim bin Dato' Haji Yusoff)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Encik Yahaya bin Abdul Hamid, PKT., JP.)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Kang Chin Seng)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Acheh (Tuan Haji Ibrahim bin Yaakob, PJK)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli, PJK)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai, JP)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Dua (Tuan Haji Mohammed Yusoff bin Abdul Latib @ Abdul Latiff, PKT., JP)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Lim Chien Aun, PJK., JP)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad, PJK)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Kebun Bunga (Dr. Teng Hock Nan, PJK)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Hajjah Rokiah Bee bt. Hassan, PJK., PJM)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason)

Yang Berhormat Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Batu Lanchang (Encik Tan Loo Jit)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Jawi (Encik Chin Kooi Thoon)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Chow Kon Yeow)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Ong Hock Aun)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Prai (Encik Asamaley s/o Sinniah)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Cheah Teik Hoe)
Yang Berhormat Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh)

TURUT HADIR:

Setiausaha, Dewan Undangan Negeri (Cik Tan Lee Lee)

Dewan bersidang semula pada jam 9.40 pagi.

DOA

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan disambung semula. Saya minta Yang Amat Berhormat meneruskan ucapannya.

Ketua Menteri:

Datuk Speaker, (gangguan).

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Datuk Speaker, *Point of Order*, saya ambil perhatian peraturan Mesyuarat 59 yang berbunyi:

“Ahli yang membawa Rang Undang-undang itu hendaklah mengeluarkan pemberitahu tentang hajatnya yang hendak mencadangkan bacaan kali yang kedua Rang Undang-undang tersebut pada mesyuarat Dewan yang berikutan ataupun yang selepasnya. Akan tetapi disyaratkan bahawa pemberitahu tentang hajat hendak mencadangkan bacaan kali yang kedua sesuatu Rang Undang-undang Bekalan itu boleh dikeluarkan pada hari itu juga ataupun pada hari yang selepasnya.

Peraturan 44 menyatakan bahawa pemberitahu adalah dikehendaki secara bertulis.

Apa yang berlaku semalam sangat nyata bahawa apabila Yang Amat Berhormat Ketua Menteri membentangkan Rang Undang-undang Perbekalan untuk bacaan kali yang kedua, beliau tidak ada pemberitahu bertulis oleh kerana kalau ada, kita semua lihat semalam. Itulah tak payah kita baik untuk memberi kenyaan atau

tidak ada. Atas sebab itu, saya mahu Datuk Speaker ambil perhatian supaya apa yang berlaku semalam tidak sah dan patut dianggap sebagai *irregular*, menentang peraturan mesyuarat dan di *expunged* atau diketepikan dan Y.A.B. Ketua Menteri boleh mengikut peraturan mesyuarat bermula dengan cadangan untuk Rang Undang-undang Perbekalan bacaan kali kedua hari ini. Saya percaya pemberitahu bertulis sudah disediakan hari ini dan saya harap bahawa kita mengikut Peraturan-peraturan Mesyuarat, baikpun daripada segi fasa-fasa ataupun daripada semangat supaya sebagai Dewan yang tertinggi dalam negeri ini kita tidak menjadi – dengan izin – *a laughing stock*.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, apa yang ditimbulkan oleh Ahli dari Padang Kota tidak tepat. Segala-galanya berjalan dengan betul, jadi saya minta Yang Berhormat meneruskan ucapannya.

Ketua Menteri:

Datuk Speaker, saya ingin menyambung para 18.

Jumlah peruntukan bagi kelima-lima (gangguan).

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Point of Order: Datuk Speaker, kita perlulah mengikut dan mematuhi peraturan-peraturan mesyuarat, kalau tidak, tak gunalah Peraturan-peraturan Mesyuarat dan masalah ialah pemberitahu notis bertulis dan ini ada dikemukakan. Ini patut Y.A.B. Ketua Menteri yang cekap, bernafas *idea* baru, semangat baru, dinamisma baru, kita mahu tahu (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tolong cakap mengenai peraturan, jangan sambung perkara-perkara lain.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Ya, mengenai pemberitahu bertulis.

Tuan Speaker:

Cukup!

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Kita tahu semalam tidak ada oleh kerana tidak dikemukakan apabila ditanya. Sekarang kita mahu dan kita percaya hari ini ada dan sudah disiapkan, tetapi apa yang kita mahu ialah mengikut peraturan. Apa yang kita ada kita bermula hari ini, kalau tidak bukan sahaja ada Timbalan Ketua Menteri yang *unconstitutional* tetapi juga *budget* yang *irregular* dan *illegal*. Apa yang berlaku di sini? Mana itu pemberitahu yang bernotis?

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, saya dah kata (gangguan).

Ketua Menteri:

Datuk Speaker, saya sudah beri pemberitahu atau notis.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Hari ini, bukan semalam.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tolong duduk! Jangan buang masa Dewan yang begitu ber-

harga. Kita semalam terpaksa sampai pukul 12.00 malam, balik rumah sudah pukul 2.00 pagi, kita buang masa lagi. Segala-galanya beres. Teruskan.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Baik, inilah dianggap sebagai *budget* yang *illegal* saja.

Tuan Speaker:

Itu terpulanglah kepada anggapan se-siapapun.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Oleh kerana tak berani nak tunjukkan notis semalam.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tolong duduk!

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Point of Order, mana itu *written* notis semalam?

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, sila duduk, semalam saya panggil Yang Berhormat, Yang Berhormat tak datang.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Kita tak mahu (gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Jangan buat macam itu, Tuan Speaker (gangguan).

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Kita jaga muka Tuan Speaker.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Kita tahu tidak ada notis. Jangan cakap begitu, Tuan Speaker, nampak tak bagus.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, saya panggil Yang Berhormat datang tetapi beliau sombong, sayapun boleh tunjuk sombong. Itu saja.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Jangan main macam itu, Tuan Speaker, surat khabar ada di hadapan.

Tuan Speaker:

Ya, saya boleh panggil surat khabar.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Saya panggil Setiausaha itu ambil, tak ada notis.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat tolong duduk dan jangan buat anggapan yang buruk. Saya jemput Yang Berhormat tapi Yang Berhormat begitu angkuh dan sombong. Saya juga terpaksa bersikap begitu. Teruskan, Yang Amat Berhormat.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Ini perkara pemberitahu notis, bukan daripada pihak Datuk Speaker tapi dari pihak

Y.A.B. Ketua Menteri. Tanggungjawab adalah daripada pihak Y.A.B. Ketua Menteri untuk menunjukkan ada memberi pemberitahu notis, bukan daripada Datuk Speaker, oleh kerana beliau tak berani menunjukkan beliau ada notis. Kita tak mahu kata bahawa Datuk Speaker telah berbohong, tapi tentu ada orang yang bohong. Siapa yang bohong?

Tuan Speaker:

Tolong duduk, saya rasa saya tak perlu buang masa. Siapapun tak berbohong, cuma ada orang anggap orang lain tak betul. Itu tak kena. Kita datang, kita doa, kita cakap, kemudian kita – saya pun tak tahulah (gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, *Point of Order* (gangguan).

Tuan Speaker;

Tolong duduk, belum habis lagi.

Kalau misalnya tidak ada pemberitahuan, saya boleh selesaikan dengan cara-cara lain. Saya tahu saya bukanlah orang yang terlalu pandai, tetapi saya tahu kendalikan Dewan dengan baik. Jadi saya harap perkara ini tolong hentikan dan kita sambung dan berbincang dengan baik. Malu kita semua, tolong.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, *Point of Order*. Peraturan 44, minta izin Tuan Speaker, Bahasa Inggeris:

44. "Where, under any Standing Order, notice is required, such notice shall (unless any Standing Order otherwise expressly provides) shall

be in writing and shall be given by being handed in to the clerk at the table during a sitting of the Assembly or by delivery at the office of the clerk".

Dia buat *notice given, move to table the same thing*, tetapi *written notice* tidak diberi.

Tuan Speaker:

Duduk Yang Berhormat, saya rasa tak perlu jawab. Saya rasa kita jangan buang masa.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Ini bukan buang masa, Tuan Speaker, ini *legality budget*. Sah atau tak sah? Kalau notis ada (gangguan).

Tuan Speaker:

Halnya semua O.K. Kalau saya tolong Y.A.B. Ketua Menteri, dia tak bagi saya 1 *million* pun. Saya tak perlu pertolongan dari sesiapa. Saya berasa sedih sungguh-sungguh, tolong duduk dan sambung, Y.A.B. Ketua Menteri.

Ketua Menteri:

Datuk Speaker, (gangguan).

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Juga Ketua Menteri mahu terus dengan satu pembbohongan?

Tuan Speaker:

Saya rasa Ahli Padang Kota yang saya hormati, tak usahlah harubirukan Dewan Persidangan kita. Teruskan.

Ketua Menteri:

Datuk Speaker, jumlah peruntukan bagi kelima-lima Pejabat Daerah dan Tanah di bawah Maksud Bekalan B.3, B.4, B.6 dan B.7 ialah \$5,409,660.00. Tambahan sebanyak \$1,052,880.00 dari peruntukan tahun 1990 adalah untuk menampung tambahan Elaun Khidmat Awam dan kenaikan gred lima jawatan Pegawai Daerah ke Tingkatan Tertinggi "F". Selain daripada ini, elaun Ahli-ahli Jawatankuasa Kemajuan dan Keselamatan Kampung juga telah ditambah untuk memungkinkan mereka menjalankan tugas-tugas mereka dengan lebih berkesan. Sebenarnya inilah kali pertamanya elaun Ahli-ahli Jawatankuasa Kemajuan dan Keselamatan Kampung pernah disemak.

Peruntukan untuk Jabatan Pengairan dan Saliran di bawah Maksud Bekalan B.8 ialah \$7,462,970.00 tambahan sebanyak \$683,460.00 dari peruntukan 1990 adalah untuk menampung kos penyelenggaraan Rumah-rumah Pam Mencegah Banjir dan Kawasan Mak Mandin. Pada masa dahulu, penyenggaraan Rumah-rumah Pam Mencegah Banjir ini dikendalikan secara langsung oleh Majlis Perbandaran Seberang Perai dan Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang. Oleh kerana tanggungjawab mencegah banjir adalah tanggungjawab Kerajaan Negeri dan Kerajaan Pusat, maka sewajarnya kos penyelenggaraan Rumah-rumah Pam ini diambilalih oleh Jabatan Pengairan dan Saliran.

Datuk Speaker, di bawah Maksud Bekalan E.9 – Jabatan Perhutanan diperuntukkan sejumlah \$878,020.00. Tambahan sebanyak \$26,620.00 dari peruntukan 1990 ini adalah untuk menampung kenaikan gaji tahunan dan Elaun Khidmat Awam. Jabatan ini akan terus mengawal dan menggalakkan industri yang

berasaskan perhutanan dan mengekal hutan simpanan bagi tujuan ekologi, pendidikan dan rekreasi.

Di bawah Maksud Bekalan B.10 – Jabatan Kebun Bunga diperuntukkan sebanyak \$798,700.00 iaitu kekurangan sebanyak \$63,880.00 daripada tahun 1990. Kekurangan ini adalah kerana Jabatan Kebun Bunga telahpun dibekalkan beberapa peralatan dan kenderaan yang secukupnya dalam tahun 1990. Sejumlah \$1,219,210.00 disediakan untuk Maksud B.11 – Jabatan Kedai Tuak. Jumlah ini hampir sama dengan peruntukan 1990.

Datuk Speaker, Jabatan Kerja Raya di bawah Maksud B.12, telah diperuntukkan sebanyak \$15,229,670.00 iaitu kekurangan sebanyak \$340,140.00 dari peruntukan 1990. Kekurangan ini adalah kerana pemansuhan beberapa jawatan di Jabatan Kerja Raya dan penjimatan Elaun Lebih Masa

Sejumlah \$2,355,810.00 diperuntukkan bagi Jabatan Hal Ehwal Agama di bawah Maksud Bekalan B.13. Jumlah ini menunjukkan pengurangan sebanyak \$121,980.00 dari peruntukan tahun 1990, kerana peruntukan-peruntukan bagi Pertandingan Membaca Al-Quran, sambutan Maulud Nabi, Ma'al Hijrah dan aktiviti-aktiviti lain yang berkaitan dengan Syariah Islam telah dipindahkan kepada Maksud B.01.

Jabatan Kebajikan Masyarakat di bawah Maksud Bekalan B.14 diperuntukkan sejumlah \$1,736,140.00 iaitu tambahan sejumlah \$42,170.00 dari peruntukan tahun 1990. Tambahan ini perlu kerana Jabatan Kebajikan Masyarakat di Bukit Mertajam dan di Balik Pulau perlu menyewa ruang pejabat bangunan swasta bagi memudahkannya menyediakan

perkhidmatan yang lebih sempurna kepada orang ramai.

Jabatan Perancang Bandar dan Desa di bawah Maksud Bekalan B.15 telah diperuntukkan sejumlah \$640,440.00 iaitu tambahan sebanyak \$45,940.00 dari peruntukan tahun 1990. Tambahan ini diperlukan untuk maksud menampung kenaikan Elaun Khidmat Awam, kenaikan gaji tahunan dan tambahan gaji akibat penyemakan semula sekim perkhidmatan kakitangan-kakitangan teknikal.

Di bawah Maksud Bekalan B.16, Jabatan Kewangan Negeri telah diperuntukkan \$15,413,410.00 tambahan sebanyak \$9,899,080.00 dari peruntukan tahun 1990 adalah perlu kerana seperti yang dinyatakan tadi. Peruntukan bagi sumbangan mengganti kadar-kadar bayaran cukai kepada Majlis Perbandaran Pulau Pinang dan Majlis Perbandaran Seberang Perai, Pemberian Jalan Raya di kawasan Georgetown dan bayaran balik Kerajaan Pusat atas penyenggaraan Majlis Perbandaran Pulau Pinang dan Majlis Perbandaran Seberang Perai telah dipindahkan dari B.01. Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat, mulai tahun 1991 Kerajaan Pusat telah menaikkan jumlah pemberian penyenggaraan kepada Majlis Perbandaran Pulau Pinang dan Majlis Perbandaran Seberang Perai dari \$215,000.00 kepada \$4,520,520.00 setahun. Tambahan bagi Maksud Bekalan B.16 ini juga diperlukan untuk memungkinkan Kerajaan Negeri membayar tunggakan bayaran menggantikan kadar cukai kepada Majlis Perbandaran Pulau Pinang dan Majlis Perbandaran Seberang Perai sebanyak \$2,266,200.00.

Datuk Speaker, peruntukan Jabatan Haiwan untuk tahun 1991 di bawah Maksud

Bekalan B.17 adalah sebanyak \$1,414,090.00 iaitu tambahan sebanyak \$81,810.00 dari peruntukan tahun 1990. Tambahan ini adalah untuk menampung tambahan Elaun Khidmat Awam, kenaikan gaji tahunan dan pemindahan peruntukan latihan para penternak dari peruntukan pembangunan.

Jabatan Pertanian di bawah Maksud B.18 telah diperuntukkan sejumlah \$2,931,650.00 iaitu tambahan sebanyak \$186,600.00 dari peruntukan tahun 1990. Tambahan ini adalah kerana pemindahan peruntukan penyelenggaraan pusat-pusat pertanian dan program-program untuk meningkatkan taraf hidup para petani dari Peruntukan Pembangunan.

Datuk Speaker, Belanjawan merupakan satu jentera yang amat mustahak kepada Kerajaan untuk mentadbir dan menguruskan pentadbiran Negeri. Belanjawan juga membayangkan komitmen Kerajaan dalam usahanya untuk menggalakkan pembangunan negeri dan meningkatkan taraf hidup rakyat. Memang menjadi tujuan Kerajaan Baru untuk membuat kawalan yang rapi atas setiap perbelanjaan. Namun demikian, oleh kerana faktor-faktor yang mempengaruhi proses pembangunan negeri dan usaha meningkatkan taraf hidup rakyat kadangkala berubah dari masa ke semasa, begitu juga ekspektasi dan aspirasi rakyat, maka Belanjawan yang disediakan ini mesti juga mempunyai fleksibiliti supaya dapat diubahsuai dengan keadaan-keadaan serta keperluan semasa.

Memang benar seperti yang dikatakan oleh Tuan Yang Terutama Yang DiPertua Negeri dalam ucapan Tuan Yang Terutama di Dewan ini pada hari Isnin 17 Disember 1990 yang lalu bahawa rakyat mempunyai hak untuk meminta dan mengharap perkhidmatan yang baik dari

Kerajaan dan Kerajaan mempunyai tanggungjawab untuk membekalkan perkhidmatan dan kemudahan ini. Namun demikian, rakyat sendiri juga harus sedar bahawa perkhidmatan dan kemudahan yang dinikmati itu perlu dibayar dan disediakan oleh Kerajaan dari hasil negeri yang begitu terhad. Oleh itu saya berharap bahawa rakyat jelata khasnya Ahli-ahli Yang Berhormat dapat memahami betapa terhadnya punca hasil yang terdapat pada negeri ini. Di samping itu, saya ingin mengulangi nasihat Tuan Yang Terutama Yang DiPertua Negeri supaya rakyat mesti menunaikan tanggungjawab mereka sepenuhnya dengan menjelaskan pembayaran-pembayaran yang ditetapkan.

Datuk Speaker, Kerajaan Baru Negeri Pulau Pinang memang berazam untuk berikhtiar sedaya-upaya memastikan supaya segala perkhidmatan dan kemudahan dapat dilaksanakan dengan sebaik-baiknya untuk faedah rakyat. Maka adalah amat mustahak bagi rakyat memberi kerjasama dan menyokong usaha-usaha Kerajaan. Adalah menjadi tanggungjawab rakyat juga untuk memastikan negeri kita sentiasa berada di dalam keadaan aman, damai dan penuh kestabilan dari segi keselamatan dan sosial. Ini merupakan fakta terpenting jika kita mahukan kemajuan sosio-ekonomi negeri kita berterusan. Oleh itu kita hendaklah sentiasa bersama-sama bersatupadu, bekerjasama dan memupuk rasa persaudaraan dan persefahaman di antara satu sama lain dengan hasrat untuk mewujudkan satu masyarakat yang maju dan progresif.

Saya yakin bahawa Ahli-ahli Yang Berhormat dalam Dewan ini akan bersama-sama saya mengucapkan terima kasih kepada pegawai-pegawai dan kakitangan di Jabatan-jabatan Perkhidmatan Awam dan Badan-badan

Berkanun Negeri seperti Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang, Pihak Berkuasa Air dan Majlis-majlis Tempatan, kerana dedikasi dan kebaktian yang mereka tunjukkan dalam perkhidmatan untuk Kerajaan dan rakyat negeri ini. Dalam keazaman mereka untuk mencapai kecekapan (gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, *Point of Order*. Di bawah Peraturan 44, saya mahu satu *ruling* atau satu interpretasi Peraturan 44, dan saya ingin merujuk kepada Penasihat Undang-undang *on Standing Order: 44 – the manner of giving a notice*.

Tuan Speaker:

Tanya saya dulu, minta kepada saya. Tak perlu bagi penjelasan, saya harap Ahli-ahli DAP tolong faham dan hormatlah Dewan. Saya pun tak mahulah kacau-kacau (gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, sayapun hormat Dewan ini.

Tuan Speaker:

Nampak macam tak percaya kepada saya, saya tahu.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, saya hormati Dewan ini. Oleh sebab saya hormati Dewan ini, saya bangkitkan peraturan ini oleh kerana kalau kita teruskan *budget* ini akan dianggap tidak sah. Saya mahu tahu samada notis di *handed it on the table* semalam.

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Kang Chin Seng):

You were not here.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

We were there, they were not handed I. It was not handed I in writing at the table last night. And so many people saw and I think the officers also saw it was not handed in writing.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, saya tak tahulah nak bercakap macam mana lagi. Tolong duduk, Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Tuan Speaker, *Point of Order* (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, Ahli Yang Berhormat datang lambat, kita dah bincang panjang.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Tak apa. Saya tahu dah cukup panjang, tapi kita mahu *based on the Point of Order* sebab ada dua jalan beri notis. Satu 10 hari sebelum *seating* atau sama hari, *same day, during a sitting of the Assembly or by delivery to the office*. Jikalau memakai *Order 59*, tak usahlah 10 hari, kita terima tetapi jika tidak pakai *Order 59*, tak usah 10 hari mesti beri notis *in writing during a sitting of the Assembly*, bukan *office Clerk of Dewan* tapi di *table* sini, dan semalam kita tak nampak dan siapapun tak nampak notis di atas *table*. Itulah kita mahu

ambil perhatian Dewan ini dan oleh kerana tak ada notis, bagaimana kita mahu bahas perkara ini?

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat
(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Simple and plain. Apa yang susah nak faham?

Tuan Speaker:

Tak susah, notis itu ada saya panggil Ahli Yang Berhormat Paya Terubong
(gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

O.K. kita terima ada, tetapi adakah di *handed* di *table*, di sini? Tak tengok, mesti mahu di *table in writing*. *It is very clear.* Tuan Speaker, jelas saja, "*be in writing*", and shall be handed at the table, "*during a sitting*".

Tuan Speaker:

Saya rasa saya tak perlu beri ulasan lagi.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, ada *table* mana *yesterday*?

Tuan Speaker:

Semalam saya ingat semua orang nampak. Saya panggil (gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Ada kosonglah, saya tahu. Nampak apa?

It was handed by the Chief Minister or not?

Ketua Menteri:

To the office.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

O.K. *to the office, to the office ten days, right? 10 days, O.K. to the office, yes if the other case, O.K.*

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tunggu sekejap. *It was handed to the office.* Tuan Speaker, tunggu sekejap jikalau *handed in the office, right? 10 days right?* Jikalau *10 days members must be notified, Standing Order 44(3).*

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat tolong duduk sekejap. Saya nak terang. Kalau tersangkut semalam saya ada keluar cari jalan lain, sebab tak sangkut, saya jalan. Kalau sangkut saya ada setara hendak selesaikan perkara itu. Saya boleh selesaikan perkara itu. Tengok Peraturan 118. Tetapi sebab perkara itu betul saya tak gunakan. Tengok balik Peraturan 118, kalau tersangkut Peraturan 118 *reporter* juga boleh tengok (gangguan).

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Tapi tak digunakan, itu tak boleh diteruskan. Itu *irrelevant* sekarang (gangguan).

Tuan Speaker:

Sebab perkara itu berjalan dengan betul. Tapi jika ditakdirkan tak betul, saya boleh gunakan. Sebab betullah saya tak gunakan peraturan itu. Itu saya nak terangkan jadi tak perlu bimbang. Teruskan Yang Amat Berhormat.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Tuan Speaker, *Point of Order* 118. Tapi itu *Standing Order*, jika mahu *suspend* (gangguan).

Tuan Speaker:

Ya.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Mesti by vote of majority. Adakah question put to the House? (gangguan).

Tuan Speaker:

Oh, dia tak faham. Ertinya kalau ada yang tak betul semalam, saya akan betulkan dengan cara itu, tapi sebab perkara itu dah betul, saya suruh teruskanlah. O.K. jalan.

Ketua Menteri:

Datuk Speaker, nampaknya dia tak berpuashati sebab kalau dia mahu saya boleh bagi tahu (gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Mahulah.

Tuan Speaker:

Y.A.B. Ketua Menteri, teruskan kepada ucapan.

Ketua Menteri:

..... Dengan kezaman mereka untuk mencapai kecekapan, keberkesanan, produktiviti serta mutu perkhidmatan awam yang lebih tinggi bagi memenuhi keperluan rakyat, saya yakin bahawa kita akan berada di dalam keadaan yang lebih teguh bagi membina masa hadapan yang lebih cerah. Pada masa yang sama, saya ingin merakamkan penghargaan atas kesetiaan, keberanian dan pengorbanan Pasukan Polis dan angkatan bersenjata dalam mengawal dan mengekalkan keselamatan dan keamanan negara kita.

Akhirnya, Datuk Speaker, saya suka mengambil peluang ini untuk mengucapkan ribuan terima kasih kepada Kerajaan Persekutuan di bawah pimpinan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, Datuk Seri Dr. Mahathir bin Mohammad kerana sentiasa berusaha untuk mempererat lagi hubungan yang sedia wujud antara Kerajaan Negeri dan Kerajaan Persekutuan dalam semua perkara yang mana akan membawa kebaikan kepada semua rakyat di Negeri ini.

Datuk Speaker, saya mohon mencadangkan.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Tuan Speaker, saya mohon menyokong.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang dibuka untuk perbahasan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Tuan Speaker, saya cukup hairan Tuan Speaker minta Dewan ini bahas sekarang (gangguan).

Tuan Speaker:

Apa yang hendak hairan?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Tuan Speaker, saya cukup hairan Tuan Speaker minta Dewan ini bahas sekarang (gangguan).

Tuan Speaker:

Apa yang hendak hairan?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Kita baru dengar ucapan Ketua Menteri.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tolong duduk.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Sebab apa Tuan Speaker?

Tuan Speaker:

Tolong duduk.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Saya hendak bangun lagi.

Tuan Speaker:

Semasa Y.A.B. Ketua Menteri sedang bercakap tadi ia masih bersembang, ia tidak dengar. O.K. kalau hendak minta tangguh beritahu, saya boleh timbangkan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Itulah saya hendak tanya.

Tuan Speaker:

Minta.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Ya, minta.

Tuan Speaker:

Ya, saya boleh beri, itu caranya (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Saya minta boleh (gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat sila duduk, saya hendak layan Ahli Bukit Glugor dulu.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Ahli-ahli Dewan ini untuk diberi cukup masa. Fikir, ingat lebih dalam dan baca ucapan Ketua Menteri lebih teliti, lebih jelas dan baru bahas. Tuan Speaker (gangguan).

Tuan Speaker;

Tak apa (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Saya percaya, Tuan Speaker sendiri boleh ingat lagi tahun 1978, bekas Ketua Menteri telah membuat satu ucapan dan dia mahu bahas terus sekali gus, tetapi saya ada bangkitkan pada

masa itu dan berkata ini tidak adil – mana ada dalam dunia ucapan baru dibuat, sekali gus dibahas (gangguan).

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Malulah, ini Kerajaan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Kelmarin Ketua Menteri yang baru tanya semua ahli-ahli Dewan (gangguan).

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Mungkin satu masa kita buatlah.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Ha, itulah sikap Kerajaan sikap Ketua Menteri baru. Tetapi kelmarin dia bertanya (gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Itu macamlah.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat tolong duduk kalau hendak minta, – minta.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Saya hendak beri sebab apa saya minta.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tak payah minta Tuan Speaker, oleh kerana itu *as a practice convention* tidak payah minta,

di mana-mana pun selepas satu belanjawan dibentang, ucapan diberi kepada semua ahli (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, kalau tidak payah minta, Bukit Glugor minta buat apa? Saya ingat Ahli Bukit Glugor lebih *rasional*.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Orang yang lebih halus, tetapi tengok macam orang di sana itu tidak boleh *appreciate* bagaimana halusnya saya (ketawa).

Tuan Speaker:

Oh ya! saya faham. Duduk! Duduk!

Ketua Menteri:

Datuk Speaker, kita *appreciate beauty*.

Tuan Speaker:

Ahli dari Bukit Glugor saya dah faham, ia ini seorang yang baik hati dan *gentleman*, dia perlu minta, dia minta kita terima permintaannya, jadi kita (gangguan).

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Siapa kita?

Tuan Speaker:

Saya.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Datuk Speaker, bagi pihak Dewan atau bagi pihak Barisan Nasional?

Tuan Speaker:

Saya bagi pihak Dewan.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Apa fasal kita?

Tuan Speaker:

No dia minta, saya katalah, fasal dia, minta.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Harap Speaker bukan untuk Barisan, tapi Speaker untuk Dewan semua.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Tuan Speaker, saya belum habis apa saya minta bagaimana beliau hendak (gangguan).

Tuan Speaker:

Yang Berhormat, tolong duduk! Saya Speaker (gangguan).

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Tidak adil.

Tuan Speaker:

Yang Berhormat tarik balik!

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Saya tarik balik.

Tuan Speaker:

Jadi saya hormati permintaan Ahli

Kawasan Bukit Glugor, jadi Dewan saya tangguhkan sehingga 2.30 petang.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Tuan Speaker, saya belum habis Tuan Speaker. *Point of Order* (gangguan).

Tuan Speaker:

Dewan ditangguhkan.

Dewan ditangguhkan pada jam 10.20 pagi.

Dewan bersidang, semula pada jam 2.35 petang.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan di-sambung semula dengan perbahasan.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Tuan Speaker, Yang Amat Berhormat Ketua Menteri telah membentangkan satu belanjawan atau Rang Undang-undang Perbekalan yang tidak sah. Ini adalah satu *budget* yang *illegal* oleh kerana tidak mengikut peraturan-peraturan Dewan yang mulia ini. Yang Amat Berhormat Ketua Menteri telah berkata bahawa Kerajaan baru mengalu-alukan kritikan-kritikan yang membina, tetapi sebelum tengah malam semalam apabila kita mengambil perhatian Yang Amat Berhormat Ketua Menteri ketika beliau sedang membentangkan satu belanjawan yang tidak sah dan tidak mengikut peraturan mesyuarat, beliau tidak menghiraukan pandangan kita. Beliau tidak menghiraukan peraturan mesyuarat dan terus – semalam dan pagi ini – membentangkan Rang Undang-undang Perbekalan itu oleh kerana beliau rasa

dengan adanya majoriti di dalam Dewan ini beliau boleh berbuat sesuka hati.

Mengikut Peraturan 59 dan 44, sangat jelas bahawa pemberitahuan bertulis perlu dikesmukan dan Kerajaan perlu memberi notis mengenai hajatnya untuk mengadakan bacaan kali yang kedua selepas bacaan kali pertama. Dan mengikut Peraturan 44,

"..... notis pemberitahu itu hendaklah ditulis dan hendaklah diberi dengan menyerahkannya kepada Setiausaha di mejanya di dalam sesuatu persidangan Dewan ataupun dengan menghantarkannya ke Pejabat Setiausaha."

Walau cara mana sekalipun, perbuatan itu hendaklah dilakukan sepuluh hari sebelum diadakan mesyuarat yang berkaitan dengan pemberitahuan itu. Mungkin terjemahannya salah di sini. Datuk Speaker mungkin mahu betulkan *translation* yang ada di sini. Saya baca dalam bahasa Inggeris:-

"..... notice shall be in writing and shall be given by being handed in to the Clerk at the Table during a sitting of the Assembly or by delivery at the office of the Clerk, in either case, at least ten clear days before the meeting to which the notice relates."

Semalam kita semua yang ada di Dewan yang mulia ini telah melihat bahawa Yang Amat Berhormat Ketua Menteri tidak *lay on the Table* atau *hand in to the Clerk at the Table* pemberitahuan bertulis. Yang Berhormat Datuk Speaker telah cuba menyelamatkan keadaan untuk menyelamatkan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri dengan berkata bahawa beliau

ada notis pemberitahu bertulis, tetapi kita tahu bahawa Yang Amat Berhormat Ketua Menteri dan Datuk Speaker semalam tidak mampu menunjukkan pemberitahu itu. Sungguhpun usaha baik hati Datuk Speaker semalam cuba menyelamatkan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri dengan berkata bahawa pemberitahu bertulis ada dalam failnya, kita tidak mahu – dengan izin – *embarrass* Datuk Speaker dalam perkara itu semalam. Kita semua tahu ada atau tidak ada pemberitahu bertulis itu. Kalau Yang Amat Berhormat Ketua Menteri terus menuntut beliau ada pemberitahu bertulis, sungguhpun semalam beliau tidak berani menunjukkannya, ia berlagak sebagai seorang budak yang nakal yang dikesan sudah mencuri tetapi *protest* dia tidak mencuri. Inilah satu perbuatan yang sangat tidak jujur, tidak bermaruah dan *dishonourable* daripada seorang Yang Amat Berhormat Ketua Menteri.

Sebenarnya pada pagi ini kita mahu membuka satu jalan untuk Yang Amat Berhormat Ketua Menteri dengan cadangan bahawa pembentangan Rang Undang-undang Perbekalan dibuat semula oleh kerana kita percaya pemberitahu bertulis tentulah sudah siap, tetapi Y.A.B. Ketua Menteri bersikap angkuh oleh kerana rasa ada majoriti di dalam Dewan ini dan apa pun tidak boleh dibuat. Yang Berhormat dari Permatang Pasir berkata bahawa mereka ada kuasa dengan sewenang-wenangnya dengan apa yang mereka mahu buat (gangguan).

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Tuan Speaker, *point of order* Perkara 46(iv), adakah perkara-perkara ini berkaitan dengan *budget* yang dibentangkan? (ketawa).

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Kalau *budget* tidak sah, kita semua tidak payah bahas.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Bila saya berdiri, duduklah Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Boleh.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Bila ada cadangan dan ada sokongan dalam Dewan, kita hendak bincangkan *budget* ini sebab ini adalah masalah rakyat. Semalam kita telah berbincang tentang bekerjasama dan hendak bincangkan masalah pembangunan rakyat Pulau Pinang. Kita boleh bagi pandangan kita bagaimana hendak membangunkan Pulau Pinang melalui berbagai projek. Saya minta Tuan Speaker meneruskan perbincangan.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Datuk Speaker, belanjawan Rang Undang-undang Perbekalan adalah semacam perbahasan ucapan Tuan Yang Terutama. Ianya adalah perbahasan dasar, dan apa-apa pun boleh dibangkitkan khasnya dalam perkara ini.

Walau bagaimanapun, sama ada belanjawan itu sah atau tidak sah, itu lebih relevant. Kalau Rang Undang-undang Perbekalan ini tidak sah, apakah kita mahu membahaskannya? Kalau kita semua Ahli-ahli Dewan ini rela menjadi parti atau sebahagian

kepada satu perbuatan yang tidak sah, dan tidak betul, bukankah kita sudah mengkhianati apa yang kita sudah mengangkat sumpah apabila menjadi Ahli Dewan yang mulia ini? Saya harap Ahli Yang Berhormat daripada Penanti faham bahawa apa-apa yang bersangkutan-paut dengan perjalanan Kerajaan adalah *relevant* dalam perbahasan pada hari ini.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Faham.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Baik, faham sekarang. Bagus. Belajar, ya.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Tak payah belajar, sudah faham.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Kalau faham, kenapa mahu berdiri? (ketawa).

Datuk Speaker, nampaknya dalam dua bulan ini Yang Amat Berhormat Ketua Menteri sudah mendapat *habits* yang buruk. Seorang Ketua Menteri boleh ketepikan keperluan-keperluan dan peraturan-peraturan mesyuarat oleh kerana ada majoriti dalam tangannya dalam Dewan yang mulia ini. Kita ada dengar banyak kali dalam tiga hari ini mengenai Kerajaan baru, portfolio yang baru, idea-idea yang baru, dinamisma yang baru, tetapi nampaknya *habits* buruk yang lama tidak dielakkan seperti perlantikan Timbalan Ketua Menteri yang tidak *constitutional*, membentangkan satu *budget* yang *illegal* dan cadangan mahu lantikan sebagai Pengerusi

Pengerusi P.A.C. di mana akan menimbulkan *conflict of interest*. Bukanlah ini bermakna bahawa orang yang dicadangkan mahu *conflict of interest*, tetapi disebabkan keadaan. Ini bukan salah Yang Berhormat Ahli dari Telok Kumbar, tetapi keadaan yang timbul dari sikap yang kita rasa tidak sihat.

Semalam, sebenarnya dalam masa pengolongan perbahasan usul terima kasih kepada ucapan Tuan Yang Terutama, Yang Amat Berhormat Ketua Menteri ada mengakui beliau mahu menjadi murid saya dan bahawa beliau akan lebih pandai. Beliau menggunakan satu perkataan Tionghua: "*Chin cheu ee nan*". Beliau tidak buat terjemahan semalam. Datuk Speaker tidak meminta beliau untuk membuat terjemahan.

Tuan Speaker:

Silap, Yang Berhormat. Beliau ada bagi terjemahan.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Beliau tidak bagi.

Tuan Speaker:

Ada bagi terjemahan.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Apa terjemahannya?

Tuan Speaker:

Bahawa murid pun akan pandai daripada guru.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Bukan "*chin cheu ee nan*" – "Hijau keluar

daripada biru". Apa ertinya "Hijau keluar daripada biru"? Beliau tidak terjemah tidak apa.

Tuan Speaker:

No, no, ada terjemahan, tetapi betul tak betul saya tak tahu.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

"Hijau keluar daripada biru", Apa ertinya?

Tuan Speaker:

Apa yang diterjemah (gangguan).

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Tak apalah.

Tuan Speaker:

Saya hendak terangkan kepada Dewan ini supaya jangan ada perkara yang tidak betul. Semalam Yang Amat Berhormat terangkan terjemahannya. Janganlah perkara yang ada, kita kata tidak ada.

O.K. teruskan.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Baik. Yalah, ertinya dia kata pelajar atau murid lebih pandai daripada guru, tapi saya tidak akuilah Yang Amat Berhormat Ketua Menteri sebagai pelajar atau murid saya, khususnya oleh kerana selepas bertanggungjawab ke atas tindakan-tindakan yang tidak selaras dengan Perlembagaan Undang-undang Peraturan-peraturan Mesyuarat itu bukanlah pelajar saya? tetapi saya percaya apabila beliau menggunakan "*chin cheu ee nan*", beliau *subconsciously* membuat perbandingan peranan dan

perhubungan beliau dengan mahaguru beliau, bekas Ketua Menteri, Yang Berbahagia Dr. Lim Chong Eu, bahawa beliau lebih pandai daripada Dr. Lim Chong Eu, "*chin cheu ee nan*". Syabas, "*chin cheu ee nan*".

Datuk Speaker, sebenarnya bekas Ketua Menteri sudah menerima dan sudah menetapkan satu *precedent* di mana sekurang-kurangnya sehari dibenarkan untuk ahli-ahli Dewan membuat persediaan, selepas pembentangan *budget* sebelum perbahasan, sekurang-kurangnya satu hari, tetapi hari ini tidak sampai empat jam; *illegal budget* ini memberi tidak sampai empat jam untuk Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan Undangan Negeri membuat persiapan. "*Chin cheu ee nan*".

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Maknanya?

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Itulah yang tadi "Hijau keluar daripada biru", lebih pandai daripada mahaguru, lebih tidak adil, lebih tidak mematuhi prinsip dan semangat peraturan mesyuarat apabila berbanding dengan Dr. Lim Chong Eu, "*chin cheu ee nan*". Saya mahu tanya kenapa kita perlu bersidang sampai pukul dua belas malam (*midnight*)? Kenapa?

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Kerja kuat.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Oh! Kerja kuat, mahu lari. Kenapa kita tidak boleh bersidang dua atau tiga minggu?

Kita boleh bersidang, tapi sampai pukul 12.00 malam? *Midnight*, "*chin cheu ee nan*" lagi, lebih pandai daripada Dr. Lim Chong Eu. Apa Dr. Lim Chong Eu? Malas? Oh! Oh "*chin cheu ee nan*". Pandai, saya rasalah.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Tak ada modal.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Semalam ada model, bila golong ada model.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

"*Modal*" bukan "*model*".

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Tak ada *model*, tak ada modal pun. Ada orang fikir mereka *model*.

Inilah menunjukkan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri telah mencipta sejarah Parlimen, menjadi Ketua Kerajaan yang pertama dan ulung, membentangkan satu *budget* yang *illegal*. Saya pun sangat hairan, terperanjat mengenai sikap Yang Amat Berhormat Ketua Menteri yang tidak berhenti menuntut bahawa beliau mewaili idea-idea dan dinamisma yang baru. Semacam semalam, tanpa memberi hujah-hujah yang menyakinkan mengenai beberapa isu termasuk isu perlantikan Timbalan Ketua Menteri, beliau seolah-olah mahu menggunakan taktik-taktik provokatif, mahu menyoalkan keberanian saya, kenapa saya tidak berani untuk menyoalkan perlantikan Timbalan Perdana Menteri atau jawatan ketua pembangkang. Bukan untuk Yang Amat

Berhormat Ketua Menteri menyoalkan keberanian saya, dan saya berkata sudah dua kali saya ditahan di bawah ISA, oleh kerana bukan buat apa-apa kesalahan, tetapi untuk menyuarakan, untuk *champion* isu-isu rakyat jelata di mana Yang Amat Berhormat Ketua Menteri tidak berani *champion*. Kalau kita mahu bangkitkan hal keberanian, kita mahu tanya, mana keberanian Yang Amat Berhormat Ketua Menteri? Mana keberanian rakannya Yang Berhormat dari Sungai Pinang yang menggunakan slogan – dengan izin “*tha chin kho chern chiew chern kuo chern*”. Masuk Barisan Nasional untuk memperbetulkan Barisan Nasional di tahun 1982. Mana keberanian mereka selama lapan tahun ini? Apa mereka boleh tunjuk prestasi dalam masa lapan tahun ini? Hasil “*tha chin kho chern chiew chern kuo chern*”.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Tuan Haji Mohd. Zain bin Haji Omar):

Apa itu? Banyak sangat “*cheng-cheng*”.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

“*Cheng-cheng*”, ya, itu “*cheng*” tak baik, “*kuo chern*” tak baik. Betul, dan siapa yang betulkan? Sama ada “*cheng-cheng*”, Barisan Nasional dibetulkan atau kedua-dua Yang Amat Berhormat Ketua Menteri dan Yang Berhormat Sungai Pinang dibetulkan? Siapa betulkan siapa? Sebenarnya kita ada hak bertanya dan rakyat ada hak bertanya, apakah hasil selepas lapan tahun mereka masuk Barisan Nasional untuk memperbetulkan Barisan Nasional. Pemimpin-pemimpin UMNO kata mereka tidak faham apa rakyat keturunan Cina mahu. Kalau begitu lapan tahun Yang Amat Berhormat Ketua Menteri dan Yang Berhormat dari Sungai Pinang dalam “*kuo chern*”, buat apa? Tidur, sehingga pemimpin-pemimpin UMNO tidak

faham apa rakyat keturunan Cina mahu. Dan kita boleh lihat dalam dua hari ini contoh yang lebih jelas apa Yang Amat Berhormat Ketua Menteri telah ucapkan semalam “hijau keluar daripada biru”, “*chin cheu eenan*”. Bukansahaja masalah perkara pembentangan *budget* yang *illegal*, tetapi beberapa perkara yang saya akan sebut. Tentulah sangat seronok kalau ada banyak kesenangan (*rewards*) diperbetulkan oleh Barisan Nasional. Oleh kerana dibetulkan oleh Barisan Nasional, boleh memegang jawatan Ketua Menteri, boleh memegang jawatan Exco; kalau serius dan berdedikasi mahu memperbetulkan Barisan Nasional mungkin kena pergi ke Kamunting. Itulah mereka tidak berani. Itulah keberanian yang dibangkitkan oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri. Keberanian siapa patut disoalkan? Adakah mereka rela memberi satu *inventory* apa yang mereka betulkan dalam Barisan Nasional? *Inventory* keluar atau *consort white piece of paper*.

Datuk Speaker, semalam ramai ahli Exco, ramai Ahli Gerakan dan UMNO ada timbulkan mengenai janji-janji politik kosong dan tidak dikotakan. Dalam sejarah politik Malaysia, janji kosong yang terbesar sekali ialah slogan *tha chin kho chern chiew chern kuo chern*, iaitu “Masuk Barisan Nasional untuk memperbetulkan Barisan Nasional”. itulah janji politik yang kosong terbesar sekali. Ini boleh dilihat daripada prestasi pendirian Kerajaan Negeri Pulau Pinang dalam perkara isu 6A, murid-murid dengan 6A dalam UPSR. Sungguhpun Yang Amat Berhormat Ketua Menteri di luar Dewan berkata beliau berminat dan bersimpati, tetapi di dalam Dewan yang mulia ini apa pendirian beliau? Pendirian itu ada diberi oleh Yang Berhormat dari Sungai Acheh, Exco Pelajaran. Dia mempertahankan isu ini bahawa murid-murid 6A UPSR tidak layak masuk *Form One*

terus. Inilah sistem yang baik, inilah keputusan yang baik dan bijaksana; di luar Dewan, Yang Amat Berhormat Ketua Menteri sungguhpun bersimpati, tetapi pendirian rasmi Kerajaan Negeri Pulau Pinang ialah arahan keputusan Pejabat Pendidikan yang baik. *Hypocrisy* Yang Berhormat dari Sungai Pinang dan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri tidak ada apa-apa penjelasan oleh kerana apa yang disebut dan dilafazkan oleh Yang Berhormat dari Sungai Acheh ialah merupakan pendirian rasmi Kerajaan Negeri Pulau Pinang sebagai seorang *Exco Education* yang menjawab dalam masa menggolong perbahasan. Inilah – dengan izin – satu contoh “*wang fung*”. “*Wang fung*”, maksudnya, sudah lupa motif mereka.

Yang sebenarnya Yang Berhormat daripada Sungai Acheh ada lagi sebut contoh, beri bukti bahawa di dalam peperiksaan ujian Bahasa Malaysia di Negeri Pulau Pinang 151 murid yang ambil ujian itu tidak seorang pun mendapat A. Bodohlah semuanya, bukan? Tidak boleh mendapat A, kosong mendapat A dan 4 sahaja mendapat B. Oh! *Result* begitu buruk. 45 mendapat C, 77 mendapat D, 25 mendapat E, untuk meyakinkan dan menguatkan hujah-hujah bahawa mereka tidak patut semua sekali gus dinaikkan ke Tingkatan 1. Betul?

Ahli Kawasan Sungai Acheh (Encik Ibrahim bin Yaakob):

Ya, betul.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Ya, betul, tapi tak patut. Ini tidak adil. Itu diskriminasi dan saya rasa itu pendirian di mana Yang Berhormat dari Sungai Acheh ada mempertahankannya dan Yang Berhormat daripada Sungai Pinang dan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri pun diam. Ini

menunjukkan warna sebenar – *the true colours*. Mana keberanian? “*Tha chin kho chern chiew chern kuo chern*” sekarang sudah menjadi satu bahagian keputusan-keputusan semacam ini. Dalam isu 6A mana keberanian? Mana komitmen? Mana prinsip? Mana idealisma? Untuk jawapan semua pun boleh buang. Semua pun boleh. Betul, bukan? Ketepikan. Betul, bukan? Betul!

Ahli Kawasan Sungai Acheh (Encik Ibrahim bin Yaakob):

Buat rayuan.

Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang):

Saya rasa peperiksaan ujian itu tidak adil dan tidak patut diadakan. Siapa cakap mereka tidak boleh menguasai Bahasa Malaysia? Dalam keputusan peperiksaan Sijil Rendah Pelajaran (SRP) baru-baru ini, berapa ramai dari mereka yang naik Tingkatan Satu terus daripada *Standard 6* ada 6A, 7A, 8A. Apa mereka perlu ialah sedikit masa penyesuaian dan *practice of the best daripada mother* mereka. *Mother* mereka boleh memberi *practice of the best* dalam sekolah-sekolah menengah. Kenapa menafikan peluang-peluang mereka? Kenapa menekankan peluang-peluang mereka? Bukankah ini tidak adil? Bukankah ini tidak patut? Bukankah ini satu diskriminasi? Tetapi Yang Amat Berhormat Ketua Menteri dan Yang Berhormat daripada Sungai Pinang yang “*Tha chin kho chern chiew chern kuo chern*” sekarang sokong! Sokong! Itu semua baik, betul. Saya rasa *shame*, malu kepada Yang Amat Berhormat Ketua Menteri dan Yang Berhormat Sungai Pinang, *shame!*

Lagi satu contoh ialah mengenai peruntukan kewangan kepada sekolah-sekolah bebas Tionghua. Apabila Datuk Speaker

menanya Yang Berhormat Bukit Tengah adakah contoh, adakah bukti bahawa Kerajaan Negeri Selangor, Negeri Sembilan, Melaka, ada memberi peruntukan kewangan kepada sekolah-sekolah Tionghua yang bebas, kita boleh faham, bahawa Datuk Speaker tidak tahu oleh kerana lebih banyak laporan dibuat dalam bahasa Tionghua. Tetapi nampaknya Yang Amat Berhormat Ketua Menteri dan Yang Berhormat daripada Sungai Pinang yang menjadi jaguh "*Tha chin kho chern chiew chern kuo chern*" pun menuntut mahu bukti; seolah-olah itu semua adalah tidak benar, bohong! Semua itu bohong! Apa sudah berlaku dengan "*Tha chin kho chern chiew chern kuo chern*" mereka? Semua tahu, ada dalam laporan Bahasa Tionghua bahawa Kerajaan, bahawa Menteri Besar Selangor, Menteri Besar Negeri Sembilan, dan Kerajaan Negeri Melaka ada memberi peruntukan kewangan kepada *Chinese Independent Schools*. Adakah mereka sekarang datang ke Dewan ini dan mengatakan ini tidak benar? Tidak benar? Bahawa sebenarnya Menteri Besar Selangor dan Menteri Besar Negeri Sembilan bohong? Bahawa selepas berita-berita itu dikeluarkan dalam surat khabar, mereka tidak menunaikan janji mereka? Tidak bagi wang itu? Adakah ini tujuan dan niat mereka bahawa Menteri Besar Selangor dan Negeri Sembilan telah berbohong dalam perkara ini? Apakah mereka tidak tahu? Kalau mereka tidak tahu, kita mahu tanya, mungkinlah selepas lapan tahun dalam Barisan Nasional "*Tha chern kho chern chiew chern kuo chern*" sudah habis hilang semua. Semuanya *conscience*.

Datuk Speaker, saya rasa sikap ini sangat tidak jujur, sangat *hypocritical*, dan sebenarnya saya rasa Yang Berhormat daripada Bukit Tengah tidak payah kemukakan apa-apa contoh. Contoh patut diberi oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri dan oleh Yang Ber-

hormat daripada Sungai Pinang. Contoh patut datang daripada mereka yang lapan tahun dulu telah berkata mereka mahu masuk Barisan Nasional "*Tha chern kho chern chiew chern kuo chern*" sekarang sudah memainkan satu peranan *antagonist* mahu tekan. Mahu tekan.

Dua tahun dulu, Datuk Speaker, kita boleh ingat lagi bahawa dalam *convention* atau Kongres Gerakan, mereka ada meluluskan satu ketetapan menyeru semua pihak kerajaan bahawa dalam dasar-dasar Kerajaan khasnya selepas 1990 mahu mengamalkan *merit and needs*, iaitu kecemerlangan dan keperluan. Saya ingat pada masa itu saya ada bangkitkan hal itu dalam soal-jawab kepada bekas Ketua Menteri Dr. Lim Chong Eu dan beliau berkata tunggulah hubungan daripada pihak parti. Beliau boleh buat begitu oleh kerana beliau tidak ada peranan dalam parti; beliau sebagai penasihat sahaja. Penasihat selalu tidak dinasihat. Tetapi sekarang Yang Amat Berhormat Ketua Menteri mempunyai jawatan dalam Parti Gerakan yang tinggi dan Yang Berhormat daripada Sungai Pinang pun ada jawatan yang penting dalam parti Gerakan. Mereka kata tunggulah, surat atau konteks daripada parti mengenai pendirian Gerakan dalam perkara *merits and needs*. Saya mahu tanya sama ada Kerajaan Gerakan akan melaksanakan atau mengamalkan *merits and needs* yang mereka luluskan dalam *convention*. Gerakan dalam negeri Pulau Pinang atau ini pun sebenarnya lagi satu cakap kosong sahaja. Saya harap bahawa dengan sikap yang lebih jujur dan ikhlas, kepentingan rakyat Negeri Pulau Pinang boleh dibela dan bukan datang ke sini untuk *provoke* atau untuk main satu sandiwara.

Sekian, terima kasih.

Tuan Speaker:

Perbahasan diteruskan.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Tuan Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan berkenaan *budget* tahun 1991 bagi negeri kita, iaitu Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker, saya dalam Dewan yang mulia ini sungguhpun telah memasuki empat tahun, tetapi saya mengakui pengalaman saya tidak begitu banyak, berbanding dengan Yang Berhormat Tuan Speaker, Yang Berhormat dari Telok Kumbar dan Yang Berhormat dari Bukit Glugor. Tetapi dalam penggal ini kita telah ada satu Kerajaan baru yang dipimpin oleh satu pasukan yang lebih muda, lebih cekap kononnya, lebih bijaksana, lebih licin, dan juga – tadi saya sudah lupa – Kerajaan unik yang dikatakan oleh Yang Amat Berhormat semalam. Ya, Tuan Speaker, saya mengakui bahawa semuanya bijaksana dan lebih licin, tetapi, Tuan Speaker, saya berasa sungguh kecewa oleh kerana sungguhpun saya mengakui Kerajaan baru ini adalah kerajaan cekap, tetapi sikap bijaksana atau licin, atau tidak mengikut Perlembagaan atau peraturan, adalah juga Kerajaan baru yang sebenarnya sebuah Kerajaan “*hor si hor chien*” atau sedar lambat.

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Apa dia?

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Sedar lambat. Sedar lambat, ya.

Tuan Speaker:

Sedap dan lambat?

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Sedap dan lambat.

Tuan Speaker:

Saya ingat “sedap dan lambat”.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Terima kasih, Tuan Speaker.

Dansemalam, Yang Berhormat dari Sungai Pinang masih mahu cabar saya membuktikan bahawa Kerajaan Negeri Selangor, Kerajaan Negeri Melaka dan Kerajaan Negeri Perak ada menjalankan peruntukan kepada sekolah-sekolah menengah persendirian di negeri-negeri tersebut dan setelah berbinčang dengan ketua pembangkang, saya telah mengambil satu pendirian saya tidak ada memberi satu bukti dan saya mencabar Yang Berhormat dari Sungai Pinang membuat satu usul bahawa saya bagi Jawatankuasa pilihan, saya dalam masa itu boleh menunjukkan bukti.

Tuan Speaker, sekarang saya ingin menyentuh berkenaan dengan belanjawan. Dalam ucapan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri dalam perenggan 5 beliau berkata melalui penswastan belanjawan mengurus yang merupakan sebahagian besar daripada belanjawan ini akan dapat dikurangkan dan seterusnya memperkecilkan saiz perkhidmatan awam.

Tuan Speaker, penswastan memang menjadi satu amalan yang telah diikuti oleh Kerajaan tetapi (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, kalau boleh jangan

baca daripada teks terus.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Ini bukan baca, ini saya petik untuk rujukan.

Tuan Speaker:

O.K., boleh.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Jadi, Tuan Speaker, penswastaan sekarang yang dipraktikkan oleh Kerajaan mungkin mendatangkan akibat yang buruk iaitu seperti apabila ada projek yang boleh mendapat keuntungan, semua keuntungan itu ialah untuk *company* yang berpengaruh dengan Kerajaan, tetapi apabila kita menghadapi kesulitan misalnya dalam penswastaan mengutip sampah, itulah yang menjadi beban kepada orang ramai. Keuntungan biasanya diperolehi oleh *company* yang besar, bagi orang yang berpengaruh, tetapi kalau keuntungan merosakkan imej baik kita, kita rakyat jelata-lah yang kena menghadapinya.

Tuan Speaker, dalam ucapan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri, perenggan 6, beliau berkata bahawa untuk membantu pihak swasta dalam mengatasi masalah-masalah yang dihadapi oleh mereka, Kerajaan Negeri yang baru akan mengambil tindakan untuk memudahkan dan mempercepatkan prosedur Kerajaan khasnya mengenai pengeluaran lesen-lesen permit, dan sebagainya.

Itu memang kita alu-alukan tetapi saya berharap amalan ini juga diberi bukan sahaja kepada *companies* yang besar atau pekilang-pekilang yang besar tetapi juga kepada penjaja-penjaja yang selalu kita terdengar aduan bahawa

seorang penjaja yang memohon lesen penjaja sehingga berbulan lamanya malah bertahun pun ada tetapi tidak dapat diluluskan. Di samping itu, sungguhpun saya mengalu-alukan langkah yang diambil oleh Kerajaan itu tetapi saya merayu kepada Yang Amat Berhormat supaya mengambil berat terhadap permohonan lesen penjaja-penjaja.

Tuan Speaker, dalam ucapan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri dalam perenggan 12, Yang Amat Berhormat berkata bahawa masih terdapat segolongan kecil pemilik tanah yang kurang bertanggungjawab dan sengaja tidak mahu membayar cukai tanah sehingga mengakibatkan jumlah tunggakan cukai tanah pada keseluruhannya kini berjumlah lebihkurang \$12.9 juta berbanding dengan \$11.3 juta dalam tahun 1989. Oleh kerana jumlah tunggakan cukai tanah ini adalah besar beliau juga berkata pemilik-pemilik tanah yang terus engkar dan gagal membuat pembayaran cukai tanah akan menghadapi risiko apabila Kerajaan menguatkuasakan Bahagian 6 dan Bahagian 8 Kanun Tanah Negara, dan seterusnya mengambil tindakan Undang-undang yang tegas terhadap tuan-tuan punya tanah yang masih berdegil, termasuklah tindakan untuk mengambil semula tanah-tanah mereka.

Tuan Speaker, kami bersetuju dengan langkah-langkah yang akan diambil oleh Kerajaan tetapi saya berharap agar langkah-langkah yang diambil adalah hanya terhadap tuan-tuan tanah yang mempunyai tanah yang besar dan bukan diambil tindakan terhadap penduduk-penduduk di kampung baru atau kampung tradisi yang mana mereka tidak mampu membayar premium atau membayar cukai tanah itu. Saya berharap Yang Amat Berhormat dapat ambil perhatian.

Tuan Speaker, dalam perenggan 16 Yang Amat Berhormat berkata bahawa program-program galakan pelancongan akan terus dimajukan di semua peringkat. Beliau juga berkata Kerajaan Negeri memperuntukkan sebanyak \$1,350,000.00 di bawah Kod 42000 untuk menyusun dan melaksanakan beberapa program pelancongan seperti Lumba Perahu Antarabangsa, Pesta Pulau Pinang dan pelbagai kegiatan-kegiatan sukan yang lain, di peringkat kebangsaan dan antarabangsa. Ini memang baik, Tuan Speaker, tetapi saya perhatikan bahawa selama ini semua kegiatan-kegiatan tersebut hanya terdapat di dalam pulau ini sahaja dan semalam saya telah juga bangkitkan sama ada Kerajaan Negeri membuka lebih banyak destinasi pelancongan di Seberang Perai.

Tuan Speaker, dalam ucapan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri perenggan 18, beliau berkata bahawa tambahan sebanyak \$1,052,880.00 dari peruntukan tahun 1990 adalah untuk menampung tambahan Elaun Khidmat Awam dan kenaikan gred lima jawatan Pegawai Daerah ke Tingkatan Tertinggi 'F'. Selain daripada ini, elaun Ahli-ahli Jawatan-kuasa kemajuan dan Keselamatan Kampung juga telah ditambah untuk memungkinkan mereka menjalankan tugas-tugas mereka dengan lebih berkesan. Kami tidak bantah, kami tidak bangkang tetapi saya berharap supaya Pegawai-pegawai Daerah menjalankan tugas-tugas mereka dengan lebih adil. Sungguhpun saya kenal dengan Pegawai Daerah Seberang Perai Tengah di mana orangnya bersopan santun, orangnya baik tetapi apa boleh buat, boleh dikatakan kebanyakan permohonan saya ditolak (ketawa) bukan oleh kerana dia tidak baik, dia baik tetapi pihak di atas tidak memberi (gangguan).

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Md. Isa bin Haji Ramli):

Itu biasalah.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Oh, itu biasa

Baru-baru ini, Tuan Speaker, ada satu perkara berlaku di Bukit Mertajam. Seorang ADO mengiringi calon MCA yang kalah untuk melawat daerah Bukit Mertajam dan kalau saya jemput Penolong Pegawai Daerah tersebut, saya tak tahu sama ada dia boleh ikut saya atau tidak.

Tuan Speaker:

Boleh.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Tuan Speaker jadi ADO bolehlah, tetapi Tuan Speaker bukan ADO (ketawa).

Tuan Speaker:

Senang saja, Yang Berhormat, jumpa dia cakap baik-baik, boleh. Jangan jumpa dia, "Dum"! Dum! Dum!" Itu tak boleh!

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Tak ada, saya kawan baik dengannya, tetapi apa boleh buat, pihak atas memberi perintah.

Tuan Speaker, semalam saya dengar jawapan dari Yang Berhormat Ahli dari Sungai Bakap iaitu beliau berkata bahawa di dalam perlantikan Ahli-ahli Majlis, lebih baik jangan campurkan perkara-perkara politik tetapi dalam perlantikan ahli J.K.K.K., saya rasa ada

juga politik antara MCA dan Gerakan. Mereka lawan antara satu sama lain sehinggakan ada sampai tahap MCA boikot apa yang dibuat oleh J.K.K.K.

Tuan Speaker:

DAP tak masuk sama?

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Kami DAP tidak ada wakil. Tak ada ahli J.K.K.K., kami tak mahu masuk ikut belakang (ketawa). Kami mahu dipilih.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, belakang jangan masuk! (ketawa).

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Tuan Speaker, dalam perenggan 19, ucapan Yang Amat Berhormat beliau berkata bahawa untuk menampung kos penyelenggaraan rumah-rumah pam mencegah banjir di Mak Mandin, peruntukan sudahpun ditambah. Saya mengucapkan syabas dan mungkin kerana ini Mak Mandin telah dimenangi oleh rakan saya. Di sini saya ingin mewakili penduduk-penduduk di Taman Sri Rambai, Taman Desa Damai dan Taman Makloom untuk menyatakan bahawa penduduk-penduduk di sini sehingga hari ini mungkin setiap tahun harus menghadapi keadaan banjir dan apabila saya bangkitkan perkara ini dalam Dewan ini jawapan yang saya dapat ialah JICA telah kaji, tunggulah laporannya. Sementara kita tunggu laporannya, penduduk-penduduk di sana setiap tahun harus menghadapi kesulitan banjir. Jadi adakah langkah jangka pendek telah diambil? Nampaknya langkah jangka pendek yang diambil tidak berkesan. Nampaknya setiap tahun

serupa juga.

Tuan Speaker, perenggan 22, saya memandang berat terhadap apa yang dikatakan oleh Yang Amat Berhormat iaitu beliau berkata bahawa kekurangan peruntukan sebanyak \$340,140.00 dari peruntukan tahun 1990 kepada Jabatan Kerja Raya. Beliau berkata kekurangan ini adalah kerana pemansuhan beberapa jawatan di Jabatan Kerja Raya dan penjimatan Elaun Lebih Masa.

Tuan Speaker, inilah sungguh sedih oleh kerana keadaan jalan-jalan di Seberang Perai sana sudah terlalu buruk. Hari demi hari, bulan demi bulan tidak dapat diperbaiki oleh kerana tidak cukup pekerja, tidak cukup orang untuk memperbaiki jalan-jalan di sana. Sekarang peruntukan lagi kurang. Macamana keadaan itu boleh diperbaiki dan pada masa dahulu saya pernah bercadang supaya satu Pasukan Perkhidmatan Kilat ditubuhkan untuk menampung semua lubang yang rosak di jalan tetapi cadangan saya itu tidak dapat terima. Saya berharap sungguhpun Yang Amat Berhormat berasal dari pulau ini, saya mintalah agar kepentingan rakyat di Seberang Perai sana dijaga juga.

Tuan Speaker, perenggan 24, berkenaan dengan Jabatan Kebajikan Masyarakat. Semalam saya bangkitkan di sini iaitu saya meminta Kerajaan memberi peruntukan sebanyak \$100,000.00 bagi mangsa-mangsa kebakaran di Pekan Bukit Mertajam tetapi Ahli Exco, Yang Berhormat Ahli dari Batu Uban berkata Jabatan Kebajikan, kalau tidak salah saya, Jabatan Kebajikan akan timbang memberi \$2,000.00 kepada setiap kedai.

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Tak ada.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Tak ada? Jadi tidak ada sekarang peruntukanlah.

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Ada kaji.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Oh, ada kaji, ada timbang. Belum tentu lagilah. Jadi saya berharaplah agar boleh beri bantuan kepada mereka.

Tuan Speaker, dalam ucapan Yang Amat Berhormat, perenggan 26, beliau berkata bahawa mulai tahun 1991 Kerajaan Pusat telah menaikkan jumlah pemberian penyenggaraan kepada Majlis Perbandaran Pulau Pinang dan Majlis Perbandaran Seberang Perai dari \$215,000.00 kepada \$4,520,520.00 setahun. Ini memang saya alu-alukan. Oleh kerana peruntukan telah bertambah, jadi di sini saya ingin merayu supaya bayaran *charge* pembentungan yang dikenakan sebanyak \$3.00 satu tandas dimansuhkan, sungguhpun saya dapat tahu membuat satu pengumuman bahawa mulai tahun depan *charge* tersebut akan kurang dari \$3.00 kepada \$2.00 tetapi apakah perlu mengutip \$2.00 dari setiap rumah sedangkan kita telah menambah peruntukan dan kalau Yang Amat Berhormat boleh kurangkan sungguhpun beliau belum lagilah melawat negeri asing. Kalau Yang Amat Berhormat boleh kurangkan atau boleh timbangkan, jangan mengikut contoh bekas Ketua Menteri yang selalu ke luar negeri mungkin wang tersebut boleh dapat diselesaikan.

Tuan Speaker, saya rasa ini sajalah, terima kasih.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundram):

Tuan Speaker, izinkan saya mengambil bahagian dalam perbincangan atas Rang Undang-undang Perbekalan yang telah dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat pagi tadi.

Tuan Speaker, Yang Amat Berhormat Ketua Menteri telah dua kali dalam Dewan ini menegaskan masalah yang dihadapi oleh Kerajaan Negeri mengenai sumber-sumber - hasil di Negeri Pulau Pinang yang kata beliau yang begitu terhad. Beliau telah menyentuh perkara ini dalam ucapan dasar Kerajaan dan juga dalam ucapan atas Rang Undang-undang yang telah dibentangkan.

Tuan Speaker, memandangkan tumpuan yang diberi oleh Kerajaan Negeri mengenai perkara ini, saya rasa kami haruslah memahami apa yang dimaksudkan oleh beliau apabila disebutkan sumber-sumber hasil yang terhad.

Tuan Speaker, sumber-sumber hasil yang sedia ada dibahagikan kepada 3 bahagian dalam belanjawan iaitu hasil cukai, yang mana anggaran untuk tahun 1991 adalah:-

- (i) \$34,600,000.00.
- (ii) hasil bukan cukai di mana anggaran untuk tahun 1991 adalah \$30,149,000.00.
- (iii) terimaan bukan hasil di mana anggaran adalah 440,343,130.00.

Tuan Speaker, saya ingin menumpukan pandangan-pandangan saya dalam ucapan ini terhadap bahagian yang kedua iaitu hasil bukan cukai. Hasil bukan cukai adalah daripada bayaran-bayaran yang diterima oleh Kerajaan Negeri daripada "*fee*" ataupun dengan izin Tuan Speaker, "*licensing fees*" dan juga

daripada bayaran perkhidmatan denda, rampasan dan lain-lain. Hasil daripada kategori lesen dan permit adalah anggaran hasil bagi tahun 1991 adalah \$3,222,950.00 ataupun 8.7% dari jumlah hasil bukan cukai dan 2.95 dari jumlah besar anggaran hasil yang berjumlah 4112,092,130.00. Dari angka-angka yang saya beri tadi, Tuan Speaker, adalah jelas bahawa usaha-usaha dan langkah-langkah harus diambil untuk mempertingkatkan lagi dan menambah hasil yang boleh diperolehi dari bahagian hasil bukan cukai. Dalam hal ini, Tuan Speaker, semua hasil-hasil yang dinikmati oleh Kerajaan Negeri adalah sepertimana ditetapkan dalam Perlembagaan Persekutuan mengikut Bahagian 3 Jadual Ke 10 Perlembagaan tersebut.

Tuan Speaker, Fasal 3 dalam Jadual Ke 10 Perlembagaan Persekutuan berbunyi dan izinkan saya membaca Tuan Speaker:

“Hasil daripada lesen-lesen lain daripada lesen-lesen berhubung dengan kereta-kereta yang didorongi jentera, pemasangan-pemasangan elektrik dan pendaftaran perniagaan-perniagaan”.

Tuan Speaker, Fasal 5 juga berbunyi:

“Bayaran-bayaran dalam Mahkamah lain daripada Mahkamah Persekutuan”.

Inilah fasal-fasal yang berkenaan dengan sumber-sumber hasil yang diserahkan kepada negeri.

Tuan Speaker, dalam sesi ini, saya telah mengemukakan soalan-soalan mengenai perkara ini. Jawapan telahpun diberi oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri dan izinkan saya, Tuan Speaker, untuk membaca soalan dan jawapan tersebut untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat oleh kerana ini adalah mus-

tahak untuk cadangan-cadangan yang saya ingin kemukakan.

Soalannya, Tuan Speaker:

“Adakah sebarang kajian telah dibuat oleh Kerajaan Negeri untuk memastikan lesen-lesen manakah yang Kerajaan Negeri berhak menerima hasilnya sepertimana yang diperuntukkan dalam Bahagian 3 Jadual Ke 10 Perlembagaan Persekutuan”?

Jawapan bertulis yang telah diberi:

“Setakat ini Kerajaan Negeri tidak membuat sebarang kajian untuk memastikan lesen-lesen manakah yang Kerajaan Negeri berhak menerima hasil sepertimana yang diperuntukkan dalam Bahagian 3, Jadual Ke 10 Perlembagaan Persekutuan kerana lesen-lesen tersebut telahpun ditetapkan oleh Kementerian Kewangan”.

dan senarai lesen-lesen juga diberi, Tuan Speaker.

Tuan Speaker, perlu ditegaskan di sini bahawa mengikut jawapan yang telah diberi, lesen-lesen di mana Kerajaan Negeri menerima hasil adalah sepertimana yang telah ditetapkan oleh Kementerian Kewangan.

Tuan Speaker, perlu ditegaskan di sini oleh kerana saya berpendapat bahawa jawapan ini adalah tidak tepat dan jika Kerajaan Negeri dipandukan kepada garis-panduan seperti mana yang dijelaskan dalam jawapan yang diberi maka Kerajaan Negeri dalam masa yang lampau telah mengalami kerugian yang besar akibat salah interpretasi peruntukan perlembagaan dan sekiranya Kerajaan Negeri terus menerima garis panduan dalam masa akan

datang maka kita juga akan mengalami kerugian dalam masa yang akan datang, Tuan Speaker.

Tuan Speaker, soalan pokok yang timbul dalam perkara ini ialah sama ada satu ketetapan yang dibuat oleh Kementerian Kewangan boleh mengambil keutamaan ataupun *can override* – dengan izin – ataupun boleh mengenyepikan satu peruntukan perlembagaan. Jawapan, saya rasa adalah jelas kepada kami semua iaitu tidak boleh, Tuan Speaker.

Tuan Speaker, Artikel 110 Perlembagaan Persekutuan berbunyi, Tuan Speaker, dengan izin:

“Fasal I tertakluk kepada Fasal II tiap-tiap satu negeri hendaklah menerima segala pendapatan dari cukai, bayaran dan lain-lain punca hasil yang dinyatakan dalam Bahagian 3 Jadual Ke 10 setakatmana yang dipungut, dilevi atau didapatkan dalam negeri,”

maksudnya dalam tiap-tiap negeri dalam Semenanjung Malaysia ataupun Malaysia.

Perlu ditegaskan, Tuan Speaker, di sini bahawa semua hasil yang kami berhak menerima adalah berlandaskan ataupun bergantung kepada kriteria yang telah diberi dalam fasal ini iaitu ianya boleh dipungut, *levied*, atau didapatkan dalam negeri ini.

Tuan Speaker, dalam soal ini Perlembagaan Persekutuan tidak membezakan di antara lesen-lesen yang dikeluarkan mengikut undang-undang Persekutuan atau undang-undang negeri. Yang menjadi kriteria adalah setakatmana dipungut, *levied* dan didapatkan dalam negeri. Inilah kriteria yang patut dan harus diikuti dan bukan sama ada ianya ditetapkan oleh Ke-

menterian Kewangan atau tidak. Maka, Tuan Speaker, oleh kerana terdapat banyak aktiviti yang dijalankan dalam negeri dan yang telah dan sedang dikawal oleh Badan-badan dan Pihak Berkuasa yang tertentu samada di bawah Undang-undang *Federal* ataupun di bawah undang-undang negeri dan yang telah baru digubalkan dalam masa 5 atau 10 tahun kebelakangan ini, Tuan Speaker, maka saya berpendapat sebenarnya banyak lagi hasil yang boleh dikutip daripada pengeluaran lesen-lesen bagi aktiviti-aktiviti tertentu.

Tuan Speaker:

Contoh, Yang Berhormat?

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Contoh saya akan beri, Tuan Speaker.

Tuan Speaker:

Itu pandangan baik, saya dengar itu, bagus. Walaupun DAP cakap baik, kita dengar sebab ini duit untuk Pulau Pinang, bagus!

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Saya belum jadi nakal lagi hari ini.

Tuan Speaker:

No, baik saya tahu (ketawa). Bala budak baik.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Habis boleh beri peluang yang luas sikit-lah.

Tuan Speaker:

Boleh, kalau baik saya bagi. Teruskan.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Tuan Speaker telah meminta contoh, saya akan beri.

Tuan Speaker, sebelum saya memberi contoh, biarkan saya menegaskan di sini bahawa perlulah Kerajaan Negeri mengkaji perkara ini secara bebas dan dengan tidak dipengaruhi oleh pihak Persekutuan. Sebagai contoh, Tuan Speaker, terdapat dalam dua, tiga tahun yang kebelakangan ini iaitu Perbadanan Kemajuan Pelancongan yang telah ditubuhkan ataupun TDC (gangguan).

Tuan Speaker:

Ya, Yang Berhormat boleh jumpa Ahli Kawasan Batu Uban.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Tuan Speaker minta contoh saya akan beri. Ini cuma makluman kepada semua ahli-ahli.

Tuan Speaker:

Jangan takut, nak jumpa Ahli Kawasan Batu Uban. Dia baik, boleh jumpa bila-bila pun.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Tuan Speaker, dalam Akta yang telah menubuhkan perbadanan ini, lesen-lesen untuk agensi pelancongan swasta mesti diperolehi oleh mereka dan mereka kena membayar satu *fee* ataupun *licensing fee* termasuk agensi-agensi pelancongan swasta yang bertempat dalam Pulau Pinang. Saya rasa mengikut interpretasi yang betul yang telah saya beri, semua bayaran dari lesen-lesen ini mesti disalurkan kepada Kera-

jaan Negeri juga, Tuan Speaker, termasuk juga lesen-lesen yang ada berkaitan dengan industri-industri tertentu dan juga berkenaan dengan hotel-hotel yang dibina.

Tuan Speaker, satu lagi soalan yang telah dikemukakan oleh saya berkaitan dengan sumber hasil untuk Kerajaan Negeri adalah berikut – dengan izin – Tuan Speaker, soalnya berbunyi:

“Apakah sebabnya Kerajaan Negeri tidak menerima hasil daripada bayaran-bayaran mahkamah, denda-denda dan rampasan-rampasan dalam Mahkamah walaupun ianya merupakan satu sumber hasil yang diserahkan kepada negeri sepertimana yang diperuntukkan dalam Bahagian 3 Jadual Ke 10 Perlembagaan Persekutuan”?

Tuan Speaker:

Ini yang saya kata Yang Berhormat Datuk Keramat ada idea yang baik, kita dengar, teruskan.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundram):

Tuan Speaker, jawapan bertulis yang telah diberi oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri adalah seperti berikut:-

“Kerajaan Negeri ada menerima hasil daripada bayaran di mahkamah dan denda-denda dan rampasan-rampasan dalam mahkamah seperti yang diperuntukkan dalam Bahagian III Jadual Ke 10 Perlembagaan Persekutuan. Hasil daripada bayaran mahkamah dan denda-denda serta rampasan dalam mahkamah ini hanya dikutip daripada Mahkamah-mahkamah Syariah sahaja yang mengikut Fasal 5 Bahagian III Jadual Ke 10

Perlembagaan Persekutuan merupakan satu daripada sumber-sumber hasil yang diserahkan kepada negeri”.

Tuan Speaker:

Duit denda khalwatkah?

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Tak taulah, memang ada banyak punca-punca atau sumber-sumber.

Tuan Speaker, bayaran-bayaran di Mahkamah Persekutuan tidak merupakan sumber hasil kepada negeri sebab di bawah Fasal 4 Senarai (I) Senarai Persekutuan kepada Jadual Ke 9 Perlembagaan Persekutuan, mahkamah-mahkamah yang lain daripada Mahkamah Syariah terletak di bawah senarai Persekutuan. Oleh itu Kerajaan Negeri tidak menerima hasil daripada bayaran-bayaran di Mahkamah Persekutuan itu.

Tuan Speaker, saya tidak ada sebarang pertikaian terhadap jawapan yang terkandung dalam perenggan I dan II jawapan bertulis Yang Amat Berhormat Ketua Menteri, tetapi apa yang disebutkan dalam perenggan 3 harus dipertikaikan. Tuan Speaker, untuk mengatakan bahawa bayaran-bayaran di mahkamah selain daripada Mahkamah Syariah tidak merupakan sumber hasil kepada negeri sebab di bawah Fasal I Senarai (I) Jadual Ke 9 Perlembagaan Persekutuan, tidaklah betul. Ini saya rasa boleh juga disahkan oleh rakan terpelajar saya iaitu Yang Berhormat Penasihat Undang-undang Negeri.

Tuan Speaker:

Boleh, Yang Berhormat tak apa. Kita akan ambil perhatian sebab itu pandangan baik, punca

kewangan negeri, teruskan. Itu baik.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Tuan Speaker beri jalan untuk teruskan.

Tuan Speaker:

Ya, teruskan.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Saya ingat macam hari semalam Tuan Speaker akan menghentikan saya (ketawa).

Tuan Speaker:

Tidak, teruskan.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Tuan Speaker, jawapan yang diberi oleh Kerajaan Negeri adalah berasaskan kepada Fasal 4 Senarai (I) tetapi, Tuan Speaker, Fasal 4 Senarai (I) jangan kita kira Fasal pun tak apalah. Senarai (I) iaitu kepada Jadual Ke 9 iaitu *Federal List* tidak ada sebarang kena-mengena dengan sumber-sumber hasil. *Federal List* atau *State List* atau *Concurrent List* yang disebutkan dalam Perlembagaan adalah berkaitan dengan kuasa yang diberi oleh Perlembagaan kepada Parlimen untuk membuat undang-undang *Federal* dan kuasa yang diberi kepada negeri-negeri untuk membuat undang-undang di bawah *State List* dan hasil yang boleh diperuntukkan atau diserahkan kepada negeri-negeri mesti diperintahkan oleh Bahagian III Jadual Ke 10 kepada Perlembagaan. Tuan Speaker, saya rasa kesilapan telah berlaku, oleh kerana dalam Bahagian 3:-

"Fees in court other than the Supreme Court" telah diterjemahkan dalam Bahasa Malaysia sebagai:-

"Bayaran-bayaran dalam Mahkamah lain daripada Mahkamah Persekutuan".

Maka saya ingat kesilapan telah berlaku oleh kerana sesiapa yang bertanggungjawab telah menginterpretasi, Mahkamah Persekutuan ini sebagai tidak di bawah kawalan Kerajaan Negeri. Yang sebenarnya Mahkamah Persekutuan dulu disebutkan sebagai Mahkamah Agong, tetapi perkara ini telah diperuntukkan dalam Bahagian 3 Jadual 10 adalah jelas bayaran-bayaran dalam Mahkamah lain daripada Mahkamah Persekutuan dan hasilnya harus disalurkan kepada Kerajaan Negeri.

Tuan Speaker, mengenai Belanjawan Negeri Pulau Pinang dan anggaran untuk tahun 1991, saya juga memerhatikan dalam ucapan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri, beliau telah menyentuh tentang belanjawan yang akan ditanggung oleh Jabatan Agama. Tuan Speaker, perkara agama ini adalah satu perkara yang kami semua harus mengambil berat dengan tidak mengira kami adalah penganut agama mana dan semua soal berkenaannya harus kami memberi tumpuan dan Tuan Speaker, pembinaan kuil-kuil Hindu atau tokong-tokong Hindu ataupun pembinaan-pembinaan mesjid mesti kami memberi tumpuan kami dan saya yakin juga dengan apabila kami bercadang untuk merobohkan satu kuil, tokong atau mesjid.

Tuan Speaker, dalam perkara ini saya harap Ahli Exco yang bertanggungjawab bagi perkara agama boleh membuat satu kenyataan untuk menjelaskan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang ada dalam Dewan ini apakah masalah yang dihadapi pada masa sekarang berkaitan dengan cadangan untuk merobohkan Mesjid

Haji Wahab, di Simpang Enam, Jalan Macalister. Oleh kerana Tuan Speaker, saya dapati di sebahagian kalangan orang Islam (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, setakat itu cukup, nanti diberi penjelasan oleh Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Acheh. Jangan teruskan.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Terima kasih.

Tuan Speaker:

Tukar tajuk lain.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Saya akan mengakhiri ucapan saya, hanya saya ingin menyatakan bahawa alasan yang telah diberi oleh Tuan Speaker apabila menghentikan saya dari berucap hari semalam – bukan hari ini, Tuan Speaker, saya yakin tidaklah munasabah bahawa perkara ini adalah terlalu sensitif (gangguan).

Tuan Speaker;

Ahli Yang Berhormat (gangguan).

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Tuan Speaker, saya akan mengakhiri, cuma saya ingin menjelaskan sedikit sahaja.

Tuan Speaker:

Jangan sentuh hal itu. Saya *liberal*, yang boleh, saya katakan boleh. Yang Berhormat telah meminta penjelasan dari Yang Berhormat

Sungai Aceh dan beliau akan memberi penjelasan. Cukup setakat itu.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Tuan Speaker, biar saya akhiri ucapan saya itu. Hanya saya ingin mengatakan bahawa memang saya seorang yang baru di dalam Dewan ini. Habis, apabila Tuan Speaker telah memberi alasan bahawa perkara ini adalah perkara sensitif dan tidak seharusnya dibangkitkan di dalam Dewan ini, saya pun terima. Bukankah saya telah duduk, Tuan Speaker? Tetapi saya juga ingin menegaskan bahawa Ahli-ahli Dewan Undangan Negeri mewakili semua kaum, semua orang dan keturunan serta agama. Apabila mereka menghadapi satu masalah seperti ini kami harus membangkitkan dalam Dewan ini. Perkara ini juga dibangkitkan dalam surat-surat khabar.

Tuan Speaker:

Biar surat khabar cakap, tetapi sebagai Ahli Dewan ini, lain. Sebab itu saya beri nasihat yang ikhlas kepada Yang Berhormat bahawa perkara ini akan dijelaskan oleh Yang Berhormat dari Sungai Aceh.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Atas jaminan itu saya ucapkan terima kasih dan saya juga berterima kasih atas sikap Tuan Speaker pada petang ini yang begitu sabar sekali.

Tuan Speaker:

Saya bila-bila pun sabar (ketawa).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, (gangguan).

Tuan Speaker:

Ucapan Yang Berhormat Ahli Paya Terubong panjang atau pendek? Kalau panjang saya beri peluang Yang Berhormat minum teh dulu.

Ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan selama 15 minit.

Dewan ditangguh pada jam 4.02 petang.

Dewan bersidang semula pada jam 4.27 petang.

Tuan Speaker:

Dewan disambung semula. Diteruskan dengan perbahasan.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Terima kasih, Tuan Speaker. Saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang Perbekalan bagi tahun 1991. Sebelum saya memulakan ucapan saya, saya ingin menarik perhatian semua, kenapakah Dewan ini tergesa-gesa untuk menghabiskan Dewan sampai dilanjutkan ke tengah malam. Tuan Speaker, saya sudah 8 tahun di sini, ini pertama kali tiap-tiap hari habis sampai pukul 11.00 malam.

Tuan Speaker:

Begini, saya terangkan. Sebab kita tenaga baru hendak kerja kuat. Jadi kalau kita kerja lama sikit, janganlah merungut, malu kepada rakyat. Ini kalau *reporter* tulis, ada ADUN tidak mahu buat kerja, sakit kita. Kita mesti kerja kuat.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Jikalau begitu kita mesti ingat juga kakitangan Kerajaan, surat khabar, dia orang kena duduk sampai pukul 12.00 malam, mahu tulis, mahu siarkan dan juga kakitangan Kerajaan akan menulis *bad points*. Saya ada dengar dia orang kata tetapi bukanlah kepada Tuan Speaker, cakap belakang sajalah.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Penjelasan boleh? Saya ingat mesti beri Tuan Speaker sedikit masa rehat sebab dia sudah tua.

Tuan Speaker:

Walaupun saya sudah tua, dan saya ingat dalam Dewan ini mungkin saya yang paling tua tetapi saya sanggup bekerja kuat sebagai contoh kepada orang muda. Kalau orang muda tak kuat, itu saya tak tahu (ketawa).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, ini betul. Tadi saya lihat Yang Berhormat Ahli dari Sungai Dua sudah terlena (ketawa). Selepas rakan saya membangkitkan kes isu Islam, Tuan Speaker, kalau mahu teruskan bila-bila, kita boleh, tapi jagalah orang lain pula.

Semalam dan pagi ini saya amat sedih dan rasa kesal dengan satu peristiwa yang memalukan Dewan ini. Tuan Speaker, di hadapan kakitangan Kerajaan, di hadapan surat khabar, di hadapan orang ramai kita melihat satu peristiwa yang tidak memberi nama baik kepada pihak Kerajaan. Pihak Kerajaan khususnya, Y.A.B. Ketua Menteri sentiasa menyebut bahawa Kerajaan baru ini, Exco baru ini, Y.A.B.

Ketua Menteri yang baru ini akan mendengar pandangan jikalau *constructive*. Semalam kami dari DAP membangkitkan satu perkara yang *constructive*. Kita tidak mahu Dewan ini menjadi satu *laughing stock* tetapi tidak mahu (gangguan).

Tuan Speaker:

Yang Berhormat, saya ingat kita lupakan peristiwa itu. Teruskan dengan perkara yang penting seperti yang dibuat oleh Yang Berhormat dari Datuk Keramat.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Tuan Speaker, jangan laga-lagakan.

Tuan Speaker:

Yang baik saya katakan baik. Itu sahaja. Yang Berhormat Ahli Paya Terubong baik, kawan lama saya. Teruskan.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, perkara ini adalah ujian pertama bagi Kerajaan baru tetapi Kerajaan baru yang diketuai oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri telah gagal. Mengapa gagal? Satu pandangan yang diberi itu *constructive* tetapi tidak mahu mengakui kesalahan. Manusia membuat kesilapan-kesilapan. Pagi ini memberi satu penjelasan yang saya ingat Yang Berhormat yang ada semalam boleh rasa malu. Tuan Speaker, ini sebenarnya yang berlaku semalam dan saya amat kesal sekali. Saya datang ke sini untuk memberi ucapan berkenaan dengan perkara-perkara penting untuk rakyat. Saya sudah 8 tahun dan masuk 9 tahun di sini tetapi nampaknya ini kali pertama melihat peristiwa seperti ini. Malu, Tuan Speaker. Tidak apa, saya teruskan dengan ucapan saya.

Tuan Speaker, satu perkara yang saya ingin bangkitkan dalam Dewan ini ialah mengenai *Cycle-Fest* Pulau Pinang tahun 1990. *Cycle-Fest* yang dianjurkan oleh sekumpulan orang dan turut terlibat ialah Majlis Perbandaran Pulau Pinang dan bekas Pengerusi yang juga Ahli Exco yang menjaga pelancongan. Saya mendapat satu aduan daripada orang yang *sponsor*, orang yang menjual barang-barang kepada penganjur ini, dan orang-orang ini atau syarikat ini tidak berpuashati dengan apa yang telah terjadi. Dengan izin DAP, saya ingin membuat rayuan ini bahawa Majlis Perbandaran Pulau Pinang membayar balik apa yang terhutang dan kerugian yang ditanggung oleh syarikat-syarikat ini. Oleh kerana nama M.P.P.P. digunakan untuk menganjur *cycle-fest* ini. Saya juga ingin menyeru Kerajaan ini yang disebut oleh Y.A.B. Ketua Menteri satu Kerajaan yang terbuka akan mendengar pandangan-pandangan untuk menubuhkan satu pertubuhan siasatan *Board of Enquiry* (dengan izin) untuk menyiasat bagaimana M.P.P.P. boleh ditipu untuk menganjur *cycle-fest* ini dan sama ada kakitangan M.P.P.P. terlibat dalam skandal ini.

Tuan Speaker, di sini saya ingin menarik perhatian bahawa logo M.P.P.P. diguna dalam *letterhead* dan disiarkan kepada orang ramai. *Event* ini telah diberi satu kempen, satu publisiti yang luas dan juga borang bagi *participate* juga disiarkan di dalam akhbar. "*Star*" juga telah *contributed* satu *space*. Lambang M.P.P.P. dan logo "*Visit Malaysia Year*" juga digunakan. Saya ingin tahu bagaimana lambang M.P.P.P. boleh digunakan untuk *cycle-fest* ini jikalau ianya bukan dianjurkan oleh Kerajaan atau M.P.P.P. tidak terlibat. Ini soalan pertama.

Pada 17 April tahun ini, Presiden M.P.P.P. juga telah menghadiri satu *press conference* untuk menerima derma dan mengisytiharkan

bahawa *cycle-fest* yang akan diadakan ini melibatkan 2000 orang. Selepas 8 hari dibongkar, laporan polis dibuat oleh Presiden M.P.P.P. bahawa beliau dan M.P.P.P. tidak terlibat dan tidak menghadiri *press conference* yang diadakan pada 17 April, 1990. Nama Yang Berhormat juga telah digunakan dengan seluasnya di dalam borang untuk *publicise cycle-fest* ini di mana terdapat di dalam satu surat kepada syarikat yang ditandatangani oleh *Project Manager*, Salleh Ismail, Penaung, Yang Berhormat Encik Sabaruddin Chik, Menteri Kebudayaan dan Pelancongan; Yang Berbahagia Datuk Haji Zainal Abidin, Presiden M.P.P.P.; dan Timbalan Penasihat, Encik Abd. Wahid. Saya tahu siapa Encik Ong Kim Seng, saya tahu siapa dia; dan juga saudara Ahmad Kamal, tetapi saya tidak tahu adakah dia kakitangan Kerajaan, tetapi dia Pegawai Serentak Jabatan Penerangan.

Tuan Speaker, bagaimana satu Kerajaan Tempatan boleh ditipu oleh beberapa orang dan sampai hari ini kita tidak dengar Kerajaan Negeri mengeluarkan satu ayat pun? Diam sahaja. Ini tidak baik untuk pelancongan oleh kerana orang ramai dan syarikat-syarikat akan takut untuk memberi, sama ada tipu atau tidak. ini tidak baik. Saya bangkitkan isu ini untuk tujuan dan harapan bahawa satu siasatan dibuat. Barangkali jawapan yang diberi oleh Y.A.B. Ketua Menteri atau Yang Berhormat Ahli dari Batu Uban bahawa laporan polis telah dibuat.

Tuan Speaker, laporan yang dibuat oleh Presiden M.P.P.P. dan beberapa kakitangan pegawai adalah perkara lain. Laporan ini dibuat ke atas kesalahan jenayah. *It is a criminal offence*. Apa yang saya mahu siasat ialah mengapa M.P.P.P. boleh ditipu, di mana *Secretariat* digunakan sebagai *headquarters*

oleh orang itu, telefon juga digunakan, *correspondence address* di *Secretariat* M.P.P.P. di Padang Kota Lama – Bangunan Bandaran Dewan, Tingkat 1, Padang Kota Lama. Tuan Speaker, telefon, *fax-machine*, *fax-number*, semua ada. Mengapa ini boleh berlaku? Tuan Speaker, saya harap satu siasatan dapat dibuat untuk menarik balik keyakinan orang ramai dan syarikat-syarikat terhadap apa-apa *event* yang akan dianjurkan oleh Kerajaan atau sesiapa-pun. Ini bukan kes pertama tetapi kes ini kes yang pertama yang besar. Pada hari Selasa, rakan saya ada membangkitkan isu mengenai penggunaan nama Tuan Yang Terutama Yang DiPertua Negeri untuk satu *event* juga. Tuan Speaker, saya yakin tentulah ada orang di dalam M.P.P.P. yang terlibat. Jika tidak terlibat, baya tidak lihat bagaimana nama M.P.P.P. boleh digunakan sehingga orang nombor satu di M.P.P.P. boleh dilibatkan.

Ahli Kawasan Ayer Itam (Encik Ong Hock Aun):

Minta penjelasan? Tuan Speaker, mengapa Yang DiPertua M.P.P.P. mengambil masa 2 bulan kerana tarikh *cycle-fest* ini adalah pada 1 Julai. Pengerusi atau Yang DiPertua M.P.P.P. mengambil masa 2 bulan iaitu lebih kurang pada bulan September 24 baru membuat laporan. Saya hendaklah minta penjelasan.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Menurut apa yang disebut oleh Presiden M.P.P.P., saya *quote*:-

"I kept silent because I wanted to see the public's reaction. Now that they've given their views, I am free to give my comments."

Tuan Speaker, itu tidak apa. Presiden

M.P.P.P. telah membuat laporan pada bulan September. Apa yang mustahak adalah Kerajaan ini menubuhkan satu Jawatankuasa atau *Board of Enquiry* untuk menyiasat dan memberi satu jawapan atau memberitahu kepada rakyat jelata apa yang telah terjadi. Ini adalah harapan saya. Saya harap Yang Amat Berhormat boleh menerima cadangan ini dan kita boleh bekerjasama untuk – dengan izin – *get to the bottom of this matter*.

Tuan Speaker, sebelum siasatan dibuat, saya ingin menarik perhatian bahawa apa yang dihutang kepada penganjur mesti dibayar balik oleh kerana syarikat-syarikat ini telah memberi sumbangan dan menjual barang-barang atas nama M.P.P.P. Kerajaan yang terlibat oleh kerana lambang Kerajaan telah digunakan. Saya harap Kerajaan boleh menasihatkan M.P.P.P. untuk membayar balik apa yang dihutang demi untuk menjaga nama baik M.P.P.P. dan membuat satu siasatan.

Tuan Speaker, pada beberapa tahun yang lepas dan seterusnya semasa membahaskan berkenaan belanjawan, saya telah selalu berkata supaya Kerajaan Negeri berbelanja berdasarkan kemampuan dan mengelak dari berbelanja ke atas projek-projek mewah dan boros kerana ia tidak membawa munafaat kepada penduduk-penduduk Pulau Pinang. Sebenarnya telah diakui dan disebut oleh Tuan Yang Terutama dan Y.A.B. Ketua Menteri bahawa Pulau Pinang tidak mempunyai sumber alam semulajadi dan hasil Kerajaan Negeri adalah terhad. Maka segala perbelanjaan mesti dibelanjakan dengan jimat. Setiap sen yang dibelanjakan mesti membawa munafaat. Tuan Speaker, desakan saya sebelum ini telah dipekakkan oleh Kerajaan yang lama termasuk beberapa Ahli Exco yang lama juga. Kerana sikap kedegilan mereka menyebabkan Kera-

jaan baru menanggung hutang sebanyak \$257,129,486.00. Tuan Speaker, ini adalah 7.5 kali ganda jika dibandingkan dengan hutang pada ketika Parti Gerakan mengambil kuasa pada tahun 1969. Pada tahun 1969 semasa bekas Ketua Menteri, Dr. Lim Chong Eu menjadi Ketua Menteri yang pertama iaitu Tan Sri Wong Pow Nee, sebanyak \$34,001,711.00. Kini selepas 21 tahun, Datuk Dr. Lim telah meninggalkan hutang sebanyak \$257,129,486.00, satu hutang yang amat memeranjatkan kerana ia adalah jumlah hasil Kerajaan Negeri Pulau Pinang hampir 3 tahun.

Tuan Speaker, ucapan Y.A.B. Ketua Menteri pagi tadi beliau berkata bahawa memang menjadi tanggungjawab Kerajaan baru untuk membuat kawalan rapi ke atas setiap perbelanjaan. Saya harap ini dapat ditunaikan. Oleh kerana setiap kali saya membaca setiap perbelanjaan. Saya harap ini dapat ditunaikan. Oleh kerana setiap kali saya membaca setiap ucapan belanjawan sejak 8 tahun ini sentiasa ada di dalam ucapan tetapi selepas 21 tahun kita ada satu hutang \$257,000,000.00. Saya harap supaya Kerajaan yang disebut sendiri sebagai dinamik boleh memberi perhatian kepada perkara ini.

Tuan Speaker, jadi usaha pertama untuk mengurangkan hutang-hutang ini adalah tanggungjawab Kerajaan baru. Bagi tahun 1991 menurut anggaran belanjawan yang dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri di mana beliau berkata bahawa belanjawan mengurus adalah berjumlah \$79 juta dan perbelanjaan tanggungan yang dicadangkan ialah berjumlah \$37.4 juta dan di sini saya ingin menarik perhatian di dalam perbelanjaan tanggungan sejumlah \$37.4 juta di mana \$33,805,600.00 adalah untuk membayar balik hutang termasuk faedah untuk *service debts*.

Jumlah ini adalah merupakan 30.2% daripada hasil Kerajaan Negeri yang dianggarkan sebanyak \$112,092,130.00. Ini merupakan 30.2% untuk perkhidmatan bayaran balik hutang oleh Kerajaan.

Tuan Speaker, ini bererti bahawa 30 sen daripada kutipan setiap ringgit oleh Kerajaan Negeri akan digunakan untuk membayar balik hutang dan hanya baki 70 sen akan digunakan untuk pentadbiran dan projek-projek pembangunan yang telah dirancang bagi tahun 1991.

Tuan Speaker, kadar peratusan bayaran balik hutang sebanyak 30.2% daripada kutipan hasil adalah terlalu tinggi dan ini akan mencerminkan bahawa pihak pengurusan kewangan adalah lemah. Saya percaya dan faham bahawa nisbah bayaran hutang oleh Kerajaan Pusat adalah 12% daripada jumlah hasil dan saya juga berpendapat bahawa jika sesiapa yang mengurus hal kewangan melebihi 15% daripada hasil untuk perkhidmatan bayaran balik hutang, maka ia adalah satu amalan pengurusan kewangan yang buruk. Di sini saya ingin mendesak Ketua Menteri agar mengambil perhatian ke atas perkara ini dengan mengambil langkah-langkah positif untuk memastikan bahawa situasi hutang negeri dikawal.

Tuan Speaker, dalam ucapan Y.A.B. Ketua Menteri pagi ini beliau berkata bahawa Kerajaan Negeri ini akan membentangkan satu defisit sejumlah \$5,258,860.00 dan dibandingkan dengan defisit 6.4% pada tahun ini. Tuan Speaker dan Y.A.B. Ketua Menteri juga terus berkata bahawa kita telah berjaya mengumpulkan simpanan hasil am sebanyak \$24,551,080.00. Tuan Speaker, saya tidak tahu bagaimana Y.A.B. Ketua Menteri boleh katakan bahawa, Kerajaan telah berjaya jikalau kita mempunyai hutang

yang besar dan setahu saya jikalau hutang itu dibayar balik mengikut jadual, saya fikir lebih besar hasil akan digunakan untuk membayar balik hutang ini dan oleh kerana hutang ini dihutangkan kepada Kerajaan Persekutuan dan Kerajaan Persekutuan telah membuat beberapa *schedule* oleh kerana beban kita adalah kurang tapi hutang ini adalah amat besar dan saya harap Kerajaan yang baru ini adalah amat besar dan saya harap Kerajaan yang baru ini boleh mengambil perhatian terhadap perkara ini dan sebenarnya defisit bukan hanya \$5.2 juta sahaja. Jika kita ambilkira apa yang akan dibelanjakan untuk pembangunan dari sumber negeri, dari hasil negeri dan juga dari pinjaman, saya fikir adalah lebih kurang \$40 juta. *Expenditure* dengan belanjawan pembangunan defisit akan lebih besar dari apa yang disebut oleh Y.A.B. Ketua Menteri dan saya di sini ingin memberitahu Kerajaan bahawa pengurusan kewangan negeri ini tidak sihat dan saya berharap Kerajaan baru ini boleh mengambil perhatian dan mengambil tindakan yang sewajarnya untuk mengurangkan hutang dan bagi menghadapi masalah hutang. Saya rasa ada beberapa cara yang boleh diperolehi dan saya ingin memberi sedikit pendapat. Pendapat saya, bagaimana kita boleh mengurangkan hutang yang sedia ada dan memberi sedikit pandangan mengapa adanya hutang ini, ada kerugian, ada kelemahan kepada pentadbiran Kerajaan Negeri.

Tuan Speaker, satu cadangan cara mengatasi masalah hutang yang besar ini ialah saya ingin menegaskan di sini bahawa Kerajaan hendaklah menghentikan segala perbelanjaan yang tidak perlu dan boros dan memastikan bahawa kehilangan hasil akibat kelemahan pentadbiran dan ketidakupayaan diatasi. Tuan Speaker, berkenaan kerugian dan kehilangan hasil telah dibangkitkan oleh Ketua Audit Negara dalam laporan beliau yang kerap kali

berpendapat bahawa kerugian dan kehilangan hasil tidak akan wujud jika cara pentadbiran yang berkeupayaan diamalkan. Saya ingin memberi beberapa contoh yang diutarakan oleh pihak Ketua Audit Negara dalam laporan beliau tahun yang lalu. Contoh pertama ialah Kerajaan Negeri memperolehi 17 tingkat ruang pejabat di KOMTAR dengan harga pembelian sebanyak \$51.25 juta termasuk kos ubahsuai dan alat-alat pejabat.

Tuan Speaker, perbelanjaan sebanyak ini tidaklah perlu kerana sebenarnya Bangunan Tuanku Syed Putra adalah hakmilik Kerajaan dan digunakan untuk Pejabat Kerajaan pada masa itu tetapi tidak apalah, pembelian ruang ini walaupun tidak perlu tetapi kita boleh terima. Apa yang kita tidak boleh terima adalah membelanjakan wang yang sebegitu besar untuk membeli ruang itu dan tidak digunakan sepenuhnya. \$51 juta ini adalah wang rakyat dan akan dibayar balik melalui *debt servicing* belanjawan.

Tuan Speaker, di sini saya ingin menarik perhatian Kerajaan Negeri, barangkali Kerajaan negeri baru tidak tahu. *Level six* mempunyai keluasan 6,360 kaki persegi telah diperolehi dengan harga sebanyak \$2.64 juta dan diubahsuai dengan kos sebanyak \$53,778.00 untuk digunakan sebagai *cafeteria* dan tambahan pula sebanyak \$90,340,000.00 telah dibelanjakan untuk memperolehi alat-alat kegunaan *cafeteria*. Mulai bulan Januari tahun 1984 *cafeteria* itu ditawarkan melalui *tender* untuk beroperasi dalam jangka masa 3 tahun. *Cafeteria* tersebut telah bertukar tangan sebanyak empat kali di mana 3 daripada orang yang *operate cafeteria* ini hanya tahan 2 hingga 5 bulan saja. Pada akhirnya *cafeteria* itu ditutup pada tahun 1987 kerana perniagaan tidak beres, pihak perniagaan di situ tidak tahan sehingga

ada yang tidak membayar sewa. Ini memberi kerugian kepada Kerajaan. Tuan Speaker, dengan izin, *idea haven* ini, pengendali projek *cafeteria* di level 6 adalah seorang yang tidak cekap kerana mana ada *cafeteria* di mana orang ramai susah hendak masuk. Hendak pergi KOMTAR pun susah hendak masuk. Jikalau hendak dikhaskan untuk kakitangan Kerajaan, kiralah dahulu berapa kakitangan yang akan pergi sana, makan tengahari satu *meal* saja, barangkali *breakfast*, barulah belanjakan wang ini. Saya yakin tidak ada penyiasaan yang rapi dibuat tentang perbelanjaan ini, dan akhirnya \$2.2 juta duit rakyat Pulau Pinang telah disalahgunakan, bukan salahgunakan kerana boros tetapi tidak boros habis semua. Ada juga level di sini yang setahu saya mulai tahun 1987 hingga hari ini saya tidak tahu sama ada perubahan atau tidak iaitu ruang level ini telah dibiarkan kosong dan tidak dibuat apa-apa. Ini satu *wastage* yang *irresponsible*, yang tidak bertanggungjawab. Bukan saja Level 6 saja, Tuan Speaker, Level 6 dan 9 juga telah diperolehi dengan harga sebanyak \$823,899.00 dan \$2.03 juta masing-masing untuk digunakan sebagai arkib dan pusat pandangan. Tetapi setahu saya, apa yang dilaporkan di dalam Laporan Ketua Audit, kedua-dua level ini tidak digunakan untuk keperluan yang ditetapkan tapi dijadikan sebagai bilik untuk menyimpan perabut-perabut pejabat yang lama dan rosak.

Tuan Speaker, Kerajaan membelanjakan wang sebegitu besar untuk menyimpan perkakas-perkakas dan perabut-perabut pejabat yang lama dan rosak, ini adalah membazirkan wang rakyat saja. Jadi membelanjakan jumlah wang sebanyak \$5.603 juta iaitu wang rakyat untuk 3 levels yang disebut itu dengan tidak mengirakan kos pengendalian, adalah satu *wastage* yang saya harap Y.A.B. Ketua Menteri dan Kerajaan Negeri yang baru ini boleh

memberi perhatian dan jikalau 3 levels ini tidak digunakan oleh Kerajaan, saya harap Kerajaan hendaklah menjual 3 levels ini oleh kerana perbelanjaan \$5 juta yang dibiarkan dan tidak dibuat apa-apa tetapi hanya untuk menyimpan perabut-perabut rosak tidak memberi faedah kepada rakyat dan ini adalah satu *wastage* dan tidak bertanggungjawab.

Tuan Speaker, lagi satu contoh. Saya ingin beri di sini ialah walaupun wang perbelanjaan tidak sebegitu besar jikalau dibandingkan dengan pembelian ruang pejabat di KOMTAR, Kerajaan Negeri Pulau Pinang telah membeli 2,000 pita video bertajuk "*Pearl of the Orient*" untuk harga sebanyak \$48,000.00. Ini adalah bertujuan untuk diberi percuma bagi memperkenalkan Pulau Pinang di kalangan peserta persidangan PATA di Kuala Lumpur pada tahun 1986. Bahan promosi untuk memperkenalkan Pulau Pinang mestilah disokong dan digalakkan tetapi apa yang dianggap sebagai *wastage* wang rakyat ialah selepas membeli pita video ini. Pita tersebut tidak digunakan dengan sepenuhnya. Saya mendapat tahu bahawa, sahabat saya Ahli Batu Uban pun tahu perkara ini. Saya dapat tahu sebahagian besar dari 2,000 pita dikeluarkan itu dibiarkan rosak dalam bilik setor. Apakah niat Kerajaan di atas perbuatan ini? Saya juga dapat tahu di dalam laporan Ketua Audit hanya 329 daripada pita-pita yang dikeluarkan itu diedarkan kepada para peserta persidangan PATA. Pada penghujung tahun 1987 dipercayai baki sebanyak 1,671 ada di dalam setor, jadi sehingga hari ini saya percaya masih ada lebih kurang 1,000 pita video yang rosak. Walaupun jika ada yang tidak rosak, kandungannya telah diambilalih oleh peristiwa-peristiwa baru.

Tuan Speaker, di sini saya ingin tahu sebenarnya pita-pita video tersebut adalah

untuk memperkenalkan "Pulau Mutiara" dan juga diberi dengan percuma. Kenapa bahan promosi ini disimpan sehingga rosak selama 4 tahun dan Ahli-ahli Exco yang baru, saya terpaksa ulang jika terbabit, saya harap Ahli Exco baru ini yang bertanggungjawab di atas pelancongan boleh memberi perhatian terhadap perkara ini dan jikalau pita video ini tidak rosak berilah kepada pelancong-pelancong, kerana ini boleh memberi manfaat kepada Pulau Pinang dan bukan dibiarkan rosak di setor. Ini adalah membazirkan wang rakyat sahaja.

Tuan Speaker, satu lagi pembaziran wang rakyat yang telah dibangkitkan oleh saya dan juga oleh rakan saya di sini adalah satu peristiwa yang *famous* iaitu 100 tong sampah dibeli dengan harga \$37,000.00 di mana satu tong dibeli dengan harga \$370.00. Tong-tong sampah ini dibeli atas alasan bahawa ianya akan digunakan bagi skim perumahan Taman Tun Sardon, tetapi saya ingin tahu siapa yang membuat keputusan ini untuk membeli kerana selepas membeli tong-tong sampah ini barulah dapat tahu bahawa tong-tong sampah tersebut tidak boleh digunakan di dalam Taman Tun Sardon. Ini adalah satu kesalahan rancangan. Saya hendak tahu siapa yang membuat rancangan ini dan membuat keputusan untuk pembelian ini, dan yang kedua ialah apa yang penting apabila disoal oleh Audit iaitu ada berapa tong sampah? Pihak Perumahan tidak boleh *account for* satu tong sampah. Saya lihat adalah berat jikalau hendak dicuri oleh kerana ianya memerlukan satu lori dan beberapa orang untuk mengangkut setiap tong sampah ini tetapi ada beberapa yang tidak boleh di *accountable* oleh Pejabat Perumahan. Soalnya di sini ialah adakah sama ada ianya hilang atau kesalahan-kesalahan yang lain bersabit di atas tong-tong sampah yang tidak boleh di

accountable ini. Tuan Speaker, ini adalah beberapa contoh yang saya beri untuk pengetahuan Kerajaan baru ini bahawa wang rakyat telah dibazirkan dan saya harap Kerajaan yang baru ini yang sendiri disebut sebagai mempunyai dinamisma untuk bekerja kuat, untuk mengatasi masalah ini dan juga beberapa banyak masalah lain lagi. Dewan Sri Pinang adalah sebahagian yang ditawarkan untuk dijadikan restoran; 2 tahun tidak dikutip, tidak dikutip tak apa juga, malah wang cagaranpun tidak diambil selepas menandatangani perjanjian. Wang bayaran Lembaga Letrik Negara pun di bawah tanggungjawab Kerajaan, dan sejumlah \$62,000.00 yang digunakan oleh restoran dibayar oleh Kerajaan untuk selama 2 tahun.

Tuan Speaker, ini semuanya adalah wang rakyat yang perlu dikawal dengan rapi dan saya harap apa yang disebut oleh Kerajaan di mana belanjawan dikawal rapi mesti ditunaikan dan bukan hanya merupakan ayat-ayat yang disebut apabila membentangkan belanjawan.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Tuan Speaker, kita minta penjelasan, boleh?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Boleh.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Apakah pendapat Ahli Yang Berhormat dari Paya Terubong mengenai penyewa-penyewa di Komtar yang sehingga 1 Disember 1990 masih berhutang sewa sejumlah \$995,115.00? Apakah pendapat Yang Berhormat?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Ini baru saja diberitahu kepada saya. Saya ingin menyiasat dan saya berharap Ketua Menteri pun akan menyiasat dan akan mendapat balik apa yang telah dihutang. Bukankah Ahli Exco, ialah seorang wakil rakyat yang menjaga kepentingan rakyat, bukan wang Kerajaan Barisan Nasional?

Tuan Speaker:

Yang Berhormat Balasundaram nak *test you*, jaga sikit (ketawa). You tahukah? Dia tahu.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, bukan saja *wastage of public funds* tetapi ada kehilangan hasil — *loss of revenue* — akibat dari kelemahan dan ketidakupayaan pentadbiran. Tuan Speaker, contoh nombor satu ialah mengenai kehilangan hasil. Semalam apabila saya membahaskan ucapan Tuan Yang Terutama, saya telah membangkitkan isu mengenai penswastaan Kuari Penanti dan saya juga menyoal mengapa Kuari Penanti ini boleh diswastakan kepada PDC, KGN dan satu anak Syarikat UEM apabila keadaan kewangannya adalah dalam satu *mess* yang dari beberapa segi tidak boleh dikawal.

Di sini saya ingin membangkitkan isu mengenai kehilangan hasil akibat dari kelemahan: Tuan Speaker, Kuari Penanti membekalkan *pre-mix* bagi kebanyakan Jabatan Kerajaan, seperti J.K.K., agensi-agensi Kerajaan, syarikat-syarikat swasta dan negeri-negeri jiran kita iaitu Kedah dan Perak dan ia telah dilaporkan di dalam Laporan Ketua Audit dengan terkumpul sejumlah \$2.7 juta hutang. Wang ini tidak dibayar balik kepada Kerajaan Negeri. Hutang ini tidak dibayar balik kepada Kerajaan Negeri selama 20 tahun. Selama 20 tahun

Kerajaan Negeri tidak mengutip balik wang ini dan dibiarkan terkumpul sehingga disoal oleh Ketua Audit kepada Jawatankuasa-jawatankuasa Kerajaan Negeri pada tahun 1989. Nasib baik kebanyakan hutang itu adalah daripada pihak Kerajaan di mana saya diberitahu setuju untuk membayar balik wang hutang ini walaupun masa sudah terlalu lama. Malangnya Kerajaan Negeri telah terpaksa menghapuskan sebanyak \$40,106.89 yang dihutang oleh satu syarikat swasta, Penalex Sdn Bhd, sejak tahun 1979, di atas nasihat Yang Berhormat Penasihat Undang-undang Negeri oleh kerana *limitation period* sudah habis dan menurut *Limitation Act* wang ini jikalau Si Penghutang ini tidak hendak bayar balik, kita tidak boleh buat apa-apa. Oleh itu Kerajaan Negeri telah rugi sebanyak \$40 ribu. Ini telah dihapuskira dengan hutang yang besar sebanyak \$2.7 juta. Jikalau kita mengutip hutang ini dan selama 20 tahun disimpan di bank, kita boleh dapat berapa banyak faedah? Kerajaan boleh dapat banyak faedah. Oleh itu saya berharap Kerajaan Negeri boleh memberi pertimbangan yang sewajarnya dalam perkara ini dan saya ingin tahu apabila Y.A.B. Ketua Menteri menjawab apa yang dibangkitkan ia hendaklah memberi satu alasan; bagaimana Penanti Quarry ini diswastakan dan memberi butir-butir perjanjian di antara Kerajaan dan Syarikat PDC, KGN dan anak Syarikat UEM, bukan sahaja wang yang dihutang kepada Penanti Kuari, juga di dalam Laporan Ketua Audit bekalan *diesel* kepada jentera-jentera J.K.R. yang digunakan di Penanti Quarry tidak dikawal dan tidak ada *voucher* untuk *support* bagi mengeluarkan *diesel* ini. Jada adalah dilaporkan sebanyak \$186,000 di antara tahun 1979 hingga tahun 1987. Saya juga diberitahu bahawa J.K.R. ada mengambil tindakan tetapi saya ingin tahu samada perkara ini sudah selesai dan jikalau tidak selesai bagaimana kita boleh menswastakan jabatan ini dengan *mess* kewangan di dalam Kuari Penanti

itu. Sebenarnya pengawalan Penanti Quarry ini adalah tanggungjawab J.K.R. tetapi J.K.R. saya nampak telah lalai – bukan Pengarah sekarang, tetapi Pengarah yang dahulu lalai – dan membiarkan keadaan menjadi begini. Saya berharap ini tidak akan berlaku lagi dan sebelum saya habis memberi contoh, di sini saya ingin juga memberitahu satu contoh untuk menarik perhatian Y.A.B. Ketua Menteri, barangkali beliau tidak tahu. Saya diberitahu bahawa terdapat berapa pejabat yang tidak ada rekod individu *deposit*, jikalau saya boleh sebut di antaranya Jabatan Agama Islam. Saya harap Ahli Kawasan Sungai Dua atau Ahli Kawasan Sungai Acheh sila ambil perhatian oleh kerana saya tahu di sini pengurusan kawalan kewangan adalah lemah sikit, dan ada juga oleh jabatan, termasuk Jabatan Perumahan di mana wang deposit yang dibayar oleh penghuni tidak ada rekod individu. Jikalau tidak ada rekod individu, saya tidak tahu bagaimana kita boleh mengawal wang tunai ini, dan jikalau tidak dikawal dengan rapi di sini barangkali boleh berlaku penyelewengan atau kesalahan. Saya harap perkara ini dapat diatasi. Ini semua bukan perkara yang baru, semua ini telah dibangkitkan di dalam Laporan Ketua Audit dan Laporan Jawatankuasa Kira-kira Awam pada sidang ini untuk tahun 1986 dan 1987 dan saya berharap Y.A.B. Ketua Menteri dapat memberi sedikit masa untuk tengok syor-syor yang diberi oleh Jawatankuasa dan mengambil perhatian yang sewajarnya.

Tuan Speaker, dalam ucapan Y.A.B. Ketua Menteri pagi tadi, beliau telah berkata, saya quote:

“Kita perlu berwaspada di tahun hadapan kerana ketidaktentuan ekonomi dunia yang mungkin timbul akibat dari Krisis Teluk: Oleh yang demikian belanjawan

1991 telah mengambil kira bukan saja kesan ekonomi yang mungkin timbul akibat Krisis Teluk tapi juga diubahsuai selaras dengan dasar Kerajaan Pusat mengenai penswastaan”.

Tapi di sini Y.A.B. Ketua Menteri sudah memberi satu gambaran yang jelas apa yang Kerajaan ingin buat untuk menghadapi ketidaktentuan ekonomi dunia yang dianggap akan diadakan pada tahun yang akan datang melalui satu ayat berhubung dengan penswastaan dan Malaysia *incorporated*.

Tuan Speaker, saya berharap semua ini akan diambil kira dan pihak yang berkenaan memberitahu kepada Dewan ini apa tindakan yang akan diambil terhadap ketidaktentuan ekonomi, mungkin pada tahun lepas atau pada tahun ini. Di sini Y.A.B. Ketua Menteri bergantung kesemuanya kepada penswastaan. Di sini Y.A.B. Ketua Menteri telah berkata bahawa cadangan untuk penswastaan adalah untuk mengurangkan dan seterusnya memperkecilkan saiz perkhidmatan awam dan untuk mengurangkan kewangan. Kita bersetuju, kita boleh menyokong, tapi cara penswastaan yang saya telah bangkitkan mesti dijaga, oleh kerana saya takut dalam sedikit masa Negeri Pulau Pinang bukan dikuasai oleh Kerajaan Barisan Nasional tapi dikuasai oleh segelintir orang; kita boleh lihat dalam berapa penswastaan projek dan juga penswastaan di mana mesti memberi kepentingan; dan dengan penswastaan ini saya berharap Kerajaan juga dapat mengawal oleh kerana penswastaan ini saya berharap Kerajaan juga dapat mengawal oleh kerana penswastaan masuk projek ini. Dalam projek ini *profit is the most important*. Dari segi ini, saya berharap jikalau kita masuk perjanjian dengan syarikat swasta mestilah ada *clause* untuk mengawal di mana dari segi kepentingan rakyat tidak terjejas. Ini adalah harapan saya.

Tuan Speaker, Kerajaan Negeri dalam ucapan Y.A.B. Ketua Menteri juga menyentuh mengenai rancangan penswastan rumah kos rendah. Kami dari DAP tidak membantah, tapi saya ingin memberi nasihat kepada Kerajaan atau Bahagian Perumahan mengenai satu perkara yang kita tidak boleh nampak kesan buruk sekarang tetapi boleh memberi satu kesan yang buruk pada masa yang akan datang. Ini adalah *management committee* di dalam skim perumahan dan sudah berlaku di dalam satu-dua skim bukan penswastan, tetapi perkara ini boleh juga terlibat dalam penswastan Kerajaan. Saya tahu amat susah untuk *super-vise* rumah pangsa Kerajaan seperti Rifle Range dan Noordin Street. Adalah amat susah bagi Kerajaan untuk menanggung tempat-tempat ini, tetapi jikalau diberi kepada pihak swasta selepas membina dan selepas dijual, apa akan jadi? Setahu saya wang perkhidmatan yang dikutip tidak cukup untuk menjaga skim perumahan ini dan di sini saya ingin membangkitkan satu perkara yang sudah berlaku. Saya telah menerima sepucuk surat dari Persatuan Penduduk Paya Terubong berkenaan Wayton Flats. Sebelum saya dipilih sebagai Wakil Rakyat Paya Terubong, perkara ini telah berlaku dan saya diberitahu bahawa Pegawai Daerah Timur Laut pun ada terlibat tetapi sehingga ini belum diselesaikan. Saya harap Kerajaan boleh membantu penduduk-penduduk di sini untuk mengatasi masalah. Dengan izin Tuan Speaker, di sini ada dua perkara: satu adalah *non-issuance of a strata title*. Tuan Speaker, mengikut surat ini penduduk di sini diberitahu bahawa sudah hampir empat tahun *strata title* tidak dipohon oleh pemaju dan juga lif di kedua-dua *block* di sana tidak berjalan selama tujuh bulan (gangguan).

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Saya tidak dapat ikut Yang Berhormat, di sana itu di mana Yang Berhormat?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Di Wayton Flats.

Oleh kerana pertikaian di antara beberapa orang penduduk dengan pemaju, semua perkhidmatan untuk lif tidak dibayar dan ini mengakibatkan penghuni di Wayton Flat ini berada dalam kesusahan dan saya harap Ketua Menteri dan Ahli Exco baru yang menjaga perumahan boleh memberi perhatian kepada perkara ini, juga kepada perkara yang akan timbul yang serupa ini termasuk skim penswastan Kerajaan. Ini kita tidak boleh nampak kesan buruk sekarang tetapi pada masa jangka panjang.

Tuan Speaker, saya juga ingin memberi perhatian Dewan ini mengenai peruntukan projek-projek kecil. Saya tahu projek-projek kecil ini digunakan oleh beberapa orang untuk bermain politik, tetapi tidak menguntungkan Kerajaan. Saya sudah bangkitkan perkara membekalkan kamera kepada Pejabat ADUN, membekalkan periuk, pinggan dan mangkok. Saya ingat ini satu perkara yang patut diberhentikan. Kalau mahu benar-benar membantu penduduk-penduduk, saya sokong untuk memberi peruntukan bagi projek-projek kecil tetapi bukan untuk main politik, oleh kerana rakan saya sudah *frust* buat permohonan beberapa kali dengan memberi satu senarai yang panjang. Ini bukan wang Barisan Nasional untuk membayar kepada sesiapa yang dikehendaki tetapi ini wang rakyat. Jikalau permohonan yang dibuat oleh pihak pembangkang untuk projek-projek yang baik

mestilah diterima. Saya memberitahu di sini saya akan membuat beberapa permohonan bagi kawasan saya dan saya harap siapa yang bertanggungjawab akan memberi pertimbangan sewajarnya. Jikalau tidak, tunggulah (gangguan).

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Tumbuk?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Bukan! Tunggulah.

Tuan Speaker, di sini saya sudah berucap mengenai pembaziran wang dan kehilangan hasil. Di sini saya ingin membuat beberapa cadangan bagaimana boleh mendapat hasil. Kita bukan kritik sahaja, kita beri juga pandangan bagaimana mahu menolong Kerajaan untuk mendapatkan hasil. Tuan Speaker, dalam ucapan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri, beliau ada memberi beberapa pandangan di mana Kerajaan Pusat mesti mengubah *constitution* untuk memperuntukkan *capitation grant* dan *road grant*. Saya setuju dan saya sokong dengan sepenuhnya oleh kerana apa yang dikutip dari Pulau Pinang melalui *road tax* dan melalui *income tax*, apa yang diberi balik kepada Pulau Pinang adalah terlalu kecil dan peruntukan ini, *provision* di dalam *constitution* ini juga lama. Saya juga menyeru Kerajaan Persekutuan boleh meminda perlembagaan untuk menaikkan peruntukan dalam dua segi ini kepada negeri dan juga bukan sahaja di dalam meminda perlembagaan. Begitu juga Pelabuhan Pulau Pinang adalah *port State*, tetapi Kerajaan Negeri tidak mendapat sesenpun *direct* dari *port* kita; kalau *indirect*, ya, Kerajaan Negeri tidak mendapat keuntungan dari Pelabuhan Pulau Pinang. Saya harap Kerajaan Pusat boleh

menimbang untuk membayar sedikit dari keuntungan P.P.C. kepada Negeri Pulau Pinang. Negeri Pulau Pinang tidak ada sumber-sumber semulajadi dan yang akan memberi hasil yang besar kepada negeri ini ialah mengembalikan *free port status*. Ini yang saya rayu, saya ikhlas. Saya harap Ketua Menteri boleh membuat permohonan dengan sedaya upaya untuk *convince* Kerajaan Pusat bagi mengembalikan status pelabuhan bebas ini oleh kerana dengan status pelabuhan bebas, kita tidak perlu pertolongan kewangan; maksud saya bukan tidak perlu, perlu, tetapi tidak begitu besar.

Tuan Speaker, akhirmya saya ingin mahu (gangguan).

Ketua Menteri:

Datuk Speaker, saya nak minta penjelasan daripada Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Boleh.

Ketua Menteri:

Secara membina, bagaimana kita boleh dapatkan hasil (*revenue*) bagi Kerajaan Negeri dari *free port status*?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Senang sahaja, Tuan Speaker. Jikalau ada *free port status*, pihak swasta akan dapat mengimport lebih banyak barang-barang. Dengar dulu, saya akan beri alasan. Sabar sedikitlah. Saya pun pernah menjadi ahli perniagaan dan saya dapati bagaimana *free port status* diambil balik oleh Kerajaan setahun demi setahun, sampai tahun 1976 semua sekali barang dikenakan cukai. Jikalau Yang Amat Ber-

hormat tidak tahu, saya bagi tahu bahawa barang-barang terakhir yang ditarik baik untuk dikenakan cukai ialah kosmetik.

Tuan Speaker, bagaimana *status* pelabuhan bebas cukai boleh memberi keuntungan kepada rakyat dan Kerajaan Negeri Pulau Pinang? Itu senang sahaja. Tengok Singapura, Hong Kong, pada masa dulu Pulau Pinang bersaing dengan kedua-dua pulau ini dan ketiganya adalah pelabuhan bebas cukai, tetapi selepas menarik balik *status* ini, Pulau Pinang kita sudah turun, Singapura dan Hong Kong telah naik sampai hari ini dianggap sebagai *mini-dragon* atau *dragon* Asia.

Tuan Speaker, jikalau tidak boleh memberi hasil *direct* kepada Kerajaan Negeri Pulau Pinang mereka juga boleh memberi hasil secara *indirect*. Contohnya, pelancongan. Para pelancong yang ramai akan datang ke sini bukan belanja satu hari \$400.00 sahaja barangkali hingga \$1,000.00 atau \$2,000.00 (gangguan).

Ketua Menteri:

Tetapi, Datuk Speaker, beliau belum menjelaskan bagaimana kita dapat mengutip lebih banyak hasil bagi Kerajaan Negeri.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, senang sahaja (ketawa).

Tuan Speaker, semalam saya sudah sebut *snowballing effect*, di mana *hotels*, *entertainment duties*, dan *licences* yang akan ditambah, peniaga-peniaga akan mendapat pendapatan yang lebih dan Kerajaan boleh mengutip lebih cukai dan walaupun cukai itu akan diberi ke-

pada Kerajaan Persekutuan tetapi akan dihantar balik sedikit kepada Pulau Pinang juga (ketawa).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, saya ingat saya mahu bagi satu kursus. Barangkali beliau adalah seorang *lecturer*, bukan seorang peniaga, tetapi tak apa. Tuan Speaker, apa yang saya mahu menyoal-kan ialah mengapa Kerajaan Negeri dan Yang Amat Berhormat Ketua Menteri tidak mahu kembalikan *status* pelabuhan bebas cukai ini? Apakah kesan buruk yang kita akan hadapi?

Ketua Menteri:

Datuk Speaker penjelasan, saya tidak mengatakan bahawa pihak Kerajaan Negeri tidak mahu, tetapi saya cuma mempersoalkan Yang Berhormat Ahli Paya Terubong kerana mengikut hujah beliau *free port status* akan mendatangkan banyak hasil kepada Kerajaan Negeri, saya cuma nak minta penjelasan secara terperinci bagaimana ini akan berlaku (gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Saya sudah faham.

Saya ingin bertanya penjelasan lagi. Mengapa Kerajaan Negeri dalam ucapan Tuan yang Terutama ingin berhubung dengan Kerajaan Persekutuan untuk mendapat satu *free trade area*? Datuk Speaker (gangguan).

Ketua Menteri:

Datuk Speaker, sebenarnya (gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Datuk Speaker, tunggu, tunggu saya habis dahulu.

Free trade area adalah satu *area* yang *confined to free trading* untuk beberapa negeri jiran masuk-keluar dari sini. Apa yang saya ingin memberi perhatian di sini ialah jikalau dibuka sebagai satu *free port*, bukankah lebih pelancong pun boleh beli? Ini adalah satu *step ahead* untuk *free trade area*. Macamana Kerajaan akan mengambil hasil *direct*, saya ingat jikalau Yang Amat Berhormat Ketua Menteri mahu, kita boleh beri alasan selepas ini (ketawa). Tuan Speaker, ini adalah satu perkara yang serius.

Tuan Speaker:

O.K. teruskan.

Ketua Menteri:

Saya serius, bukan tak serius.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Saya tidak tahulah macam mana Kerajaan enggan mahu memohon dapat balik.

Tuan Speaker, saya ingin akhiri ucapan saya bahawa untuk mendapat hasil bagi negeri secara *direct* atau *indirect*, pelancongan adalah penting. Ini adalah langkah kedua untuk mendapat *revenue* bukan sahaja di Malaysia, tetapi di Pulau Pinang selepas perindustrian – *tourism*. Saya dengar apabila Yang Berhormat Ahli dari Batu Uban menjawab semalam bahawa dia amat gembira kerana bilangan pelancong yang melawat negeri kita tahun ini telah meningkat, dan beliau berpuashati serta beliau puji sendiri atas usahanya sendiri.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Jaga sedikit, ya; dengan Ahli Kawasan Batu Uban, *you* cakap lain *style*, kalau cakap dengan CM lain *style* (ketawa).

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Tuan Speaker, penjelasan.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Boleh.

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Datuk Speaker, kenapakah boleh dikatakan saya puji diri saya sendiri, oleh kerana saya baru dilantik sebagai Pengerusi Jawatankuasa Pelancongan Peringkat Negeri? Dan di mana ada implikasi saya puji saya sendiri?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

O.K.lah, kalau tak ada, tak apalah (ketawa), tapi apa yang saya (gangguan).

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Mahu pertikai?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Saya tidak mahu pertikai, kalau tak ada, tak apalah.

Tuan Speaker, saya cuma ingin menarik perhatian bahawa pelancong yang datang ke

negeri kita pada tahun ini telah meningkat tetapi tidak boleh digunakan sebagai satu *guide* untuk tahun depan, di mana mengikut tahun ini, pelancong telah meningkat tetapi di tahun lepas adalah lebih lagi. Saya ingin memberi perhatian sahaja oleh kerana tahun ini bukanlah tahun biasa tetapi adalah tahun "*Visit Malaysia Year*" yang memberi sokongan kuat dari Kerajaan Pusat. Ini bukan perkara main-main, ini perkara yang penting. Tahun ini ramai pelancong yang datang dan jikalau kita tidak berusaha dengan gigih dan kuat, saya tidak nampak bagaimana kita boleh menarik lebih ramai pelancong ke Pulau Pinang (gangguan).

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Kerajaan nampak (gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Mahu bahaskah? Mahu beri penjelasan? Kalau mahu beri penjelasan saya boleh beri peluang.

Tuan Speaker:

Tolong jangan ganggu.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, ini sajarah yang saya ingin bangkitkan dan saya harap Kerajaan Negeri boleh memberi perhatian kepada apa yang saya bangkitkan ini. Saya akan memberi sokongan penuh jikalau dibuat untuk kepentingan rakyat.

Tuan Speaker:

Perbahasan diteruskan, Ahli Yang Berhormat dari Berapit. Silakan.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Tuan Speaker, saya bangun dengan perasaan yang berat hendak mengambil bahagian dalam perbahasan mengenai Rang Undang-undang Perbekalan (1991), 1990.

Tuan Speaker, sebagaimana seorang ADUN yang baru dipilih, saya bersemangat tinggi, bangga dan hormat kepada Dewan yang mulia ini. Tetapi apa yang berlaku tentang cara-cara Yang Amat Berhormat Ketua Menteri tergesa-gesa, tergopoh-gapah, cepat-cepat hendak mengemukakan Rang Undang-undang ini pada larut malam semalam sangat memeranjatkan saya. Tuan Speaker, bersyukur saya kepada Kuan Yin, kesihatan saya memang membenarkan saya menghadapi keadaan yang begitu menyedihkan, kalau tidak mati saya (ketawa).

Tuan Speaker:

Siapa mati?

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Sebab selepas pilihanraya saya terpaksa dimasukkan ke hospital selama tiga minggu (gangguan).

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Kasihlah! (ketawa).

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Tuan Speaker, tapi mujurlah, bersyukur saya kepada Kuan Yin.

Tuan Speaker, Rang Undang-undang yang

begitu penting kepada rakyat negeri ini dikemukakan di tengah-tengah larut malam dengan tiba-tiba, dengan sulit-sulit, dengan cara-cara yang dikemukakan macam Y.A.B. Ketua Menteri hendak kejar naik kapal terbang atau pergi *honeymoon* atau pergi *holiday*. Mengapa belanjawan yang begitu penting dibentangkan dengan cara yang demikian? Sulit-sulit? Yang sangat-sangat memeranjatkan saya iaitu ucapan belanjawan dibaca oleh Ketua Menteri secara gopoh-gapah. Bila membaca, tengah membaca, asyik melihat jam tangan.

Tuan Speaker:

Jam baru (ketawa).

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Oh! jam baru, Rolex ya!

Saya juga syaki siapa yang boleh dengar ucapan itu, kemudian terus berbahas? Hanya *Superman* saja yang boleh. Barangkali Datuk Speaker sendiri tidak berupaya, sudah dengar ucapan itu boleh terus berbahas. Saya berasa serba salah sekarang, patutkah saya terus mengambil bahagian dalam perbahasan ini sebab apa-apa yang terjadi semalam dan pagi ini saya berasa cara-cara yang dikemukakan oleh Ketua Menteri tidak mengikut peraturan.

Tuan Speaker, dengan badan yang letih, akal yang serba salah saya tidak ada masa berehat dan mandi, dan dengan keadaan demikian macam mana saya boleh membaca atau mempertimbangkan apa yang dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri supaya dapat mengambil bahagian dalam perbahasan tentang Belanjawan yang begitu penting dengan berkesan?

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Mahu buat penjelasan, boleh?

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Tuan Speaker, saya mahu menjimatkan masa.

Tuan Speaker:

Saya ingat Ahli Berapit itu betul, Ahli Mak Mandin jangan kacau.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Tuan Speaker, saya tidak faham apa sebabnya, niatnya, Yang Amat Berhormat Ketua Menteri yang baru ini seolah-olah sengaja tidak mahu memberikan kami peluang, dan tidak mahu memberikan kami masa yang cukup supaya dapat berbahas dengan berkesan sebab Belanjawan ini bukanlah satu perkara yang main-main. Ini adalah bersangkut-paut secara langsung tentang kepentingan rakyat di Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker, sekiranya pihak kami tidak mempunyai masa yang cukup untuk meneliti ucapan Yang Amat Berhormat, maka tentulah akibatnya kita tidak boleh berbahas dengan berkesan. Jadi rakyat akan salah sangka bahawa wakil rakyat DAP tidak berminat dalam urusan belanjawan yang begitu penting terhadap rakyat di Negeri Pulau Pinang.

Tuan Speaker, tapi tak apalah. Walau bagaimanapun, sebagai seorang ADUN yang diberi mandat dengan kemenangan majoriti yang begitu banyak di kawasan saya iaitu di kawasan Berapit, berhutang budi lah sangat saya kepada pengundi-pengundi saya, terpaksa lah

saya, mahu tak mahu pun terpaksa terus mengambil bahagian dalam perbahasan (gangguan).

Tuan Speaker:

Tak cukupkah saya bagi empat jam tadi? Saya bagi peluang bagi kajian empat jam tidak cukupkah?

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Cukup.

Tuan Speaker:

O.K., bagus.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Tuan Speaker, semalam semasa saya mengambil bahagian dalam perbahasan mengucap terima kasih atas ucapan Tuan Yang Terutama pada jam lebih kurang 9.30 malam pada 8 Disember (gangguan).

Tuan Speaker:

18.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

18 haribulan. *Sorry*, sebab tidak cukup tidur. 18 haribulan Disember, masa itu saya telah memberitahu Dewan ini terhadap masalah kesesakan lalu-lintas yang serius yang sudah banyak tahun berlaku yang dihadapi oleh penduduk-penduduk di kawasan saya, Bukit Mertajam, dan saya juga memberi amaran – bukan nasihat tapi amaran – yang keras kepada pihak Kerajaan tentang perkhidmatan bomba yang tidak mencukupi, tentang akibat serius kalau-kalau terjadi bencana kebakaran di

tengah-tengah pekan Bukit Mertajam pada siang hari. Tuan Speaker, beberapa jam setelah ucapan saya itu, berlakulah kebakaran yang besar di Bukit Mertajam (gangguan).

Tuan Speaker:

Pasal Yang Berhormat sebutlah terbakar itu. Pasal Yang Berhormat sebut semalam, dia terbakar.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Ya, selepas beberapa jam sahaja amaran dikeluarkan dalam Dewan yang mulia ini, terjadilah kebakaran yang besar di tengah-tengah pekan pada jam lebih kurang 3.00 pagi yang telah mengakibatkan kerugian besar dijangkakan satu *million* lebih.

Tuan Speaker, Balai Bomba di Bukit Mertajam walaupun dengan serta merta menghantar sebuah kereta untuk memadam dan mengawal kebakaran ini – mengapa sebuah? Sebab ada sebuah sahaja (ketawa). Balai Bomba di Bukit Mertajam, sebab ada sebuah sahaja – jadi macam mana hendak memadamkan kebakaran yang besar ini? Apa boleh buat? Oleh itu terpaksa meminta bantuan sebuah kereta bomba dari Butterworth datang membantu.

Tuan Speaker, sepertimana yang telah saya sebutkan sekiranya kebakaran ini berlaku pada siang hari, semasa kesesakan lalu-lintas, akibatnya bukan main-main seperti Ahli-ahli Yang Berhormat berkata, “Wah!” dan melawak di sini. Ahli-ahli Yang Berhormat, saya faham barangkali Ahli Kawasan Machang Bubok akan bersetuju dengan saya yang mana beliau juga tinggal di kawasan itu tentang begitu susah payah penduduk-penduduk di Bukit Mertajam yang tiap-tiap hari terpaksa menghadapi masalah bertahun-tahun iaitu

masalah tentang kesesakan lalu lintas
(gangguan).

Ahli Kawasan Permatang Pasr (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Ramai orang.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Ah, sudah tentu. Jadi apakah *attitude* Kerajaan, sudah berapa tahun tidak mengambil berat seolah-olah dijadikan Bukit Mertajam sebagai anak tiri, tidak peduli langsung, main-main.

Tuan Speaker, kalau, kebakaran ini berlaku pada siang hari semasa kesesakan lalu-lintas, akibatnya buruk. Saya pun tidak berani sangka, sebab stesyen bas yang berdekatan yang menyimpan tangki minyak, hanya berpuluh kaki jauh sahaja dari tempat berlakunya kebakaran. Kebakaran itu begitu dahsyat di mana rumah-rumah yang berdekatan dengan tanda-tanda iklan plastik semua jadi cair. Jadi pada masa itu kita boleh jangka, apa yang saya nak terangkan macam mana dahsyatnya, dan penduduk-penduduk yang tinggal di sekitar, bagaimana perasaan mereka berada dalam ketakutan. Bersyukurlah saya kepada Tuhan walaupun kebakaran ini sangat menyusahkan hati saya sebagai ADUN di tempat kejadian saya, tetapi tidak terjadi sebarang kecederaan atau kematian. Syukurlah, Tuan Speaker.

Tuan Speaker, saya meminta Kerajaan Negeri Pulau Pinang sudilah mengambil perhatian yang serius dan berat dan dengan serta-merta mengambil tindakan walaupun sementara (*temporary*) tak apa, asal dapat mengatasi masalah yang dihadapi oleh penduduk-penduduk kawasan saya seperti yang telah saya bangkitkan di dalam Dewan ini.

Tuan Speaker, sudah berpuluh-puluh tahun, dan para penduduk di Bukit Mertajam sudah bosan mendengar kata-kata manis dan janji-janji bahawa Kerajaan telah dan akan mengambil tindakan ini dan itu, atau mengupah pakar-pakar mengkaji ini dan mengkaji itu. Semua ini membosankan, kerana sudah berpuluh tahun mereka mendengar kata-kata manis ini. Yang kita mahu, tindakan-tindakan yang sebenarnya, bukan dengan *attitude* yang main-main. Itu tidak patut, sebab Bukit Mertajam sudah menjadi satu pusat perniagaan, pusat borongan hasil ikan, sayur-sayuran, pusat pengangkutan pusat ekonomi yang penting di Seberang Perai. Itu semua kita tahu dan dengan siapnya jalanraya besar *North-South, East-West*, Bukit Mertajam akan memainkan peranan yang sangat-sangat penting dan dijangka penduduk-penduduk akan berkembang dengan pesatnya.

Tuan Speaker, sebagai seorang ADUN Berapit saya terus dan tidak akan berhenti-henti menyuarakan perkara ini di mana-mana tempat, dengan apa cara pun hingga Kerajaan betul-betul serius mengambil tindakan yang benar-benar dan bukan dengan kata-kata manis bertujuan sebagaimana hendak menolak kewajipan sebagai Kerajaan yang bertanggungjawab.

Tuan Speaker, sebagaimana yang ditegaskan oleh Yang Berhormat Ahli Kawasan Batu Uban iaitu masalah Bukit Mertajam saya harap dapat perhatian, sekarang pelancongan pula. Tuan Speaker, industri pelancongan telah banyak mendatangkan keuntungan besar kepada negeri, berbagai-bagai kempen, dan rancangan diadakan untuk menarik lebih ramai lagi pelancong datang ke Pulau Pinang mahupun dari luar negara atau dari negeri-negeri di Malaysia. Tempat-tempat peranginan, rumah-rumah berhala yang cantik-cantik, tempat-

tempat membeli-belah dan pusat-pusat penjaja telah dihias dengan cantik sekali. Tapi malangnya ada satu tempat yang penting yang mencerminkan kebanggaan Negeri Pulau Pinang, iaitu pusat yang mesti dilawat dan dikunjungi oleh para pelawat iaitu Muzium Negeri Pulau Pinang yang masih berada dalam keadaan yang memalukan. Janganlah dibanding muzium kita dengan muzium di lain-lain negeri. Tak payah. Hanya bandingkan keadaan muzium kita dengan muzium yang berada di Universiti Sains Malaysia. Universiti Sains Malaysia hanya sebuah universiti, muzium di dalamnya begitu menarik, lebih menarik daripada Muzium Negeri Pulau Pinang. Muzium Negeri adalah satu-satu-satunya tempat yang dimestikan oleh para pelawat yang patut dikunjungi, tempat ruangan muzium kita begitu sempit hingga tidak dapat pihak muzium mempamerkan barang-barang purba atau hasil-hasil seni.

Tuan Speaker, yang menyedihkan perasaan saya, Muzium Negeri dikatakan ada menyiapkan satu ruangan atau bilik untuk pelukis-pelukis tempatan menganjurkan pameran hasil mereka. Tapi satu kali saya pergi, tak mahu pergi lagi, sebab tempat pameran ini berada dalam keadaan yang sangat panas. Dengan keadaan yang mengecewakan ini pelukis-pelukis selalu mengalami kegagalan dalam usaha mereka mempamerkan hasil-hasil seni mereka. Tuan Speaker, saya harap Kerajaan akan memandang berat terhadap perkara ini walaupun bilangan pelukis-pelukis, ahli-ahli seni, artis-artis anak Pulau Pinang bilangannya bukan sangat ramai, tetapi mereka akan memainkan peranan yang sangat penting dalam bidang kebudayaan di Pulau Pinang. Kebudayaan adalah satu ciri yang penting dalam industri pelancongan. Kerajaan tidak langsung memandang berat untuk membantu artis-artis

ataupun para pelukis tempatan. Umpamanya, Tuan Speaker, tidak ada sekeping gambarpun hasil seni lukisan dipamerkan tetap di dalam Muzium seolah-olah Pulau Pinang tidak mempunyai pelukis-pelukis atau anak Pulau Pinang yang berbakat. Apa ini? Malu, kalau kita melawat Muzium Negeri Pulau Pinang. Ini telah mencerminkan bahawa Kerajaan Pulau Pinang tidak menjaga kebanggaan negeri atau rakyat Pulau Pinang. Pulau Pinang memang mempunyai anak-anak negeri yang sangat berbakat dalam bidang seni lukis seperti Mendiang Datuk Tay Hooi Keat, Chuah Thean Thean, Encik Tan Choon Ghee, Mohd. Arshad, Mohd. Mustafa dan lain-lain, tetapi aneh dan ganjilnya mengapa sekeping hasil lukisan mereka pun tidak dipamerkan secara tetap.

Tuan Speaker, semasa dalam soalan bertulis oleh saya, saya telah mendapat jawapan bahawa dikatakan terdapat 48 lukisan dalam koleksi tetap balai seni lukis termasuk karya-karya pelukis Pulau Pinang yang terkenal seperti Datuk Tay; saya ingat lukisan-lukisan itu dipamer tetapi selalu saya pergi melawat muzium, saya tidak nampak dan baru saya faham koleks-koleksi itu disimpan. Simpan di mana? Simpan di rumah pelukis masing-masing sebab gambar-gambar ini walaupun telah dihadiahkan kepada muzium tetapi muzium tidak ada tempat yang berhawa dingin untuk mempamerkan lukisa-lukisan yang berharga ini dan mereka tidak mahu muzium menyimpankannya. Oleh itu, mereka sendiri telah menyimpankannya. Inilah yang diberitahu kepada saya, Tuan Speaker, sebab Muzium tidak ada kemudahan untuk menyimpan seni-seni lukis yang berharga itu.

Tuan Speaker, Kerajaan Pulau Pinang tidak berminat langsung menolong seperti memberi galakan dan meningkatkan taraf

kebudayaan *artist* tempatan. Kegagalan Kerajaan memberi perhatian berat kepada sektor kebudayaan seni ini telah menjadikan kegiatan-kegiatan mereka merosot dan berada dalam keadaan mengeciwakan atau dalam keadaan yang bermoral rendah. Saya diberitahu, hotel-hotel besar di Negeri Pulau Pinang telah membelanjakan wang yang banyak untuk membeli kepingan lukisan dari luar negeri sebagai hiasan di hotel-hotel mereka. Saya menyeru bahawa pihak Kerajaan patut mengambil tindakan yang berkesan dan membantu pelukis-pelukis yang terdiri dari anak-anak Pulau Pinang dengan mempengaruhi majikan-majikan hotel untuk menghiaskan hotel-hotel mereka dengan lukisan-lukisan yang dihasilkan oleh pelukis anak-anak Pulau Pinang. Saya berasa kesal ahli-ahli yang terdapat dalam Lembaga Muzium Negeri Pulau Pinang tidak seorang pun berkecualan Kurator iaitu seorang pakar yang sah mengelola muzium. Jadi dengan tidak ada pakar ini maka muzium dikelolakan oleh orang-orang yang tidak layak. Banyak antara seni-seni lukisan atau barang-barang purba yang dipamerkan itu yang akan senang rosak. Silalah pandang serius kepada masalah ini dan saya harap perkara demikian boleh diperbaiki demi kepentingan *image* Pulau Pinang sebagai sebuah negeri yang bersejarah dan termasyur sebagai sebuah pusat pelancongan di rantau ini.

Tuan Speaker, di sini akhirlah ucapan saya dan mengucapkan terima kasih kepada Tuan Speaker.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan ditangguhkan sehingga jam 8.30 malam.

Dewan ditangguhkan pada jam 6.15 petang.

Dewan disambungkan semula jam 8.35 malam.

Tuan Speaker:

Dewan disambung semula. Ahli-ahli yang ingin mengambil bahagian, dijemput.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Chow Kon Yeow):

Tuan Speaker, saya bangun mengambil bahagian untuk membahaskan Rang Undang-undang Perbekalan (1991) yang dibentangkan oleh Y.A.B. Ketua Menteri Pulau Pinang pada 19hb Disember yang terpaksa disambungkan pada pagi ini atas sebab-sebab yang semua kita telah ketahui dan tak perlu dibangkitkan lagi (gangguan).

Tuan Speaker:

Itu orang muda yang bagus.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Chow Kon Yeow):

Tuan Speaker, Y.A.B. Ketua Menteri menyuarakan hasrat Kerajaan untuk menyediakan perkhidmatan asas serta kemudahan infrastruktur asas bagi meningkatkan taraf hidup rakyat Pulau Pinang. Beliau berkata melalui Rancangan Penswastan Rumah Kos Rendah, matlamat Kerajaan untuk menyediakan perumahan bagi lebih banyak penduduk akan dapat dipercepatkan.

Tuan Speaker, terlalu banyak telah diperkatakan tentang masalah perumahan di Negeri Pulau Pinang tetapi ini tidak bermakna satu penyelesaian telahpun dicapai untuk mengatasinya. Kerajaan Negeri sendiri pun mengakui bahawa rumah-rumah yang dapat dibekalkan kepada rakyat dengan harga murah

yang dalam kemampuan rakyat biasa adalah tidak mencukupi. Pelbagai-bagai sebab dimajukan untuk menerangkan kedudukan yang menyedihkan ini, baikpun di Negeri Pulau Pinang mahupun di Malaysia pada keseluruhannya. Apa yang mendesak dalam permasalahan perumahan ialah majoriti rakyat memerlukan perumahan yang berharga murah. Ini memerlukan komitmen tegas daripada pihak Kerajaan dan pihak swasta untuk memusatkan tenaga dan sumber dalam usaha membina perumahan kos rendah yang dapat menampung permintaan yang meningkat.

Tuan Speaker, selama ini pendekatan dan prinsip ekonomi yang dipegang oleh para pemaju perumahan adalah *profit-maximisation* – dengan izin – dan hanya berminat menceburi dalam projek-projek yang menghasilkan keuntungan yang tertinggi. Ini bermakna sepanjang akhir dekad '70an dan permulaan dekad '80an perumahan kelas mewah dan sederhana lebih dibinakan berbanding dengan rumah kos rendah. Pihak Kerajaan juga pada masa itu tidak mempunyai satu dasar perumahan bagi orang-orang berpendapatan rendah. Ia bukan sahaja membenarkan dan membiarkan sektor swasta menumpukan perhatian, tenaga dan sumber mereka yang berlebihan itu kepada pembinaan rumah-rumah harga mewah dan sederhana, tetapi Kerajaan sendiri pun merebut-rebut untuk membina kompleks pejabat berpuluh-puluh tingkat dan juga rumah kos tinggi. Oleh kerana pengabaian sektor swasta dan Kerajaan, bilangan rumah kos rendah yang dibinakan tidak mencukupi untuk menampung permintaan pasaran.

Tuan Speaker, Rancangan Perumahan Kos Rendah di bawah Program Penswastaan di Negeri Pulau Pinang juga setakat ini tidak mencapai prestasi yang menggalakkan dan gagal

mencapai matlamat membina 36,000 unit rumah kos rendah dalam tempoh 3 tahun pelaksanaan rancangan khas ini. Juga terdapat projek-projek di bawah program penswastaan ini dibatalkan atau terbengkalai atas beberapa sebab, antaranya pihak pemaju menarik diri, pihak pemaju tidak menunjukkan minat untuk meneruskan projek, pemaju gagal memenuhi syarat-syarat yang dikehendaki oleh Kerajaan Negeri, lokasi dan rekabentuk rumah yang tidak sesuai dan sebagainya.

Memandangkan hakikat bahawa pihak Kerajaan telah memberi berbagai jenis keistimewaan kepada pemaju swasta di bawah rancangan perumahan khas ini, seperti mempercepatkan proses kelulusan, alienasi tanah Kerajaan, menggunakan pelan pembinaan yang seragam, mengurangkan premium penukaran taraf tanah, harga-harga simen yang istimewa dan kelonggaran pada undang-undang kecil mengenai perancangan dan bangunan-bangunan, namun prestasi dan pencapaian dalam sektor swasta itu dalam rancangan khas ini amatlah mengecewakan.

Tuan Speaker, saya berpendapat sampai-lah masa bagi Y.A.B. Ketua Menteri untuk mengkaji semula usaha menyediakan perumahan kepada rakyat jelata dan pekerja-pekerja yang kian bertambah di Negeri Pulau Pinang. Saya merasa segan menerangkan kepada orang ramai dari kawasan saya yang datang minta saya membuat rayuan kepada Kerajaan supaya memperuntukkan unit rumah kepada mereka. Saya mencabar Y.A.B. Ketua Menteri. Cabar ini bukan cabar yang biasa tetapi untuk mengambil pendirian tegas bahawa Kerajaan Negeri akan menyemak peranannya dengan teliti dan mengambil keputusan untuk melibatkan Kerajaan Negeri dan menghidupkan peranan secara langsung untuk menyelesaikan

masalah perumahan di Negeri Pulau Pinang dan bukan membiarkan tanggungjawab ini ditanggung oleh pihak swasta sahaja tetapi menghidupkan peranan dan melibatkan diri secara langsung untuk membina rumah-rumah kos rendah serta membawa satu revolusi perumahan di Pulau Pinang seperti yang berlaku di negara Singapura.

Tuan Speaker, tentang pelancongan. Bidang ini telah menarik perhatian kebanyakan Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan ini – mungkin kita dapat seorang Exco Pelancongan yang bukan sahaja dapat menarik hati pelancong tetapi juga menarik hati Ahli-ahli Yang Berhormat di Dewan ini (gangguan).

Tuan Speaker:

Terutama sekali Ahli Mak Mandin, tak buang mata, “jeje” saja (ketawa).

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Chow Kon Yeow):

Kes yang istimewa ialah Mak Mandin.

Tuan Speaker:

Betul, dia pun tahu.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bkaar):

Jawi sudah *jealous*.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Chow Kon Yeow):

Saya ingin mengambil kesempatan ini menyentuh tentang pertumbuhan Batu Feringghi sebagai sebuah bandar pelancongan. Pantai di sepanjang Batu Feringghi iaitu di zon hotel-hotel antarabangsa merupakan pantai yang paling indah dan dikenali ramai. Warisan se-

mula jadi ini sepatutnya dapat dinikmati oleh sesiapa sahaja. Di Batu Feringghi hari ini, terdapat banyak hotel-hotel dan dijangkakan ada lain hotel yang akan didirikan di sana.

Tuan Speaker, perkembangan pesat industri hotel di Batu Feringghi telah menimbulkan satu masalah yang utama bagi penduduk-penduduk dan pelancong-pelancong tempatan iaitu semakin hari jalan *access* ke pantai semakin kurang kerana hotel-hotel ini telah menghalang kebanyakan jalan *access* ke pantai. Ini telah menimbulkan ketidakpuasan hati di kalangan orang tempatan yang ingin berkelah di pantai Batu Feringghi. Hotel-hotel yang terlibat juga didapati melarang orang ramai yang ingin berkelah berhampiran dengan tempat persendirian mereka. Tuan Speaker, masalah ini masih belum sampai ke tahap yang kritikal – masih ada beberapa lorong *access* sekarang — tetapi jika dibiarkan tanpa mengambil langkah-langkah dengan segera, suatu hari nanti pantai ini akan menjadi harta persendirian dan kecantikan semulajadi menjadi hakmilik pelancong yang kaya-raya dari luar negeri. Ini sungguh tidak adil kepada rakyat tempatan dan saya harap langkah-langkah dapat diambil dari segi menzonkan pantai-pantai tertentu untuk menghalang pembangunan fizikal yang berlebihan yang boleh menafikan atau merampas peluang rakyat tempatan dari menikmati sesuatu yang cantik di tempat sendiri. Kita tidak mahu lihat keadaan sepertimana terdapat di negara-negara asing seperti Miami Beach di Amerika Syarikat dan lain-lain di mana setengah-setengah pantai awam sudah bertukar menjadi hak milik orang individu yang tinggal di sana.

Tuan Speaker, saya juga mengambil kesempatan ini untuk menarik perhatian Ahli Exco berkenaan tentang kemudahan asas

pelancongan yang amat berkurangan di Batu Feringghi khasnya tempat letak kereta yang tidak mencukupi bagi kegunaan para pelancong tempatan, khasnya pada hari-hari cuti dan Ahad. Satu perkara lagi yang menarik perhatian saya ialah mengenai pengusaha-pengusaha tempatan yang ingin mengendalikan perniagaan yang mengutamakan pelancongan di Batu Feringghi. Baru-baru ini, selepas pilihanraya, ada pihak-pihak tertentu telah mengambil kesempatan untuk membina kedai-kedai dan gerai-gerai di tanah lapang persendirian tanpa persetujuan dari tuan tanah dan Majlis Perbandaran. Saya tidak pasti sama ada golongan ini mendapat restu dari mana-mana pihak untuk melakukan sesuatu yang haram di sisi undang-undang. Kejadian serupa juga berlaku di pantai Batu Feringghi dua tahun lalu. Dalam kedua-dua kejadian ini, pihak penguatkuasa M.P.P.P. telah mengambil tindakan merobohkan pembinaan yang haram yang menyebabkan kerugian berpuluh-puluh ribu ringgit usahawan yang ingin menjalankan perniagaan pelancongan di Batu Feringghi.

Tuan Speaker, dari kedua-dua *incident* ini, kita mendapati memang ada ramai pengusaha yang ingin menjalankan perniagaan pelancongan di Batu Feringghi dan juga menunjukkan ada keperluan menyediakan lebih banyak peluang bagi orang-orang yang berminat. Saya menyeru Ahli Exco berkenaan untuk mengkaji kemungkinan bagi mewujudkan lebih peluang perniagaan pelancongan kepada pengusaha kecil tempatan di Batu Feringghi yang semestinya akan menggalakkan lagi pertumbuhan Batu Feringghi sebagai bandar pelancongan.

Tuan Speaker, Ahli Exco Pelancongan ada membawa berita baik kepada Dewan ini semalam bahawa hotel-hotel di negeri Pulau

Pinang ini hampir penuh ditempahkan bilik-bilik sehingga bulan Mac depan. Ini mungkin berita baik kepada hotel-hotel tetapi kebanyakan hotel di Batu Feringghi adalah di luar kemampuan kewangan orang tempatan khasnya golongan muda dan pelancong seisi keluarga. Apa yang diperlukan di sepanjang Batu Feringghi sehingga Telok Bahang adalah *low budget chalet* – dengan izin – yang dapat dinikmati oleh lebih ramai pelancong terdiri dari rakyat Malaysia dari lain-lain negeri.

Tuan Speaker, saya ada kemukakan satu soalan bertulis untuk menanya Y.A.B. Ketua Menteri sama ada Kerajaan Negeri bercadang untuk memperuntukkan tanah di zon pelancongan kepada sektor swasta untuk dimajukan sebagai khemah percutian. Saya berharap Ahli Exco dapat memulakan langkah dengan menjemput sektor swasta untuk melibatkan diri dalam satu bidang yang berpotensi ini.

Tuan Speaker, saya juga ingin menyentuh tentang masalah yang timbul di antara para pemaju projek dengan para penyewa rumah dan tanah. Jika saya tidak silap, Dewan ini pada dua atau tiga tahun lalu ada menubuhkan satu jawatankuasa yang dipengerusikan oleh bekas Speaker Dewan, Datuk Ooi Ean Kwong, untuk mengkaji kemungkinan menggubal satu undang-undang bagi melindungi para penyewa tanah dari dihalau dengan paksa oleh tuan tanah. Saya ingin tahu apakah perkembangan terbaru dengan Jawatankuasa ini kerana hampir separuh ahlinya tidak lagi menjadi Ahli Dewan yang mulia ini? Sebarang pembangunan mesti melibatkan *opportunity cost* dan kos sosial. Bagi penyewa rumah dan tanah yang terlibat dalam projek pembangunan, mereka terpaksa mencari tempat alternatif bagi keluarga mereka. Ada banyak kes sedemikian yang melihatkan

perselisihfaham di antara kedua-dua pihak kerana mempertikaikan jumlah dan bentuk pampasan. Baru-baru ini, perhatian saya ditarik oleh penduduk tentang projek pembangunan perumahan di Pengkalan Weld *Reclamation Area* yang dipercayai akan dimajukan oleh KGN Holdings Sdn. Bhd.

Saya ingin mengambil kesempatan ini untuk membuat satu seruan umum kepada para pemaju supaya menjadi pemaju karib (*friendly developer*) yang tidak pilih untuk menggunakan kuasa untuk menghalau penduduk-penduduk yang terlibat dalam projek. Pemaju harus menggunakan cara yang berpatutan untuk memenangi hati orang supaya penduduk-penduduk merasa mereka sebahagian dari usaha pembangunan dan bukan mangsa pembangunan. Penduduk-penduduk harus diyakini bahawa mereka akan mendapat pampasan yang berpatutan dari segi wang ataupun tempat perlindungan yang alternatif.

Tuan Speaker, selepas keputusan Mahkamah Agung terhadap kes di antara Perumahan Farlim dengan Poh Swee Siong, penyewa tanah dan rumah kurang mendapat perlindungan dan dihaluskan dengan paksa. Oleh itu, amatlah penting bagi Kerajaan mengambil berat tentang perkara ini dan haruslah mempercepatkan kajian atas kemungkinan untuk menggubal satu undang-undang bagi melindungi para penyewa rumah dan tanah dari dihalau dengan paksaan. Ini akan memastikan keharmonian masyarakat terjamin.

Tuan Speaker, minggu lepas, Timbalan Perdana Menteri, Encik Abdul Ghafar Baba, telah mengumumkan bahawa Kerajaan bercadang untuk membentangkan satu pindaan di Dewan Rakyat untuk meminda Akta Pengambilalihan Tanah yang membolehkan

Kerajaan mengambilalih tanah bagi tujuan pembangunan oleh sektor swasta tanpa dibawa ke Mahkamah. Beliau berkata pindaan ini bertujuan untuk memastikan proses pengambilalihan tanah yang licin supaya dapat melaksanakan projek-projek pembangunan untuk membawa faedah kepada rakyat.

Sehubungan dengan pindaan kepada Akta ini, saya ingin menyeru Kerajaan Negeri untuk mengkaji ke dalam kedudukan tanah yang telah diambilalih oleh Kerajaan Negeri untuk maksud pembangunan projek kepentingan umum, kerana saya percaya stok tanah berkenaan masih tinggal banyak yang masih belum dibangunkan atas maksud di mana tanah berkenaan diambilalih. Saya percaya pindaan kepada Akta ini akan menimbulkan perasaan tidak puas hati di kalangan tuan tanah yang terlibat. Kebanyakan tuan tanah sebenarnya tidak membantah pembangunan yang dirancang untuk kepentingan umum di atas tanah mereka, tetapi ini tidak bermakna mereka akan menerima pindaan akta ini kerana tanah-tanah mereka lebih senang diambilalih oleh pihak swasta sekarang selepas pindaan melalui kerjasama pihak Kerajaan.

Saya berharap Kerajaan Negeri akan dapat menggunakan cara-cara yang berwaspada berhubung dengan pindaan akta ini supaya menjamin sangkaan salah bahawa Kerajaan memilih pihak dalam sebarang urusan pengambilalihan tanah untuk tujuan pembangunan oleh sektor swasta. Dengan ini sangkaan salah tidak timbul.

Berhubung dengan tanah-tanah yang diambilalih tetapi masih belum digunakan oleh Kerajaan bagi maksud yang asal, apakah Kerajaan bercadang untuk mengembalikan tanah tersebut kepada tuan tanah? Saya berharap

Kerajaan akan dapat memaksimumkan kegunaan tabung tanah untuk memajukan lagi negeri ini.

Tuan Speaker, berkenaan perkara yang sama juga, saya ingin tahu bilakah pihak Kerajaan akan memajukan Fasa 4 dan 5 Projek KOMTAR atas tanah yang diambilalih di Jalan Magazine, Lebuhraya Soon dan Lebuhraya Maxwell sejak tahun 1973. Adakah dengan pindaan Akta Pengambilalih Tanah, pihak Kerajaan akan menggunakan kesempatan ini untuk men-swastakan Fasa 4 dan 5 Projek KOMTAR? Langkah ini sememangnya menimbulkan perasaan tidak puas hati oleh tuan rumah di sana kerana mereka menganggap ini satu perbuatan yang tidak adil kepada mereka. Saya rasa mereka tidak membantah pembangunan tetapi apabila mereka sedar bahawa pihak Kerajaan telah menjual tanah mereka kepada pihak ketiga seperti Yaohan dengan mengaut keuntungan yang lumayan mereka memang merasa tidak seronok dengan tindakan Kerajaan ini.

Tuan Speaker, mereka tidak rela melihat pihak Kerajaan mengambil peranan *broker* dalam pengambilalih tanah dan membuat keuntungan lumayan dari tuan rumah kecil semata-mata Kerajaan mempunyai kuasa undang-undang untuk berbuat demikian.

Di tempat-tempat yang saya sebutkan tadi, Kerajaan telah mengambilalih tanah sejak 1973 tetapi setakat ini masih belum dimajukan. Ini telah menyebabkan kawasan ini tidak bermaya – macam *cowboy town* juga di Penanti pun ada, di Georgetown pun ada – kerana orang-orang yang tinggal di sana atau buat perniagaan mereka kerana mereka tidak tahu pada bila-bila masa, pihak PDC, Pejabat Tanah dan Daerah akan datang meroboh rumah mereka dan

menghalau mereka dari tempat kediaman mereka. Pihak berkuasa juga menggunakan tindakan memotong bekalan air dan elektrik penduduk-penduduk dan bagi saya ini sungguh kejam dan tidak berperikemanusiaan.

Saya berharap Y.A.B. Ketua Menteri yang dahulunya menjadi penasihat kepada penduduk-penduduk yang terlibat dapat mengambil berat tentang perkara ini khasnya dari segi langkah memotong air dan letrik supaya tidak menjejaskan imej Kerajaan di kaca mata masyarakat umum.

Sekian, terima kasih.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Tuan Speaker, saya bangun ambil bahagian untuk membahaskan perkara yang ada di Dewan yang mulia ini. Apa yang saya teringat sekarang dan rasa dan kenapa kita semua ahli-ahli ADUN ada di sini masa ini? Sudah pukul 9.00. Sebab apakah kita duduk di sini, berbincang pada 18 hari bulan dari 9.30 pagi sampai 11.00 malam dan sebab apakah kita terpaksa duduk di Dewan ini dari 9.30 pagi dan sampai 12.00 malam, semalam dan hari ini datang 9.30 pagi dan lagi ada di sini? Sebab apa? Rakan saya ada bangkitkan perkara ini, rakan dari Ayer Itam dan jawapannya ialah walaupun tidak keluar dari mulut Ketua Menteri, Tuan Speaker mewakili beliau mengatakan, mahu buat contoh kepada rakyat tengok kerajaan baru kerja kuat. Saya tak dengar Ketua Menteri nafikan, kata Tuan Speaker tak betul. Sebab itu saya percaya itulah tujuan Ketua Menteri baru ini. *Why?* Sebab apa? Bukan saja ADUN-ADUN letih, pegawai-pegawai Kerajaan pun letih, apa tujuan buat begini? Apa yang rugi jika Ketua Menteri tak buat begini? Adakah Negeri Pulau Pinang boleh rugi kalau

Mesyuarat Dewan Undangan Negeri lebih satu hari atau dua hari? Kenapa mesti mahu habis semua? Ini satu rekod, tak tentulah, saya tak tahu apa Ketua Menteri mahu bukti, *prove* apa? *Working hard*, kerja hebat, kerja kuatkah? Inikah cara Ketua Menteri mahu dua pihak iaitu pihak kerajaan dan pihak pembangkang mencari perpaduan, mari fikir, mari bincang. Bagaimanakah kita semua boleh bagi pendapat kita untuk pembangunan Negeri Pulau Pinang? Tuan Speaker tak ada nampakkah (gangguan).

Tuan Speaker:

Nampak siapa? (ketawa).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

..... wanita itu cabut! (ketawa).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Ya.

Tuan Speaker:

Selalu kita yang cabut (ketawa).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Bila saya keluar, kata cabut, saya ini, saya itu.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Dia cakap, bukan cabut.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Ya, keluar, saya belum sentuh dia, dia sudah cabut.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Sentuh (ketawa).

Tuan Speaker:

Wah, cukup hebat!

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Begini makna perjuangan yang Ketua Menteri cakap? Bukankah cara-cara ini tidak cantik? Kami di sebelah sini tidak ada cukup masa pun untuk fikir.

(Ahli Kawasan Batu Uban memasuki Dewan).

Ha, bagus, dia sudah datang balik (ketawa).

Fikir, ingat, apa yang betul, cakap dengan lebih dalam macam rakan saya dari Ayer Itam ada kata lebih awal. Ada orang fikir sebab ini ialah Ketua Menteri ini bar, Ketua Menteri lama, bekas Ketua Menteri ada rekod, ada masuk *Guinness Book of Records*. Bekas Ketua Menteri ada rekod, rekod dunia bina satu bangunan KOMTAR ambil masa 15 tahun. Rekod mahu bina satu bangunan walaupun 60 floors lebih mengambil masa 15 tahun. Itu rekod. Saya tak tentu silaplah, tapi bolehkah Tuan Speaker beritahu saya di mana di dunia ini ada sesiapa yang membina sebuah bangunan dengan mengambil masa lebih dari 15 tahun? Tak tentu adalah tetapi kita tahu KOMTAR famous kerana itu. Apakah bangunan KOMTAR? Ada seorang rakan saya kata tak begitu *charitable*. Dia kata

white elephant, banyak *office space* kosong lagi dan oleh kerana tak mahu orang kata *white elephant*, bekas Ketua Menteri telah memaksa banyak pejabat serta jabatan negeri masuk KOMTAR dan Ketua Menteri baru tidak ada masa, sebab itu mesti rekod, mesti *set* cepat-cepat.

Ada lagi satu perkara yang menjadi rekod: Timbalan Ketua Menteri yang tidak sah, apa yang sudah jadi semalam kita semua tahu ada satu anggaran belanjawan yang tidak sah tapi kita terpaksa membahaskannya; dan lagi satu rekod tiga hari *consecutively* kita telah bersidang dari pukul 9.30 pagi; saya fikir malam ini sampai pukul 12.00 pula. Ini menunjukkan apa? Ini menunjukkan tidak ada kerja lain yang penting. Ini bukan faedahnya rakyat yang penting! Contoh mahu tunjuk rakyat, itu penting! Saya bukan kata, ini Tuan Speaker kata dan betullah kita semua dipilih dan saya percaya apa dia cakap benar, ini mahu buat contoh sahaja, mahu memutarbelitkan rakyat.

Tuan Speaker, Ketua Menteri ada kata, ada orang seperti saya, mulut busuk, hati pun busuk, sikap banyak garang dan bodoh pun. Sebab apa? Sebab saya tak mengaku bekas Ketua Menteri (gangguan).

Ketua Menteri:

Datuk Speaker, minta penjelasan. Saya tak cakap dia bodoh, mungkin di mengaku sendiri bodoh (ketawa). Saya tak sentuh langsung kebodohan Ahli Kawasan Bukit Glugor.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Apa dia kata? Saya tak tahu?

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Tidurkah?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Pada tahun '70an, *airport* dan *wharves* pelabuhan di Butterworth, Seberang Perai, telah dibina. Tak tahukah mesti ada seorang jika tidak negeri ini tak boleh membangun. Oleh itu kita mesti ada satu orang yang cerdik dan pandai. Macam siapa? Macam bekas Ketua Menteri, barulah boleh ada pembangunan. Apakah ertinya? Ertinya saya tak tahulah. Itulah saya kata, bukan saya tak tahu tapi saya tak boleh terima bekas Ketua Menteri sebagai "Bapa Pembangunan Pulau Pinang". Jika mengikut kata Ahli Kawasan Batu Uban, jika di boleh menjadi Ketua Menteri selama 21 tahun mestilah dia bagus. Bukan semestinya dia bagus, mestilah dia baik sekali dari golongan yang bodoh, tak ada yang lebih pandai. *The rest must be stupid*, sebab itu dia boleh *last twenty-one years*; dan jika dia begitu bagus macam *personification of Gerakan*. Sebab apa rakyat kawasan beliau *axed* dia? Sebab apa? Pengundi semua bodohkah? Katalah, kalau pengundi di situ bodoh, kata mereka bodoh! Adakah satu Ahli dari situ mahu kata pengundi semua bodoh? Tak beranilah, *not politic*, bukannya? Lapangan terbang (*airport*) dan pelabuhan dibina sebab apa? Sebab Kerajaan Pusat memang mahu pakai Pulau Pinang atas sebab *strategic position* Pulau Pinang yang boleh memberi faedah kepada negeri jiran.

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Geography.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Yes, geography, you are learning fast. Walaupun guru, bagus punya murid. Untuk faedah siapa? Orang Pulau Pinang sajakah? Bukankah untuk faedah Kedah, Perak. Bijih timah siapa keluar dari port di Butterworth? Getah siapa? *Palm oil* siapa? Pulau Pinang punyakah? Ketua Menteri sendiri kata Pulau Pinang satu negeri tidak ada sumber-sumber asli. Kerajaan Pusat pun mahu pakai Pulau Pinang kerana *strategic position* kita, bukan kerana usaha bekas Ketua Menteri dapat lapangan terbang antarabangsa. Ya, jika *Penang* ada untung, itu *incidental* sajalah. Saya tidak kata, Tuan Speaker, bekas Ketua Menteri tidak menyumbang terhadap pembangunan Pulau Pinang; saya tidak kata itu. Apa yang saya kata ialah tidak harus, tidak patut, tak boleh terima untuk memanggil beliau "Bapa Pembangunan Pulau Pinang". Tentulah ada perbezaan kedua-dua ini.

Tuan Speaker, Gerakan mahu satu imej bekas Ketua Menteri, jika tidak, bekas Ketua Menteri Pulau Pinang tidak boleh berkhidmat dengan cemerlang. Kita mesti mahu puji bekas Ketua Menteri. Sebab apa mahu buat begitu? Tuan Speaker, menurut Ketua Menteri baru punya boss, Dr. Lim Kheng Yaik, sesiapa pun boleh berkhidmat di Negeri Pulau Pinang. Bekas ADUN Bayan Lepas, Boey Weng Keat, pun cakap. Siapa mahu nafikan bossnya ada berkata begitu? Tetapi sekarang hendak adakan satu *picture* bahawa bekas Ketua Menteri telah berkhidmat dengan penuh cemerlang. Itu memang tidak boleh diakui. Mana boleh? Tidak boleh. Dan macam saya katakan tadi, saya tidak mengatakan bahawa bekas Ketua Menteri tidak menyumbang; *he has contributed*, tetapi *test* atau *criteria* yang betul adalah bukan apa yang dicapai, tetapi apa yang patut dicapai.

Jikalau seorang boleh mencapai kejayaan dalam perniagaan dengan modal \$1 juta di dalam satu tahun dan sekiranya dia tahu menjalankan perniagaan, dan pandai, dia patut mencapai sebanyak \$150,000.00 (15% dari modal) setahun; tetapi dia hanya mencapai \$20,000.00 sahaja (2% dari modal). Itu bukan cemerlang, itu bukan pandai, tetapi gagal! Kalau tidur, tidak usah buat apa pun, simpan wang dalam *fixed deposit* di bank pun dapat lebih. Itulah *test what ought to be achieved*. Apa yang patut dicapai, bukan apa yang dicapai sahaja, dan jika mengikut kriteria begitu, Bekas ketua Menteri tidak boleh dipanggil "Bapa Pembangunan". Itulah *point* saya, tetapi Ahli-ahli yang duduk di sebelah sana pandai putarbelitkan rakyat, mahu pakai taktik itu di sini. Apa yang saya tidak kata dahulu dituduhnyanya saya kata.

Lagi satu sebab saya tidak boleh terima jika bekas Ketua Menteri dikatakan "Bapa Pembangunan Pulau Pinang" ialah, Tuan Speaker, pada tahun 1979 Negeri Pulau Pinang menggunakan perkhidmatan hutang-hutang Kerajaan Pusat berjumlah \$8,488,505.00; tetapi kini, pada tahun 1991, setelah 12 tahun Kerajaan Negeri Pulau Pinang pasti menggunakan \$33,865,660.00 bagi *service*-kan hutang kepada Kerajaan Pusat. Ini bermakna dari hasil yang boleh dikutip berjumlah \$112,092,130.00, 30.2% wang ini digunakan bagi *service*-kan hutang-hutang negeri ini. Sebab apa begini? Ini adalah empat kali ganda hutang dan *percentage rate* hutang. Kita berhutang, jadi kena bayar wang perkhidmatan hutang-hutang kita. Saya rasa terlampau tinggi dan jika keadaan ini tidak diperbaiki, rakyat Pulau Pinang di masa hadapan nanti akan susah. Apakah tindakan yang Kerajaan Negeri dan Ketua Menteri yang baru akan ambil untuk memperbaiki keadaan ini? Beritahu kepada kita. Rakyat hendak tahu, Ahli-ahli Dewan ini pun hendak tahu dan rakyat ada

hak hendak tahu apakah rancangan dan tindakan Kerajaan Negeri untuk memperbaiki keadaan ini? Bolehkah keadaan ini menjadi lebih baik lain kali, di masa hadapan atau menjadi lebih teruk dan apakah *contingency plans* yang kerajaan baru ada dan jika ada, beritahu kita?

Tuan Speaker, adakah rekod perkhidmatan bekas Ketua Menteri begitu cemerlang sampai Ketua Menteri baru ini minta kita puji bekas Ketua Menteri? Mana boleh? Ada sebab-sebab lain, dan saya minta keizinan, Tuan Speaker, mahu petik sedikit dari The Star, 15 December tahun ini. Saya quote, Tuan Speaker:-

"The State Government had ordered a review of the present Local Government set-up with a view to deal with the increasing urban services problems which might reach crisis proportions if left unattended."

Siapa kata ini? Ahli Exco dari kawasan Sungai Bakap. Ini bukan saya yang kata. Pihak Kerajaan sendiri yang kata, melalui Exco Member baru – *"crisis proportions if left unattended."* Bagaimanakah negeri ini sampai ke satu taraf yang boleh Ahli dari Sungai Bakap berkata *"reach crisis proportions if left unattended"*. Sebab apa tidak attend lebih awal? Siapa salah? Bukan Ketua Menteri baru, walaupun beliau sudah 4 tahun menjadi Setiausaha Politik. Setiausaha Politik bekas Ketua Menteri tidak tahukah masalah-masalah ini? Cukup dahsyat. Lebih lagi Ahli Kawasan Sungai Bakap *mentioned littered streets; blocked drains; traffic jams; flash floods; rivers, sea and air pollutions; and outbreaks of epidemics were proof that Penangites have not enjoyed a satisfactory quality of life.* Kalau dengar, tentulah Dr. Mahathir kata bahawa pembangkang, kalau

bercakap, tidak betul. Tetapi ini bukan saya yang cakap; Ahli dari Kawasan Sungai Bakap yang cakap dan tidak usah marah beliau. Apa yang lebih cakap adalah benar dan saya percaya sikap begini bagus. Saya harap semua yang duduk di sebelah situ contohilah sikap Ahli Kawasan Sungai Bakap dan jika tidak mahu terima, tidak mahu mengakui keadaan yang buruk, tidak boleh menyelesaikan masalah ini, mesti *recognise and accept the situation as it is.* Kalau keadaan itu buruk dan kita sendiri tidak mahu menerima keadaan itu buruk, bagaimana boleh membaiki keadaan itu? Tidak boleh, dan sebab itu saya kata syabas kepada Ahli Kawasan Sungai Bakap. Sebab apa (gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Tuan Speaker, saya minta penjelasan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Penjelasan apa lagi? Ini cukup terang. Tidak usahlah, saya tidak hentam engkau. Tidak usahlah! Duduk!

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Saya minta penjelasan sedikit.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Saya tidak beri jalan. Yang Berhormat, saya telah puji engkau. Tidak usah buat saya hangat hati sekarang. Janganlah ganggu saya bila saya buat ucapan. Bila Ahli-ahli Exco semua cakap, saya duduk di sini senyap-senyap sahaja.

Tuan Speaker:

Tidur terus!

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Tidak tidur, Tuan Speaker. Bolehlah panggil saya "*Sleeping Beauty*". Fitnah, kalau mahu panggil, buat *you are welcome to say it*, I tidak *stop you*. I can take it, but bila saya bantai balik, *be ready to take it also like a gentleman*. Itu sahaja saya minta, tidak lebih. *If you cannot take it, don't throw stones if you live in a glass houses* dan saya percaya di situ lebih duduk dalam *glass houses* dan banyak *skeletons in the cupboards*; so don't try! (ketawa). Ini gelak, tidak apa (ketawa)

Tuan Speaker:

Bagus.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Saya tidak tahu apa yang Tuan Speaker kata bagus. Kalau kata saya bagus saya mengakui saya bagus (ketawa).

Lagi satu, Ahli Majlis Perbandaran said MPPP *has too many departments, and there was a lack of coordination among them*. Sebab apa tidak ada *coordination*? Tidak adakah satu Ahli Exco yang bertanggungjawab tentang perkara-perkara MPPP? Jika ada, apakah Ahli Exco itu buat? Tidur, sudah tentu. Apa buat, bagaimana masalah boleh jadi begini?

Lagi, Tuan Speaker, *City Councillors* dari Seberang Perai telah menimbulkan perkara *revamping*. Ini credit Ahli Kawasan Sungai Bakaplah. Dia kata, mesti *revamp to provide better services to the people*. Ini bermakna apa? Artinya, ini mengakui *services are bad*, mesti

revamp baru boleh baiki keadaan. Tetapi jika tahu *bad*, takkan baru bangun? Tidur begitu lama? Baru bangun? Baru tahu? Apa mereka buat? Semua Ahli Barisan menjadi Ahli Majlis Perbandaran MPPP atau MPSP, jadi apa mereka salah; tetapi bila ingat dengan lebih dalam, siapa yang melantik mereka jadi Ahli Majlis? Yang beri mereka peluang tidur? Tidak jaga dan tidak bertanggungjawab? Perkara ini sudah sampai "*crisis proportions*", siapa yang bertanggungjawab? Siapa yang bersalah? Ahli-ahli Majlis yang dilantik, salah kecil. *The buck stops* di meja Ketua Menteri di masa itu, iaitu bekas Ketua Menteri; dan saya harap *attitude* ini Ketua Menteri baru jangan ikut.

Lagi satu, Ahli Majlis MPSP *said the two Councils should have standard by-laws*. Apa guna hendak adakan *standard by-laws*? Jika betul, sebab apa tidak buat lebih awal? Baru sekarang mahu adakan. Tidak fikirkan? Tidak ingatkah? Ahli Exco yang bertanggungjawab dengan perkara-perkara MPPP dan MPSP dahulu tidak pedulikan? Tidur, dan apakah rakan-rakan (*colleagues*) beliau dalam Exco buat pada masa itu? Semua tidur macam ahli di belakang sana, beliau pun tidur. Ini kita tidak boleh kata *collective responsibility*. Prinsip *collective responsibility* semuanya salah, dan pangkat atau kuasa yang tinggi sekali mesti mempunyai tanggungjawab yang lebih. Itulah prinsip kita.

Tuan Speaker, Ahli-ahli ADUN dari pembangkang yang banyak kali ada di Dewan ini, walaupun saya tidak ada pada tahun 1982, 1990 ada (ketawa) – ketawa, ketawalah (ketawa). *He who has the last laugh, laughs best. Laugh while you may.*

Rakan saya di Dewan ini ada bangkitkan perkara *services – blocked drains, traffic jams, flash floods, pollutions* – bagaimana semua ini?

Dan apakah Kerajaan cakap di masa itu? Itu tidak benar, perkhidmatan Kerajaan MPPP dan MPSP cemerlang. Dan hari ini kerana ada seorang ahli yang berani, yang realistik, yang boleh dipuji dan ada sikap yang lebih baik, tenaga yang lebih, saya berharaplah bukan "*new brooms*" *sweep well*. Pada masa beliau menjadi Ahli Exco, bolehlah beliau selesaikan perkara ini. Apa yang dibuktikan di sini ialah Ahli Exco Kerajaan dahulu sama kerajaan adalah *continuation* sahaja; mereka ada nafikan masalah yang benar dan saya harap sikap itu jangan *continue* lagi. Jangan nafikan perkara yang benar dengan berkata semuanya cemerlang, atau semua betul bila keadaan buruk. Kita tidak gelak kalau *you* mengakui yang silap *you* kata silap, kalau buruk *you* mengaku buruk. Bagaimana kita boleh membaiki? Jika *adopt* sikap begitu, kita di sebelah sini pun boleh tukar sikap, bukan *just politics of confrontation*, but *politics of consensus* pun boleh ada. Tetapi jika pihak di sebelah Kerajaan tidak mahu mengaku salah, seperti apa yang terjadi semalam dan pagi ini, mahu *stamp authority* di dalam Dewan ini *for public exhibition* – "Saya bukan patung, saya Ketua Menteri – *powerful*." Beliau mahu *stamp*kan authority beliau di Dewan ini dan tunjuk rakyat di luar bahawa beliau ada kuasa dan bukan patung – itu silap. Jangan gunakan Dewan ini bagi maksud atau tujuan itu. Saya harap tukarlah sikap.

Lagi satu sebab perkhidmatan MPPP dan MPSP adalah buruk adalah kerana Ahli-ahli mereka dilantik oleh rakan-rakan mereka di dalam Kerajaan, iaitu Ahli-ahli UMNO, ahli-ahli Gerakan, ahli-ahli MCA dan ahli-ahli MIC, semua *incidentally* sahaja atau *merit* individu. Menurut apa Ahli Kawasan Sungai Bakap kata, "*incidental*" sahaja. Mereka semua adalah ahli salah satu parti dari Barisan Nasional dan jika betul *all are fit and proper persons with*

individual merits. Keadaan seperti yang Ahli dari Kawasan Sungai Bakap kata tidak boleh ditimbulkan. Tetapi perkara ini sudah terjadi. Sebab apa? Individu yang dilantik menjadi Ahli Majlis MPPP dan MPSP sudah gagal dengan tanggungjawab mereka semua. Anda sendiri terima buktinya. Janganlah *feel sorry for yourselves*. Mana boleh habis?

Tuan Yang DiPertua, serupa juga, tetapi *convention* Dewan ini adalah "Tuan Speaker", kalau saya pakai "Yang DiPertua", maaf. Tujuan saya bukanlah jahat.

Tuan Speaker, mana boleh kita puji bekas Ketua Menteri? (gangguan). Saya bangkitkan perkara ini kerana ini mustahak. Jika kita terus terang tahu sebab apa kita tidak boleh puji, kesilapan bekas Ketua Menteri tidak diulang lagi oleh Kerajaan baru ini. Itulah harapan saya dan itulah tujuan saya kemukakan perkara ini.

Menurut Ketua Audit Negara dalam Laporan Ketua Audit Negara pada 17hb Disember, 1990, Tuan Sri Ishak *rapped several Local Authorities for failure to submit their accounts for auditing in time*. Ini berkaitan dengan Negeri Pulau Pinang. Sebab apa? Jika Kerajaan Tempatan di Negeri Pulau Pinang sungguh-sungguh bertanggungjawab mereka mestilah menyerah akaun-akaun dan kira-kira mereka kepada Ketua Audit, tetapi mereka tidak berbuat begitu. Mereka selalu lambat; sebab apa? Sebab apa tidak *efficient*, dan siapakah yang bertanggungjawab? Siapakah yang ada kuasa? Tuduhlah kepala Ahli-ahli itu semua, atau Ketua Menteri. Oleh sebab apa keadaan begitu lama tidak diperbaiki? Ini bukan perkara tahun 1988 yang keluar dalam tahun 1988. Sebab apa perkara 15 tahun dahulu tidak diperbaiki?

Tuan Speaker, menurut Laporan Ketua Audit Negara, \$444.43 juta yang boleh dipergunakan oleh Kerajaan Negeri. Kerajaan Negeri sahaja menggunakan \$17.1% wang itu. Di sini Ketua Menteri kata ada hubungan rapat dengan Kerajaan Pusat, boleh dapat peruntukan yang lebih, dan bila ada peruntukan, tidak mahu guna. Apa punya *planning* ini? Apa punya rancangan? Mana perkhidmatan cemerlang yang boleh rakyat dan kami di sebelah sini puji? Tidak payah puji (gangguan). Saya tidak kata *condemn*, you kata *condemn*. Saya bersetuju apa you cakap, tetapi adakah berani untuk naik dan *condemn*? Tidak, *sorry*lah.

J.K.R. pula menggunakan 10% sahaja dari jumlah yang boleh digunakan, iaitu \$171.5. Ini bukan angka saya, Tuan Speaker, ini angka yang Ketua Audit Negara beri dan tentulah perkara ini mustahak dan penting. Kerajaan mesti kaji dan jawab untuk memberi tahu rakyat (gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Kang Chin Seng):

On point of order

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

What order? Nombor berapa?

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Kang Chin Seng):

Sit down!

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Saya boleh *sit down*, you name the order.

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Kang Chin Seng):

Duduklah! 51(4). Saya nak *remind the*

Speaker, 51(4):

"The Speaker, after having called the attention of the Assembly or of a Committee of the whole Assembly to the conduct of a Member who persists in irrelevance or tedious repetition of his own arguments or of the arguments used by the other Members in the debate, may direct the Member to discontinue his speech."

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Di Dewan ini, Tuan Speaker, tengok, adalah Ahli-ahli yang fikiran Laporan Ketua Audit Negara mengenai dengan negeri ini *irrelevant*. Inilah sikap yang tidak bertanggungjawab. Mana saya ulang? *They are different points*. Jika tidak mengerti, itulah saya pun hairan bagaimana pengundi-pengundi boleh mengundi seekor tikus yang melintas jalan – *a rat running across the street*. "*koay kay eng yam choo*". Boleh undi calon yang begitu? Tikus melintas jalan (gangguan).

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Tuan Speaker, mengikut peraturan 4, saya minta supaya perbahasan itu digunakan dalam Bahasa Malaysia dan kalau hendak gunakan selain dari Bahasa Malaysia, terpaksa minta izin. Yang Berhormat tidak sebutkan "dengan izin."

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Dengan izin, minta maaf.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Dan jika minta "dengan izin", Tuan Speaker

kena beri izin.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Sudah pakai. Apa sudah jadi, sudah jadi, bukannya, Tuan Speaker? Sudah cakap, sudah cakap.

Tuan Speaker, Ketua Audit Negara (gangguan). Saya bukan kata apa Tuan Speaker boleh buat, apa boleh buat!

Ahli Kawasa Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Perkara yang sudah dicakapkan tidak boleh buat apa-apalah.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

I say! Saya pun sudah minta maaf, dengan izin. Sebab apa anda yang duduk di belakang situmahu usik-usik rakan-rakan saya yang duduk baik-baik di sini, mahu cari fasal, saya tidak tahulah (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tolong teruskan dengan ucapan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Macam mana hendak teruskan bila Ahli dari Kawasan Telok Kumbar ganggu saya, kacau saya? Bila saya buat ucapan mereka hendak kacau. Tuan Speaker, mereka sudah kena cili, dia orang makan cili dia orang rasa pedas; habis, dia orang tidak boleh diam. Duduk diam-diam dan dengar baik-baik, tidak boleh? Ya, tikus. Tanya Ahli Kawasan dari Sungai Pinanglah.

Tuan Speaker, mengikut Laporan Ketua Audit Negara, perkara berkaitan dengan prestasi Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang (P.D.C.), apakah Ketua Audit Negara kita kata? \$24 juta sudah rugi bagi Penang Shipping Corporation dan lain-lain; \$10 juta Malaysia Food Berhad. Saya ingat lagi bila pada tahun 1979 Ketua Menteri di masa itu berkata bahawa Malaysia Foods Berhad rugi \$1 juta lebih selepas 12 tahun; sekarang lagi 10 tahun, sudah naik kepada \$10 juta. Shipping Corporation pun tidak begitu banyak, \$5 juta sahaja, sekarang sudah \$24 juta; dan banyak lagilah rugi, rugi, rugi. Yang mana P.D.C. mendapat wang, atau faedah adalah bila mereka membeli saham syarikat-syarikat atau *companies* yang lain, dan bukan daripada syarikat-syarikat yang mana P.D.C. telah membeli. Ini adalah oleh sebab majoriti pegawai-pegawai P.D.C. adalah *seconded officers* yang tidak ada *experience* dalam perniagaan. Di situ kita langsung rugi, jadi janganlah bila ditanya, Dewan ini kata "syabas" dan "tahniah" kepada bekas Ketua Menteri yang menjadi Pengerusi P.D.C.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Adakah Kerajaan Negeri baru atau Ketua Menteri Pulau Pinang sedar bahawa hutang P.D.C. sudah sebanyak \$60 juta?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Saya sedar tetapi saya fikir rakan saya bangkitkan perkara ini. Tuan Speaker (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, masa sudah jam 10.00, tolong cepat.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Saya bersetuju dengan apa Ketua Menteri kata bila beliau kata kita mesti *make full use of* kita punya *strategic position* kerana Negeri ini tiada sumber-sumber asli untuk digunakan. Oleh sebab itu saya hendak kata, perpaduan rakyat di negeri ini penting jika kita mahu naikkan taraf kehidupan rakyat. Tetapi, Tuan Speaker, bagaimanakah kita boleh membawa rakyat dari kaum yang sama bersatu-padu jika parti-parti dan tokoh-tokoh politik dari parti Gerakan memainkan isu-isu perkauman yang cukup hebat dan cukup dahsyat sebelum dan semasa pilihanraya; cukup hebat sehingga boleh memecahkan perpaduan rakyat di dalam Pulau Pinang ini (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tumpukan kepada tajuk *budget* Pembangunan ini.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Ya, mesti ada perpaduan. Ketua Menteri dalam ucapannya berkata "kalau tokoh-tokoh Gerakan yang takut ditewaskan dalam pilihanraya hendak menakutkan pengundi-pengundi Cina apakah mereka perlu buat atau cakapkan: Hey, jaga, kalau DAP menang 14 atau 15 kerusi, boleh jadi mereka menang, tetapi DAP tidak boleh jadi Kerajaan. Mereka boleh memenangi 14 atau 15 kerusi, dan jika itu jadi, apakah *consequence* kepada kita orang kaum Cina di negeri ini? Oh! UMNO lah nanti mendapat kuasa walaupun orang Cina menjadi Ketua Menteri. Dr. Lim Chong Eu tidak boleh kalah punya. Beliau menjadi Ketua Menteri tetapi walaupun beliau Ketua Menteri, tangan dan kaki beliau tentulah dikuasi oleh

UMNO. Bilangan *Exco Members*, orang UMNO yang lebih dan Dr. Lim Chong Eu menjadi satu patung sahaja. *You* tahulah bagaimana Dr. Lim Chong Eu melayan UMNO. *Publicly* tidak boleh itu, tidak boleh ini. Sebalik layanan itu, jaga UMNO, jangan kasi mereka peluang, jika mereka mendapat peluang habis orang Cina. Dan sekarang sama-sama tokoh-tokoh itu cakap perpaduan. Siapa taruh dalam kepala rakyat imej bahawa Ketua Menteri baru adalah Ketua Menteri "patung". Dr. Lim Chong Eu pun jadi patung. Apakah lebih Ketua Menteri yang baru ini? Manalah perpaduan rakyat bagi membangunkan ekonomi Pulau Pinang. Siapakah yang membuat salah ini? Siapakah yang menaruh racun ini? Tokoh-tokoh Gerakan sendiri untuk kepentingan mereka bermain politik dan bermain perasaan perkauman kepada rakyat Pulau Pinang. Boleh nafi tidak buat begitu?

Ketua Menteri:

Tuan Speaker (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Apa itu? *Point of order* kah atau penjelasankah?

Ketua Menteri:

Penjelasan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Duduk!

Ketua Menteri:

Tidak mahu kasi *chance* kah?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Saya kata duduk, duduklah! Anak *debate* dengan saya. Masa untuk menjawab nanti adalah cukup. Saya tidak kacau Ketua Menteri ini. Dia orang besar, saya orang kecil. Walaupun saya cantik, saya tidur – “*Sleeping Beauty*” dia kata – *sleeping* itu satu fitnah, saya tidak mengaku. Siapa tidak *sleep*? Semua orang pun *sleep* juga, mesti *sleep*, tiap-tiap malam saya *sleep*. Saya bukan *super human* (gangguan). Oh, *you* pun “*Sleeping Beauty*”. Baguslah! Semua “*Sleeping Beauty*”, tetapi tidak *beauty*. Saya tentu bangun masa tidur *beautiful*, cantik; itu saya bersetuju. Bukan macam Ketua Menteri situ. Tengok dia, nak panggil dia cantik tidak boleh; kata dia *ugly* tidak boleh, dia macam *little boy – cute!* Itu sahaja.

Propaganda yang digunakan oleh tokoh-tokoh Gerakan adalah cukup merbahaya. Oleh sebab itu sekarang orang percaya mereka benar-benar adalah patung UMNO (gangguan). *Give up! I will stop, be patient*, sabar. Saya sudah kata saya pun hairan Ahli dari Kawasan Sungai Pinang hairan. Dia kata bagaimanakah pengundi kawasan Bukit Glugor boleh memilih seorang “*Sleeping Beauty*”. Apa yang dia tidak faham ialah bahawa *insult* yang besar sekali dia sudah *mouth*. Hairan bagaimanakah pengundi di kawasan itu bersikap begitu. Apa ertinya pengundi di kawasan itu bodoh? Dan pengundi di kawasan itu, Tuan Speaker sebenarnya ialah the *most educated* dalam negeri ini, tetapi mengikut fikiran Ahli Kawasan Sungai Pinang mereka bodoh semuanya.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Sudah lena.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Sudah hina mereka.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Menghina dan *insult* mereka. Fasal apa Yang Berhormat hentam saya, *you are at liberty to*. Ini demokrasi bila-bila masa *you can* hentam, saya pun boleh hentam, *you* pun mempunyai peluang, dengan izin, orang Hokkien kata “*Chay it wa oo chap goh*”.

Tuan Speaker:

Maksudnya?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Maksudnya, hari ini hari *you*, saya ada peluang saya juga. Boleh jadi besok, itu saja. Terimalah, mesti terima dan ikut *boss* dia, Tuan Speaker, iaitu Dr. Lim Kheng Yaik. Tahukah apa dia kata selepas hari pilihanraya? – “Nadi dan jiwa beliau ialah nadi dan jiwa UMNO” (gangguan).

Tuan Speaker;

Ahli Yang Berhormat, jangan sentuh orang yang tak dapat menjawab, sentuh yang ada di sini.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Saya kata *boss* dia kata.

Tuan Speaker:

Ya, bila sebut nama Dr. Lim Kheng Yaik (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Bagaimanapun saya mesti kata dan saya tak kata apa yang tak betul, dia kata begitu, malukah? Saya kata apa dia kata, Dr. Lim Kheng Yaik malukah? Ahli dari Kawasan Sungai Pinang malukah?

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat
(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Marah kepada pengundi kaum Cina, pengundi dari kaum Cina mereka semua sokong DAP, parti beliau tidak mahu lagi berkhidmat kepada kaum Cina. Oleh kerana itulah saya kata dia mengaku nadi dan jiwa beliau ialah UMNO. Nafikah Ahli dari Kawasan Sungai Pinang? Tikus yang melintas jalan? (ketawa). Saya fikir bagaimanakah pengundi-pengundi di kawasan beliau boleh memilih dia? Seokor tikus yang melintas jalan? Saya fikir mereka bodoh tapi bila saya fikir lebih mendalam lagi, ya, saya kata beliau pandai.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Pengundi bodoh?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Sebab apa? Bukan bodoh, 40% pengundi di situ menyokong UMNO, orang Melayu, 40% *en bloc* dan mereka ialah yang menyokong tikus yang melintas jalan. Sebab apa? Sebab mereka tahu calon beginilah, iaitu tikus yang melintas jalanlah, yang boleh memakai satu patung (gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Kang Chin Seng):

Datuk Speaker, *Point of Order*
(gangguan).

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Point of Order 46(xiii).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, saya faham.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Dia tak tahu nombor pun Tuan Speaker (gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Kang Chin Seng):

46(xiii).

Tuan Speaker:

Tolong jangan gunakan perkataan-perkataan yang menyakitkan orang.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Oh, apa itu tikus yang melintas jalan? "*Sleeping Beauty*" bolehkah?

Tuan Speaker:

"*Sleeping Beauty*" lebih cantik
(ketawa).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Saya mengaku saya cantik tapi janganlah (gangguan).

Tuan Speaker:

Jangan gunakan perkataan
(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Ertinya, rancangan mereka bukan dengan hasrat yang baik, tetapi niat yang jahat. Sebab itu saya tidak boleh terima. Dia hendak hentam saya, *go ahead!* Bila saya return fire, terimalah *like a gentleman!* (gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Kang Chin Seng):

Point of Order Datuk Speaker. 46(xvii) adalah salah pada peraturan jikalau digunakan (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Apa?

Tuan Speaker:

Dengar dulu.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

(xvii) apa? (a), (b) atau (c)?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Ini tak tahu apa peraturan, *just* bangkitkan kata peraturan! peraturan! Tuan Speaker, ini *abuse of proses*lah ini.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Buang masa Tuan Speaker.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Tuan Speaker (gangguan).

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Kang Chin Seng):

“(a) perkataan-perkataan yang harus akan menimbulkan niat jahat dan perasaan bermusuhan-musuhan di antara kaum-kaum yang bersaing di negara Persekutuan.”

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Saya tak kata begitu, perkara itu sudah saya cakapkan 1/2 jam yang lalu. Baru sekarang hendak dibangkitkan, itulah saya kata “*Sleeping Beauty*”! Apa dia buat di Dewan ini? Tidur?

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Point of Order Tuan Speaker, kalau Yang Berhormat tengok (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Point of Order? (gangguan).

Tuan Speaker:

46(xiii) bacalah, tak faham lagikah?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

(a), (b) atau (c)?

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Tengok (d) dan (c)lah, tengoklah.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Cakaplah.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Ini, cakap ini, tak faham?

“(c) Menggunakan perkataan-perkataan yang menyakitkan hati;

(d) Menyentuh peribadi seseorang.”

Mahu cakap fasal *budget*, cakap fasal *budget*(gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, hati siapa yang sakit?

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat (gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Hati siapa yang sakit? Ahli dari Penanti-kah? (gangguan).

Tuan Speaker:

Teruskan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Tuan Speaker, saya kelmarin tidak menyentuh perkara peribadi, tidak hentam atas peribadi tapi satu, dua, tiga mahu perli saya.

Semua Gerakan. Saya hentam balik, tapi mereka tidak boleh *take it* (gangguan).

Tuan Speaker:

Boleh, gunakan perkataan yang lebih sesuai.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Sesuai, tikus (gangguan).

Tuan Speaker:

Tak boleh! (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Tikus lintas jalan, tak bolehkah? (gangguan).

Ahli Kawasan Seberang Jaya (Dr. Ibrahim bin Saad):

Jalan berlubang.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Jalan banyak lubang sebab apa? (ketawa). Sebab perkhidmatan yang buruk (ketawa). Tikus banyak, sebab apa? Lalat banyak, sebab apa? Perkhidmatan yang cemerlang, itukah contoh?

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

DAP ada lalat lagi.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Apakah erti, lalat banyak, tikus banyak, perkhidmatan yang cemerlang?

Tuan Speaker, orang saja kecil walaupun cantik tetapi suaranya cukup *strong*. Dan bukan hangat hati, saya tak ada hangat hati. Saya pun perlu juga; *you* mahu perlu saya, *I* perlu *you*.

Dalam perkara patong ini sudah habislah, kita percaya ahli dari kawasan Sungai Pinang, bukan bodoh, saya tahu, dia seorang doktor, doktor yang saya tak tahu sama ada, Doktor *Philosophy*? Doktor *of Applied Psychology*? Doktor *Economics*? (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tak usah gunakan peribadi, teruskan kerja kitalah.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Atau Doktor fitnah? Tak tentu beliau dapat doctorate dia (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat..... (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Stop fire? Cukup bagi dia? O.K. boleh, saya hormat Tuan Speaker.

Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Kang Chin Seng):

Kalau nak hentam pun, cepat sikitlah, jangan buang masa.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

You cakap macam *old lady*lah, pelan-pelan (ketawa).

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

What's wrong with old lady?

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Nothing wrong with old ladies, only they speak slowly. Itu saja, Tuan Speaker, dengan izin. Saya hormatkan orang tua dan saya hormat Tuan Speaker kerana ada dua sebab. Satu, Tuan Speaker ialah Tuan Speaker (ketawa), kedua kerana Tuan Speaker kata, tua sekali di Dewan ini (gangguan).

Tuan Speaker:

Betul.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Saya tak tahulah Tuan Speaker lebih tua atau saya tapi saya percaya (gangguan).

Tuan Speaker:

Saya ingat saya lebih tua.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

..... tapi saya percaya, saya fikir begitu jugalah (ketawa). Rambut-rambut dan misai semua sudah putih, lebih putih daripada saya punya (ketawa).

Tuan Speaker:

Sama-sama kita tualah. Tolong cepatkan sikit.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Old man lambat-lambat (ketawa).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Penyokong UMNO semua tahu ahli itu, jika pilih dia, dia nanti ikut arahan UMNO; panggil dia sokong, dia nanti sokong; panggil dia bantah, dia nanti bantah; panggil dia diam-diam, dia diam; panggil dia cakap, tak berhenti *verbal diary*.

Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Encik Yahaya bin Abdul Hamid):

Tuan Speaker, peraturan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Saya sudah habis perkara itulah, tak mahulah.

Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Encik Yahaya bin Abdul Hamid):

Peraturan! Peraturan 51(4):

"Setelah menarik perhatian Dewan ataupun Jawatankuasa seluruh Dewan kepada kelakuan seseorang ahli yang berdegil-degil menyebutkan sesuatu perkara yang tidak ada kena mengena dengan perkara mesyuarat ataupun berulang-ulang menyebutkan hujah-hujah, atau hujah-hujah yang dikeluarkan oleh ahli-ahli yang lain di dalam sesuatu perbahasan itu maka Speaker bolehlah memerintahkan ahli itu supaya memberhentikan ucapannya."

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tolong teruskan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Saya teruskan Tuan Speaker, sekarang saya

..... (gangguan).

Tuan Speaker:

Teruskan kepada *point*.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Tuan Speaker, di dalam Dewan ini, Dewan ini ialah *forum* tertinggi di negeri ini di mana kita bangkitkan perkara-perkara politik. *Highest political forum* di negeri ini dan oleh sebab sistem kita, sistem kita sistem demokrasi, kita ada *opposing parties*, satu parti akan jadi kerajaan, yang lain jadi pembangkang dan mesti adalah *heat of the moment, temperature* boleh naik; tapi Tuan Speaker asyik *control*, cantik dan cemerlang. Apa *proceeding* semua ini? Saya tak mahu sentuh Ahli dari Kawasan Sungai Pinang, Ahli Kawasan Pinang Tunggal juga (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, terus kepada *point* masa kita berjalan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Tapi kalau datang di Dewan ini mestilah *be prepared to take it*. Ada, dengan izin, perkataan *English: If you can't stand the heat in the* (gangguan).

Tuan Speaker:

Perkara itu tidak timbul, Yang Berhormat, teruskan dengan ucapan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Itu saja saya hendak kata.

Tuan Speaker:

Teruskan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

So, jika cakap bangkitkan perkara, mesti ada orang hentam, itu *champion* hentam dulu Tuan Speaker (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, teruskan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Ya, saya teruskan, saya kata Ahli dari Kawasan Batu Uban (gangguan).

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Sudah tutup.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Tak boleh?

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Tak boleh.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Beyond approach? Dia, bila dia cakap sekali-sekali dia kata, "Saya wanita, saya wanita".

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Saya betul wanita.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Betul, tapi apa maksud beliau? Janganlah hentam saya, janganlah bantai saya, janganlah gasak saya (ketawa). Janganlah taruh saya, sebab apa? Dia wanita, dia gelas, dia *fragile*, mesti *handle with care*, kalau tidak dia boleh pecah (ketawa). Habis, dia hendak hentam orang. Janganlah begitu, *I mean*, kalau Tuan Speaker hendak *stop* perkara ini, boleh, tapi bukan sikap saya mahu datang hentam mereka, tapi bila mereka naikan perkara peribadi yang niatnya jahat saya hendak beri balik sedikit *medicine* kepada mereka dan tengok beliau boleh (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, teruslah dengan ucapan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Tuan Speaker, negeri ini ialah negeri berbagai kaum. Ada empat kaum semuanya. Orang Melayu, orang Cina, orang India, *Eurasian* dan ada agama-agama yang terseridiri. Di kawasan ahli dari Batu Uban ada satu pasar di Taman Tun Sardon dan di pasar itu walaupun ada gerai jual babi, tidak ada.

Sesiapa pun boleh jual babi di situ sebab UMNO telah membantah dan apakah Ahli dari kawasan itu buat? Sudah selesaiakah? Ada bangkitkan perkara ini di Dewan ini? Sekarang Exco tak boleh bangkitkanlah; dulu hanya ahli biasa, tapi saya tak pernah dengar beliau bangkitkan perkara kecil ini di dalam kawasannya. Apa dia buat saya tak tahu. Tidak tahu apa perkara, apa dia buat? Dia tahu, dia tak buat apa-apa, lagi salah! Inilah boleh kata tak guna, *sleepy*!

Mahu berhenti, Tuan Speaker? Mahu saya berhenti? *Next* Ketua Menteri, boleh?

Tuan Speaker:

Boleh.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Good, that's that spirit. Ketua Menteri sekarang, prestasi beliau kelmarin dan hari ini cukup garang. Hendakkah *budget* sekali gus habis.

Ketua Menteri:

Tak boleh tahan.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Rekod dunia Tuan Speaker: 11.30 malam buat ucapan *budget*, 11.30 malam dia *start*. Dan lagi satu rekod, apa? Berhenti pukul 12.00 malam, sambung pada lain hari. Saya tidak sedar, sama ada mana-mana Menteri Besar atau Ketua Menteri di Malaysia ada berbuat begitu atau di lain-lain negeri? Ini rekod, ini *precedent* dan *historic* dan tanpa apa-apa yang *urgent*. Mustahak sebagai contoh pada rakyat tengok dia kerja kuat, *stamp his authority*; *authority* tidak boleh didapati dengan cara-cara ini. *Recognition* tidak boleh datang. Ini *petulance*, *exhibition of petulance*, *childish*! Beliau jadi Ketua Menteri dan kita mesti hormati. Jika tidak hormat orang, mesti hormat pejabat, kerusi itu, baik tak baik, guna tak guna, nasib kita; dan kita mesti tolong beliau *because* jika apa-apa kesilapan yang dilakukan oleh beliau kita semuanya kena dan kalau bersikap dengan satu sikap yang mahu *stamp authority* sendiri – apa saya mahu saya dapat! Apa saya kata, jalan! Adil tidak adil, tidak peduli! Sikap ini

saya kata cantiklah, eloklah jikalau Ketua Menteri baru ini boleh ubah kepada sikap yang lebih elok, *exhibit*. Saya dan rakan-rakan saya di sebelah sini terus terang mengatakan bahawa sikap kita pun boleh berubah. Kita *prepared to cooperate for the benefit of* kepentingan rakyat dan saya harap janganlah *carry the present show because this is a poor show*; dan cukup kesal saya rasa, *this charade* lagi pada pukul 12.00 malam *after that development budget, development estimate*, besok lagi, habis. Nasib baiklah besok petang ada *dinner* dan malam tak boleh panggil kita lagi, balik rumah kira-kira setengah jam dan balik sini balik. Apa ini? *Are you getting the best out of us?* Apa lagi you mahu?

Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Encik Yahaya bin Abdul Hamid):

Point of Order, Yang Berhormat. *Point of Order*. Lagi sekali 51(4).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, teruskan dengan lebih tepat dan betul.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Apa saya kata, saya buat satu rayuan kepada Ketua Menteri bukan saja untuk dia atau untuk sesiapa (gangguan).

Tuan Speaker:

Tak usah ulang lagi, *point* itu kita sudah faham.

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

..... tapi untuk rakyat, Tuan Speaker.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat
(gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Glugor (Encik Peter Paul Dason):

Tangguhlah, cukup, tukar sikap sedikit.

Tuan Speaker:

Dewan ditangguhkan sehingga besok jam
9.30 pagi.

Dewan ditangguhkan pada jam 10.25 malam.